

เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

น.ส.ดนิตา กอบกุลธนชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

THE LIFE PATHWAY OF FEMALE RECIDIVISM OF CRYSTAL METHAMPHETAMINE [ICE]

Miss Danita Kobkulthanachai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Criminology and Criminal Justice

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2018

Copyright of Chulalongkorn University

1817123825

CU iThesis 5980941924 thesis / recv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

หัวข้อวิทยานิพนธ์	เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์
โดย	น.ส.ดนิตา กอบกุลธนชัย
สาขาวิชา	อาชญวิทยาและงานยุติธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตียา เพชรมณี

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุนิษา เลิศโตมรสกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตียา เพชรมณี)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.นันทิ จิตสว่าง)

1817123825

CU_Thesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ดนิตา กอบกุลธนชัย : เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยา
ไอซ์. (

THE LIFE PATHWAY OF FEMALE RECIDIVISM OF CRYSTAL METHAMPHETAMINE [ICE])

อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ฐิตียา เพชรบูรณ์

การศึกษาเรื่อง “เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ และจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
รวมถึงแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก
(In-depth Interview) นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์จำนวน 12 คนซึ่งควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานหญิง
กลาง และเรือนจำกลางเพชรบุรี อีกทั้งสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนประสมการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียา
เสพติด ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้บริหารเรือนจำ ผลการศึกษาพบว่านักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยา
ไอซ์กระทำผิดครั้งแรกในช่วงอายุ 20 – 29 ปี และกระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่สองและสามในช่วงอายุ 30 – 39 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับ
ประถมศึกษาและมีมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนเท่ากัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 10,000-19,999 บาท มีประวัติติดยาเสพติด คดีที่กระทำ
ผิดในครั้งแรก คือ คดีจำหน่ายยาเสพติด และคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด คดีที่กระทำผิดในครั้งที่สองและสาม คือ คดีครอบครองเพื่อ
จำหน่ายยาเสพติด ส่วนใหญ่เคยได้รับการกักโทษ และปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม ตัวแปรที่เป็นจุดเปลี่ยนในเส้นทางชีวิตซึ่งนำไปสู่การ
กระทำผิดซ้ำพบว่ามี 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความสัมพันธ์ในครอบครัวช่วงวัยรุ่น 2) การคบหาเพื่อนในช่วงวัยรุ่น 3) ความกดดันทางสังคมในช่วง
ผู้ใหญ่ตอนต้น และ 4) บทบาททางเพศในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น นอกจากนี้ยังพบว่าความคิดความเชื่อในการใช้ยาเสพติดเพื่อลดน้ำหนักเป็นอีก
สาเหตุหนึ่งนำไปสู่การกระทำผิด ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาและแนวทางป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ดังนี้ 1) เสริมสร้างความรักความเข้าใจใน
ครอบครัว 2) เลือคบหาเพื่อนที่ดี 3) ไม่ให้คุณค่าเงินตรามากเกินไปจนนำไปสู่การกระทำผิด 4) ผู้นำครอบครัวควรประกอบอาชีพที่มั่นคงและเป็น
หลักให้ครอบครัวได้ 5) ให้ข้อเท็จจริงในเรื่องของการเสพยาเสพติดว่าไม่ส่งผลต่อการลดน้ำหนักแต่จะทำลายสุขภาพของผู้เสพ 6) จัดโครงการ
เตรียมความพร้อมก่อนปล่อย 7) จัดทำ MOU ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ 8) จัดตั้งศูนย์ Care เพื่อส่งเสริมและ
ประสานงานในการจัดหางานให้แก่ผู้พ้นโทษ และให้คำปรึกษาแนะนำ

สาขาวิชา อาชีววิทยาและงานยุติธรรม

ปีการศึกษา 2561

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5980941924 : MAJOR CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE

KEYWORD: Life Course, Female Convicted Prisoner, Recidivism

Danita Kobkulthanachai : THE LIFE PATHWAY OF FEMALE RECIDIVISM OF CRYSTAL METHAMPHETAMINE [ICE] .

Advisor: Asst. Prof. Thitiya Petmune, Ph.D.

The purpose of the study on “THE LIFE PATHWAY OF FEMALE RECIDIVISM OF CRYSTAL METHAMPHETAMINE (ICE)” was to examine the life pathway of female recidivism of crystal methamphetamine (ICE), and their turning points in each life span causing their recidivism, as well as preventive measures for their recidivism. This study was based on the qualitative approach relying on document studies and in-depth interview with 12 female recidivism of crystal methamphetamine (ICE) who have been detained in the Central Women Correctional Institution and Phetchaburi Central Prison. The in-depth interview also involved certain officers with working experience in female convicted prisoners who committed recidivism in narcotic cases, which included prison practitioners and management. The results indicated that the female recidivism of crystal methamphetamine (ICE), committed the first offence at ages of 20-29 years, and they repeated such offence for the second and third time at ages of 30-39 years. Most of these female convicted prisoners attained the primary and junior secondary school levels with the average monthly income about Baht 10,000-19,999. For their narcotics background, the cases for their first offence were the cases relating to narcotics distribution and narcotics possession for distribution. The cases for their second and third offences were the cases relating to narcotics possession for distribution. Most of these female prisoners have been previously granted the royal pardon, and they were the prisoners in the excellent class now. There were 4 main factors in their life course causing such recidivism; namely, 1) family relationship during adolescence; 2) association with peers during adolescence; 3) social pressure during early adulthood; and 4) sexual role during early adulthood. It was also found that a belief in using narcotics for weight loss was another cause leading to their offence. From the results of this study, the preventive measures for such recidivism should be implemented by: 1) strengthening family love and understanding; 2) associating with good peers; 3) not valuing richness too much; 4) family leaders should have the secure occupations and be relied on by the family; 5) giving the facts that narcotic taking does not lead to any weight loss, but harm the takers’ health; 6) arranging the preparation program before releasing the prisoners; 7) signing the MOU with other related agencies to prevent recidivism; and 8) setting the Care Center to promote and coordinate for providing jobs for these released prisoners, and give advice to them.

Field of Study:	Criminology and Criminal Justice	Student's Signature
Academic Year:	2018	Advisor's Signature

 CT :Thesis 5980941924 thesis / recv: 30072562 12:41:19 / seq: 11
 1817123825

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุฑิยา เพชรมณี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำดูแลอย่างใกล้ชิด และแก้ไขข้อบกพร่อง รวมถึงแนวทางในการศึกษาแก่ผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มโครงร่างจนสำเร็จลุล่วงเป็นรูปเล่มสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุนิษา เลิศโตมรสกุล ประธานกรรมการ วิทยานิพนธ์ และ ดร. นันทิ จิตสว่าง กรรมการวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในทัณฑสถานและเรือนจำทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ ในสาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม ที่คอยสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด

สุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย และผู้มีพระคุณสำหรับผู้วิจัย คือ บิดา มารดา ที่คอยสนับสนุน ห่วงใย และช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

คนिता กอบกุลธนชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	8
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.4 ขอบเขตการวิจัย	8
1.5 นิยามศัพท์	9
1.5.1 นิยามศัพท์ทั่วไป.....	9
1.5.2 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	10
1.6 ประโยชน์ของการวิจัย.....	12
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 ผู้หญิงกับอาชญากรรมในคดียาเสพติด (Woman and Crime in Drug Offence).....	14
2.2 ความรู้เกี่ยวกับยาไอซ์ (Ice).....	15
2.2.1 ความหมายของยาไอซ์.....	15
2.2.2 โทษ หรือผลกระทบของยาไอซ์	15
2.2.3 ประเภทความผิด.....	16

1817123825

CD IThesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

2.2.4 บทกำหนดโทษ.....	16
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ (Recidivism).....	18
2.3.1 แนวคิดการกระทำผิดซ้ำ.....	18
2.3.2 สาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดีอาญาเสพติด	19
2.4 ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด	19
2.4.1 ทฤษฎีเส้นทางชีวิต (Life Course Theory).....	19
2.4.2 ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self - control Theory).....	23
2.4.3 ทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory)	23
2.4.4 ทฤษฎีการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างของซัทเทอร์แลนด์ (Differential Association Theory)	25
2.4.5 ทฤษฎีติดตรา (Labelling Theory).....	26
2.4.6 ทฤษฎีคุณลักษณะของสตรีแบบอิสระ (Liberal feminism Theory).....	28
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการลงโทษ	29
2.5.1 การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทน (Retribution).....	29
2.5.2 การลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง (Deterrence).....	30
2.5.3 การลงโทษเพื่อตัดโอกาสการกระทำผิด (Incapacitation)	30
2.5.4 การลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation).....	30
2.5.5 การลงโทษเพื่อความยุติธรรมตามความผิด (Just Deserts).....	31
2.5.6 การลงโทษเพื่อความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (Restorative Justice).....	31
2.6 การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในคดีอาญาเสพติดเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ	32
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
2.8 กรอบแนวคิดในการศึกษา	41
บทที่ 3 ระเบียบและวิธีการวิจัย	43
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	43

1817123825

CU Thesisis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

3.2	วิธีการวิจัย	45
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
3.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
3.5	การวิเคราะห์และการประมวลผลข้อมูล.....	46
3.6	จริยธรรมในการวิจัย	46
บทที่ 4	ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา	49
4.1	ผลการศึกษา.....	50
4.2	การอภิปรายผลการศึกษา.....	86
บทที่ 5	สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	93
5.1	สรุปผลการศึกษา	93
5.2	ปัญหาและข้อจำกัดจากการวิจัย	96
5.3	ข้อเสนอแนะ	97
5.3.1	ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา	97
5.3.2	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	98
5.3.3	ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ	99
บรรณานุกรม.....		100
ภาคผนวก.....		104
แบบสัมภาษณ์		105
ใบรับรองโครงการวิจัย.....		124
ประวัติผู้เขียน.....		126

1817123825

CU Thesisis 5980941924 thesisis / recv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 สถิตินักโทษเด็ดขาดหญิง และการกระทำผิดซ้ำ.....	4
ตารางที่ 2 สถิตินักโทษเด็ดขาดพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทคดี	5
ตารางที่ 3 สถิตินักโทษเด็ดขาดพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทตัวยา	6
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	50

1817123825

CU Thesais 5980941924 thesais / recv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 1 สถิตินักโทษเด็ดขาด เปรียบเทียบระหว่าง 2

1817123825

CU ThesIs 5980941924 thesis / recv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การสหประชาชาติได้มีการระบุตัวแบบนโยบายยาเสพติดในอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด 3 ฉบับ คือ อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. 1961 (1961 Single Convention on Narcotic Drugs) อนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1971 (1971 Convention on Psychotropic Substances) อันเป็นที่มาของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 รวมถึงอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1988 (1988 United Nations Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกและอยู่ภายใต้บังคับแห่งปฏิญญาสากลและกติการะหว่างประเทศดังกล่าวด้วยเช่นกัน นโยบายยาเสพติดเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงอันตรายที่เกิดขึ้นจริง และอาจเกิดขึ้นได้จากการผลิต การค้า และการใช้ยาเสพติด เช่น การคุกคามความปลอดภัยและความมั่นคง อาชญากรรม การว่างงาน ความยากจน ตลอดจนด้านสาธารณสุข (สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, 2015: 33-34)

ปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในภูมิภาคสามเหลี่ยมทองคำ 6 ประเทศ ได้แก่ จีน เมียนมาร์ ลาว กัมพูชา เวียดนาม และไทย ตามแผนปฏิบัติการแม่น้ำโขงปลอดภัย พ.ศ. 2559 - 2561 ส่งผลนำไปสู่การทำลายแหล่งผลิต การจับกุม สกัดกั้นยาเสพติด และสารเคมีในประเทศเพื่อนบ้านได้เป็นจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีการลักลอบผลิตยาเสพติด และการลักลอบนำเข้าเคมีภัณฑ์และสารตั้งต้นจากต่างประเทศ เข้าสู่พื้นที่ในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2560) นโยบายยาเสพติดโลกส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในลักษณะการปราบปรามเชิงรุกที่มีความรุนแรงมากขึ้น หรือที่เรียกกันว่าเป็นการประกาศสงครามกับยาเสพติด โดยมีการออกมาตรการ แนวทาง และแผนการปราบปรามยาเสพติด แผนป้องกันยาเสพติด แผนบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด และแผนบริหารจัดการอย่างบูรณาการ ซึ่งการดำเนินงานตามมาตรการต่างๆจะเป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องกันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ภาค และส่วนกลางเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุด คือ การแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในประเทศไทย

การประกาศสงครามยาเสพติดในประเทศไทยได้เกิดขึ้นในทุกยุคทุกรัฐบาล เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ยุคสมัยรัฐบาลของนายธานินทร์ กรัยวิเชียร เรื่อยมาจนเข้าสู่ปี พ.ศ. 2544 ยุคสมัยรัฐบาลของ

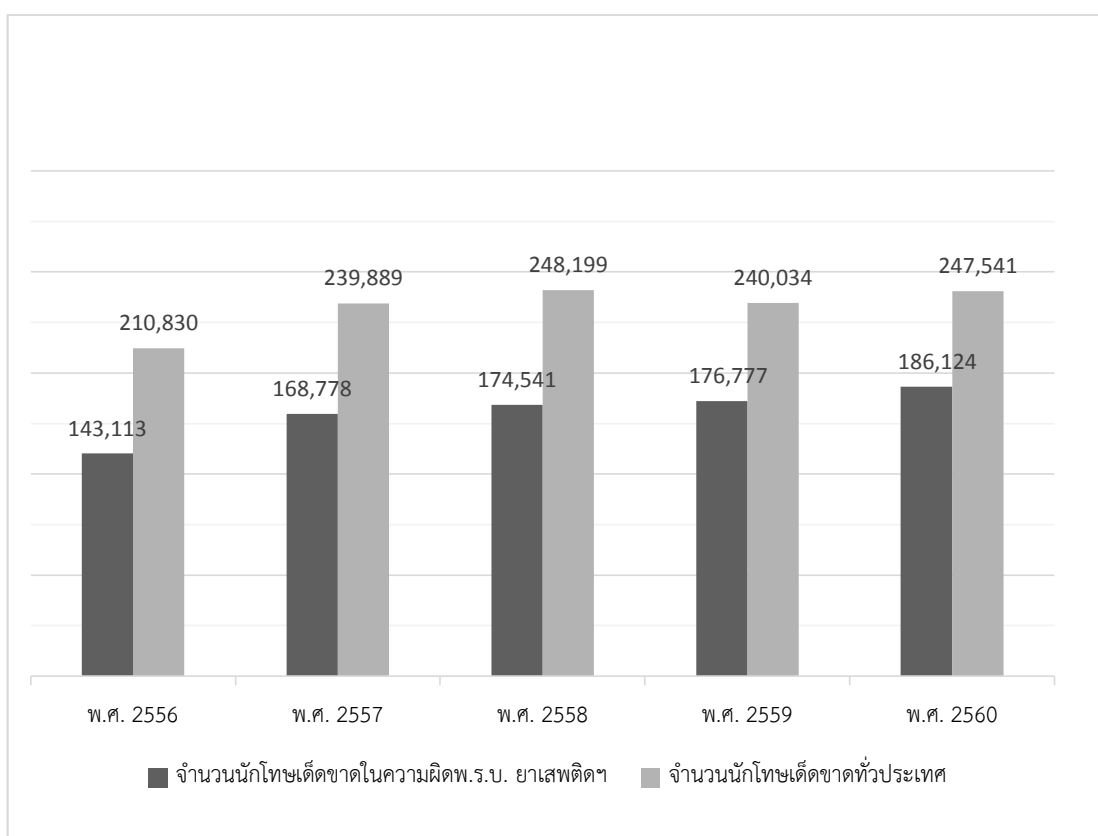

1817123825

CD IThesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

นายทักษิณ ชินวัตร ที่มีการกำหนดนโยบายเร่งด่วนในด้านการปราบปรามและป้องกันรวมถึงการจัดตั้งสถาบันบำบัดผู้ติดยาเสพติด การปราบปรามและป้องกันนั้นยังคงมีการกระทำกันเรื่อยมาในทุกรัฐบาล เนื่องจากอัตราการกระทำความผิดในคดียาเสพติดไม่มีแนวโน้มที่จะลดลง รายละเอียดปรากฏตามแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 สถิตินักโทษเด็ดขาด เปรียบเทียบระหว่าง
นักโทษเด็ดขาดทั่วประเทศ กับนักโทษเด็ดขาดในความผิดพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ

ที่มา : กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากแผนภูมิที่ 1 แสดงสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดในความผิด พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ และสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั่วประเทศที่อยู่ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 จนถึงปี พ.ศ. 2560 จำนวนนักโทษเด็ดขาดทั่วประเทศมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นในแต่ละปี ยกเว้นปี พ.ศ. 2559 ที่จำนวนลดลง ทั้งนี้อัตราการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ มีจำนวนนักโทษเกินกว่าร้อยละ 67 จากจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด เป็นข้อบ่งชี้ได้ว่ายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมไทย นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ต้องโทษในคดียาเสพติดส่วนหนึ่งได้กลับไปกระทำผิดซ้ำอีกจากการศึกษาของ สำนักวิจัยและพัฒนากระบวนการราชทัณฑ์ (2556) พบว่าสาเหตุการกระทำผิดส่วน

ใหญ่เกิดจากปัจจัยด้านความเชื่อและการผูกมัด รองลงมาคือการเรียนรู้ในเรื่องจำ ความผูกพัน และการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม ในส่วนของผู้หญิงพบว่าสาเหตุที่ทำให้การกระทำผิดซ้ำของผู้หญิงไม่สิ้นสุดลง เป็นเพราะความเป็นอยู่ที่แร้นแค้น การมีภาระที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูบุตร การไม่มีครอบครัวหรือญาติที่คอยช่วยเหลือ อีกทั้งการถูกหลอกจากผู้ชายที่เป็นแฟนหรือสามี ซึ่งให้ความรัก ความหวังที่จะสร้างอนาคตที่ตีรวมนั้น และความต้องการเงินจำนวนมากจึงเลือกที่จะกระทำผิด (นิศากร อุบลสุวรรณ, 2557) นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านครอบครัวและสังคม เช่น ครอบครัวไม่ช่วยเหลือ แสดงความรังเกียจที่ติดคุก เพื่อนบ้านไม่ไว้วางใจ และการถูกตีตราจากสังคม ล้วนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง

แม้ว่าประมวลกฎหมายอาญาได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำผิด หรือการกระทำความผิดซ้ำของผู้ที่เคยกระทำผิดมาแล้ว เสมือนว่าผู้กระทำผิดไม่เด็ดขาดจากการต้องโทษจำคุก และมีการกระทำความผิดขึ้นใหม่ในระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันพ้นโทษ จะถูกเพิ่มโทษขึ้นอีก 1 ใน 3 ของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง (ประมวลกฎหมายอาญา: มาตรา 92) แม้จะมีการเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่กระทำผิดซ้ำ แต่อัตราการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมก็ยังมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะการเข้าไปมีส่วนร่วมของผู้หญิงในกระบวนการค้ายาเสพติดมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคม และสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลให้ผู้หญิงมีบทบาทที่เปลี่ยนไป มีการออกไปทำงานนอกบ้าน มีส่วนรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว จึงเป็นช่องทางหรือโอกาสในการกระทำความผิดของผู้หญิงได้ เช่น การค้ายาเสพติด การร่วมขบวนการในการลักลอบขนย้ายยาเสพติดเข้าประเทศ เป็นต้น (ปรีชญานันท์ บุญชู, 2557: 48)

ปัจจุบันพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ มีอัตราสูงกว่าความผิดประเภทฐานอื่น ทำให้เรือนจำเกิดความแออัด อัตราค่าล้างเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการควบคุมดูแลผู้ต้องขัง อาจเรียกได้ว่า “นักโทษล้นคุก” จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางส่วนเพื่อเกิดความเหมาะสมในการควบคุม อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้ต้องหาในการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเอง โดยเปลี่ยนคำ “ให้ถือว่า” เป็นคำว่า “ให้สันนิษฐานว่า” เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้มีโอกาสในการพิสูจน์ความจริง และความบริสุทธิ์ของตนเอง อีกทั้งยังจะช่วยให้พนักงานสอบสวนต้องสอบสวนให้เห็นถึงพฤติการณ์ และเจตนาอันแท้จริงของผู้กระทำความผิด พร้อมกันนั้นยังเป็นการช่วยให้ ผู้พิพากษาได้อิสระมากขึ้น ในการใช้ดุลยพินิจเพื่อกำหนดโทษแก่จำเลย ประกอบกับจำเลยสามารถอ้างข้อเท็จจริงต่างๆ ขึ้นต่อสู้ในศาลได้เพื่อพิสูจน์เจตนาของตน ทั้งนี้เพื่อเป็นการจับผู้ต้องหาคดียาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (iLaw, 2559: ออนไลน์) โดยแก้ไขจากเดิมที่กำหนดว่า “บุคคลใดซึ่งกระทำความผิด

1817123825

CT :Thesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ประเภท 2 ประเภท 4 และประเภท 5 โดยมียาเสพติดให้โทษเกินปริมาณที่กำหนดไว้ ให้ถือเป็นเด็ดขาดว่าผู้นั้นกระทำเพื่อจำหน่าย โดยไม่ได้เปิดโอกาสให้พิจารณาจากพฤติการณ์ หรือคำนึงถึงเจตนาที่แท้จริงของผู้กระทำความผิดและไม่ได้ให้สิทธิ ผู้ต้องหาหรือจำเลยในการพิสูจน์ความจริงในคดี” ซึ่งบทบัญญัติใน “พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560” ได้มีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวให้มีลักษณะเป็นเพียง “ข้อสันนิษฐาน” เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีโอกาสพิสูจน์ความจริงได้ อีกทั้งยังมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษจากเดิมต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขเป็นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และในส่วนของมาตรา 65 วรรคสองจากเดิม “การจำหน่ายยาเสพติด” ประเภทที่ 1 มีอัตราโทษประหารชีวิต แก้ไขเป็นต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาทหรือประหารชีวิต ทั้งนี้มีการให้สัพพยานหลักฐานเพิ่มเติม หากคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายยื่นคำแถลงขอสืบพยาน และยังมีโอกาสให้ผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้น หรือพนักงานอัยการร้องขอต่อศาลในการกำหนดโทษใหม่ เพื่อเป็นการพิสูจน์ตนเอง (พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560: ออนไลน์) การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว จึงเป็นการเปิดโอกาสให้มีการพิสูจน์ความจริงในคดี และเจตนาที่แท้จริงของผู้กระทำความผิดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่ออัตราการกระทำผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษในอนาคต โดยพิจารณาจากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สถิตินักโทษเด็ดขาดหญิง และการกระทำผิดซ้ำ

ปี พ.ศ. / ประเภท	นักโทษเด็ดขาดหญิงทั่วประเทศ	นักโทษเด็ดขาดหญิง ความผิดพ.ร.บ.ยาเสพติด	นักโทษเด็ดขาดหญิง ต้องโทษ 2 - 5 ครั้งขึ้นไป (ทุกความผิด)
พ.ศ.2556	30,346	25,031	5,089
พ.ศ.2557	34,506	29,875	4,660
พ.ศ.2558	35,728	29,581	5,482
พ.ศ.2559	33,644	28,361	6,288
พ.ศ.2560	33,841	28,082	6,897

ที่มา : กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 1 แสดงสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดหญิงในความผิด พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 จนถึงปี พ.ศ. 2560 พบว่าอัตราการกระทำความผิด พ.ร.บ.ยาเสพติดฯของนักโทษเด็ดขาดหญิงมีอัตราการกระทำความผิดมากกว่าร้อยละ 80 จากจำนวนนักโทษเด็ดขาดหญิงทั่วประเทศ โดยในแต่ละปีจำนวนผู้กระทำความผิด พ.ร.บ. ยาเสพติดฯมีจำนวนไม่น้อยกว่า 25,000 คน แม้ในบางปีมีอัตราการกระทำผิดลดน้อยลง แต่ในภาพรวมยังคงมีอัตราการกระทำความผิดที่สูงกว่าความผิดฐานอื่น นอกจากนี้ยังพบว่านักโทษเด็ดขาดหญิงที่ต่อโทษ 2 ครั้งขึ้นไป ถือเป็นกลุ่มที่มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นทุกปีนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 เป็นต้นมา กลุ่มคนเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มคนที่กระทำผิดติดนิสัย ซึ่งอาจเป็นการกระทำผิดซ้ำในคดีเดิม การกระทำผิดซ้ำในคดีใหม่ หรือการกระทำผิดซ้ำที่หลากหลายคดี อัตราการกระทำผิดซ้ำดังกล่าวนี้ เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าการฟื้นฟู แก้ไขผู้ที่กระทำผิดตามแนวทางการใช้มาตรการเรือนจำอาจจะไม่สามารถฟื้นฟู แก้ไข เปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำได้ โดยเฉพาะการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ซึ่งมีอัตราการกระทำผิดสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคดีอื่น ดังปรากฏตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษดังนี้

ตารางที่ 2 สถิตินักโทษเด็ดขาดพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทคดี

ประเภท ปีพ.ศ.	เสพ	ครอบครอง	เสพและ ครอบครอง	จำหน่าย	ครอบครอง เพื่อ จำหน่าย	อื่นๆ (นำเข้า/ ผลิต/ ส่งออก ฯลฯ)
พ.ศ.2557	514	5,813	2,840	9,982	10,437	181
พ.ศ.2558	727	6,487	3,196	9,948	9,274	245
พ.ศ.2559	1,211	1,342	1,444	6,139	16,248	1,977
พ.ศ.2560	1,613	1,234	1,689	6,975	15,291	1,280

ที่มา : กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักโทษเด็ดขาดหญิงในความผิด พ.ร.บ.ยาเสพติดฯตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 จนถึงปี พ.ศ.2560 พบว่าประเภทคดีที่นักโทษเด็ดขาดหญิงกระทำผิดสูงสุดคือ คดีครอบครองเพื่อจำหน่าย รองลงมาคือ คดีจำหน่าย ยกเว้นในปี พ.ศ.2558 ที่ประเภทคดีจำหน่ายมีอัตราการกระทำผิดที่สูงกว่าคดีครอบครองเพื่อจำหน่าย นอกจากนี้ยังพบการแพร่หลายของยาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนมีจำนวนสูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับยาเสพติดประเภทอื่น ดังปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 สถิตินักโทษเด็ดขาดพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทตัวยา

ปี พ.ศ. ประเภท	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559	พ.ศ. 2560
เฮโรอีน	10,901	11,745	2,067	1,561
กัญชา	4,740	4,185	1,794	1,824
ฝิ่น	122	156	159	442
แอมเฟตามีน	149,650	148,199	145,388	147,087
สารระเหย	12	16	376	132
มอร์ฟีน	-	5	88	198
โคเคน/โคเคอ์	1,527	1,626	141	145
ไอซ์	-	-	17,085	20,813
อื่นๆ (สารเคมีที่ใช้ ผลิตยาเสพติด)	795	2,846	9,679	12,770

ที่มา : กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 3 แสดงถึงประเภทตัวยาที่เป็นสารเสพติดใน พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 จนถึงปี พ.ศ. 2560 พบว่าผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยใช้ตัวยาประเภทแอมเฟตามีนมีจำนวนสูงกว่าประเภทตัวยาตัวอื่นๆ อาจกล่าวได้ว่าแอมเฟตามีนยังถือเป็นที่ยินยอมไม่เสื่อมคลายของตลาดยาเสพติด ในขณะที่เดียวกัน ไอซ์ถือเป็นตัวยาประเภทหนึ่งที่มีความนิยมมากขึ้น เมื่อได้มีการจำแนกประเภทตัวยาออกมาต่างหากจากแอมเฟตามีนจะพบว่ามีการกระทำผิดในลำดับที่รองลงมา โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นหญิงสาวที่เชื่อว่าไอซ์เป็นตัวช่วยลดความอยากอาหารและทำให้ผิวพรรณขาวใสขึ้น

ปัจจุบันทางภาครัฐให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของไอซ์ รวมถึงการปราบปรามและการเก็บข้อมูลเพิ่มมากขึ้น โดยมีการจำแนกการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสารประเภทแอมเฟตามีนและไอซ์ออกจากกัน เริ่มจำแนกในปี พ.ศ.2559 สถิตินักโทษเด็ดขาด พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ แยกตามประเภทตัวยา ประเภทไอซ์ ในปี พ.ศ.2559 มีจำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมด 17,085 คน เป็นชายจำนวน 15,109 คน และเป็นหญิงจำนวน 1,976 คน (กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์, 2559: ออนไลน์) คิดเป็นร้อยละ 11.57 ของนักโทษเด็ดขาดในคดียาไอซ์ทั้งหมด และในปี พ.ศ.2560 มีจำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมด 20,813 คน เป็นชายจำนวน 18,087 คน และเป็นหญิงจำนวน 2,726 คน (กอง

แผนงาน กรมราชทัณฑ์, 2560: ออนไลน์) คิดเป็นร้อยละ 13.10 ของนักโทษเด็ดขาดคดียาไอซ์ทั้งหมด จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า อัตราการกระทำผิดของผู้หญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น

“ยาไอซ์” ในความเชื่อของวัยรุ่นหญิงสาว เชื่อว่าการเสพยาจะช่วยให้ผอม มีผิวพรรณที่ผ่องใส และไม่ติดยาจากการเสพ แต่ในความเป็นจริงความเชื่อดังกล่าวเป็นความเชื่อที่ผิด เนื่องจากตัวยาไอซ์จะออกฤทธิ์ที่สมองส่วนหน้า ควบคุมความอยากอาหารเพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่อหยุดเสพก็จะกลับมาอยากอาหาร และรับประทานมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งขณะเสพยามักไม่ค่อยมีความหิวแต่จะรู้สึกเคลิบเคลิ้มตลอดเวลา นอนไม่หลับ เมื่อไม่กินไม่นอนก็ทำให้ผอมลงชั่วคราว ในส่วนความเชื่อว่าจะมีผิวพรรณดีจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากผู้ป่วยที่ติดยาเสพติดมักจะมีขาดวิตามิน แคลเซียม หรือสารอาหารสำคัญที่ร่างกายต้องการ ผิวพรรณคนติดยาส่วนใหญ่ จึงมีลักษณะหมองคล้ำและหยาบกระด้าง (คมชัดลึก, 2554: ออนไลน์)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาไอซ์ในปัจจุบัน ทั้งที่ปรากฏในการรวบรวมข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ และปรากฏจากการนำเสนอข่าวการลักลอบนำยาไอซ์เข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เช่น จากการนำเสนอข่าวการพบยาไอซ์บรรจุใส่ถุงชาจีนห่อด้วยพลาสติก จำนวน 250 ก้อน น้ำหนักรวม 300 กิโลกรัม มูลค่าประมาณ 1,000 ล้านบาท โดยมีการร่วมกันจับกุมผู้ต้องหาค้ายาเสพติดระหว่างตำรวจท้องที่, ตำรวจกองปราบฯ, ตำรวจรถไฟ, ตำรวจทางหลวง และตำรวจปราบปรามยาเสพติด ซึ่งสามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ในเขตเทศบาลเมืองบ้านโป่ง และจากการสอบสวนผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่านำยาไอซ์ของกลางขึ้นรถทัวร์จาก จ.นครพนม เข้ากรุงเทพฯ ก่อนลำเลียงขึ้นรถไฟที่หัวลำโพง เพื่อส่งต่อไปยังภาคใต้ (ไทยรัฐ, 2561: ออนไลน์) ปรากฏการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าพื้นที่ภาคกลาง เป็นเส้นทางผ่านหรือเส้นทางในการขนส่ง หรือลำเลียงยาเสพติดลงสู่ภาคใต้ออกสู่ชายแดนด้านมาเลเซีย จากการนำเสนอข่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปรากฏการณ์ของผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับยาไอซ์ ซึ่งปัจจุบันมีการแพร่ระบาดในสังคมไทยมากขึ้น และมักปรากฏการจับกุมร่วมกับเมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้า การศึกษาถึงเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์จะทำให้เข้าใจที่มา และทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและลดการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์มีเส้นทางชีวิตอย่างไร มีจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของชีวิตอย่างไรที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ และมีแนวทางป้องกันการกระทำผิดซ้ำเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1.3.2 เพื่อศึกษาจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของชีวิตที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1.3.3 เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา: เป็นการศึกษาเส้นทางชีวิตนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ประกอบกับจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของชีวิตที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ และแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร: เป็นการศึกษาจากนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ในฐานความผิดครอบครอง, ครอบครองและเสพ, จำหน่าย และครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยเคยกระทำผิดในคดียาเสพติดมาก่อน และปัจจุบันได้กระทำผิดในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่: ผู้วิจัยได้กำหนดเรือนจำและทัณฑสถาน จำนวน 2 แห่ง เพื่อให้ครอบคลุมผู้กระทำผิดในคดียาเสพติดในฐานความผิดครอบครอง, ครอบครองและเสพ, จำหน่าย และครอบครองเพื่อจำหน่าย ดังนี้

1. ทัณฑสถานหญิงกลาง เนื่องจากเป็นทัณฑสถานหญิงที่มีความมั่นคงสูงสุด และใช้เป็นสถานที่สำหรับควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่มีอำนาจควบคุมตั้งแต่รับโทษจนถึงประหารชีวิต ทัณฑสถานหญิงกลางตั้งอยู่ที่ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

2. เรือนจำกลางเพชรบุรี เนื่องจากจังหวัดเพชรบุรีถือเป็นจังหวัดที่เป็นเส้นทางเริ่มต้นในการเดินทางลงสู่ภาคใต้ ทำให้การขนส่งหรือลำเลียงยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นทางรถยนต์หรือรถไฟ จะต้องขนส่งหรือลำเลียงผ่านจังหวัดเพชรบุรีเป็นหลัก เรือนจำกลางเพชรบุรีเป็นสถานที่ควบคุม

นักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษ ซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่รัฐมนตรีกำหนด (ไม่เกิน20ปี) และผู้ต้องขังอื่นๆ ตามคำพิพากษาหรือตามคำสั่งของกฎหมาย เรือนจำกลางเพชรบุรีตั้งอยู่ที่ ถนนหน้าเรือนจำ ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 นิยามศัพท์ทั่วไป

เส้นทางชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต ซึ่งมีผลทำให้การก้าวข้ามแต่ละช่วงวัยของบุคคลแตกต่างกัน โดยปรากฏจากการคาดหมาย และทางเลือกที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจ และเส้นทางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เหตุการณ์สำคัญที่ทำให้ชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลง และเกิดจุดเปลี่ยน (Elder, 1985)

นักโทษเด็ดขาดหญิง หมายถึง บุคคลที่เป็นเพศหญิง ซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และหมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย

การกระทำผิดซ้ำ หมายถึง การที่ผู้ต้องขังเคยกระทำผิดและต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกได้กลับมากระทำความผิดครั้งใหม่ ซึ่งการกระทำความผิดครั้งใหม่ศาลได้พิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก

ยาไอซ์ หมายถึง สารที่มีรูปพรรณเป็นก้อนผลึกใสเหมือนน้ำแข็ง เป็นสารรูปแบบหนึ่งของ Methamphetamine หรือยาบ้า ยาไอซ์มีความบริสุทธิ์เกือบ 100% จึงมีฤทธิ์แรงกว่ายาบ้า นิยมเสพโดยการนำผลึกกลนไฟให้ระเหิด แล้วสูดไอของผลึกที่ได้เข้าปอด เมื่อเผาไหม้แล้วจะไม่มิกลิน ยาไอซ์จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

ฐานความผิดเสพ หมายถึง เสพยาเสพติดโทษประเภทที่ 1 จำคุก 6 เดือน - 3 ปี หรือปรับ 10,000-60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฐานความผิดครอบครอง หมายถึง ครอบครองยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึง 3 กรัม จำคุก 1-10 ปี หรือปรับ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฐานความผิดจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย หมายถึง จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน 3 กรัม จำคุก 4-15 ปี หรือปรับ 80,000-300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ, จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ 3 กรัม- 20 กรัม จำคุก 4 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 400,000-5,000,000 บาท และจำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ 20 กรัมขึ้นไป จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต

เรือนจำ หมายถึง สถานที่ควบคุมผู้ต้องขังไว้ตามคำพิพากษาของศาล

ทัณฑสถาน หมายถึง สถานที่ควบคุม กักขังผู้ต้องขังที่ได้รับการคัดแยกประเภทแล้ว เพื่อประโยชน์ในการควบคุม บำบัดรักษา การอบรมแก้ไข ฟื้นฟู และการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังที่ถูกคำพิพากษาของศาล เช่น ทัณฑสถานหญิงกลาง เป็นต้น

1.5.2 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำ หมายถึง การดำเนินชีวิตในแต่ละช่วงวัยของนักโทษเด็ดขาดหญิง ผ่านความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงประสบการณ์ชีวิตที่อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและการกระทำผิดในคดีอาชญากรรม และการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมเดียวกัน

การกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมประเภทยาไอซ์ หมายถึง นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป โดยการกระทำความผิดครั้งปัจจุบัน ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในคดีอาชญากรรมประเภทยาไอซ์เกี่ยวกับฐานความผิดต่างๆในคดีอาชญากรรม เช่น ฐานเสพ, ครอบครอง, แสพและครอบครอง, จำหน่าย และ ครอบครองเพื่อจำหน่าย

จุดเปลี่ยนที่นำไปสู่การกระทำผิด หมายถึง จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป โดยแต่ละบุคคลมีสาเหตุ หรือมูลเหตุแตกต่างกันในการกระทำผิดซ้ำ ไม่ว่าจะจุดเปลี่ยนนั้นจะมาจากปัจจัยใด เช่น การควบคุมตนเอง ความกดดันทางสังคม การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การติตรา และบทบาททางเพศ เป็นต้น เพื่อการวิเคราะห์จุดเปลี่ยนที่มีจุดร่วมเดียวกัน อันนำไปสู่การกระทำผิด และการกระทำผิดซ้ำ

- **การควบคุมตนเอง** หมายถึง ความสามารถในการยับยั้งหรือปรับเปลี่ยนอารมณ์ พฤติกรรม และความปรารถนา ตามธรรมชาติของบุคคลในการตอบสนองต่อเป้าหมายระยะสั้น ที่มีความดึงดูดใจเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายในระยะยาว และเพื่อเป็นการกระทำตามกฎหมายหรือบรรทัดฐานของสังคม เช่น การที่เพื่อนชักชวนไปกระทำความผิด หากไม่สามารถควบคุมตัวเองเชื่อตามคำชักชวน อาจเกิดการกระทำผิดซ้ำขึ้นได้

- **ความกดดันทางสังคม** หมายถึง การที่วัฒนธรรมของสังคมกำหนดจุดมุ่งหมาย หรือความต้องการของคนในสังคม (Goals) ที่บุคคลจะต้องทำให้ได้มาซึ่งจุดมุ่งหมายนั้น จุดมุ่งหมายที่ใหญ่ต้องการเหมือนกัน คือ เกียรติยศ ความมั่งคั่งร่ำรวย ความมีอำนาจ ในขณะที่วัฒนธรรมของสังคมยังกำหนดวิธีการที่จะไปสู่จุดมุ่งหมายซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้แก่ การขยันทำงาน ทำงานหนัก และมีความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อไปให้ถึงจุดมุ่งหมาย ปกติมนุษย์ทุกคนจะเรียนรู้ระเบียบทางสังคม เพื่อมุ่งสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่เป็นค่านิยมของสังคม สังคมทุกสังคมย่อมมีทั้งผู้ที่ปฏิบัติ

ตาม และไม่ปฏิบัติตามวิถีทางที่สังคมกำหนด บางคนเลือกที่จะทำผิดและทุจริตเพราะสามารถหาเงินได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมุ่งเน้นที่จุดหมายทางสังคมหรือความร่ำรวยมากจนเกินไป ได้สร้างความกดดัน (Strain) ให้กับบุคคลที่ไม่สามารถบรรลุจุดหมายทางสังคมโดยวิธีการที่สังคมยอมรับ ทำให้การปฏิบัติตามวิธีการทางสังคมนั้นไร้ความหมายหรือถูกมองข้าม เช่น เมื่อรับโทษออกมาและยังได้รับความกดดันทางสังคม ในการดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายจะทำให้เกิดโอกาสที่จะกลับไปกระทำผิดซ้ำได้

- **การคบหาสมาคมที่แตกต่าง** หมายถึง การที่บุคคลมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ หรือจากการสังเกต ซึ่งจะมีทั้งการสังเกตโดยตรงคือ การที่บุคคลอื่นแสดง หรือมีพฤติกรรมให้เห็น หรือจากการสังเกตโดยอ้อม คือการสังเกตจากสื่อต่างๆ หรือเป็นการรับเอาทัศนคติของบุคคลอื่นเข้ามาไว้ เช่น เมื่อรับโทษเข้าสู่เรือนจำมีการคบหาบุคคลอื่นที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้รับเทคนิค แรงจูงใจหรือแรงกระตุ้นจากบุคคลอื่น เมื่อพ้นโทษออกมาก็มีสิ่งที่ได้เรียนรู้ เทคนิคหรือแรงจูงใจในการกลับมากระทำผิดต่อ

- **การตีตรา** หมายถึง การที่สังคมไม่เห็นด้วยกับลักษณะของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือความเชื่อของบุคคลหรือกลุ่มคน ซึ่งขัดกับวัฒนธรรมหรือแบบแผนที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป การตีตราจากสังคมนำไปสู่การถูกมองข้ามหรือการถูกแบ่งแยก ซึ่งหมายถึงการที่ลักษณะหรือความเชื่อของบุคคลหรือกลุ่มคนใด ทำให้เขาเหล่านั้นถูกแบ่งแยกหรือกีดกันออกไปจากคนกลุ่มใหญ่ในสังคม หรือได้รับโอกาสที่ไม่เท่าเทียมในการได้รับการศึกษา การบริการด้านสุขภาพ หรือต้องอาศัยในชุมชนที่ไม่น่าอยู่ เป็นต้น เช่น การสมัครงานของผู้ที่เพิ่งพ้นโทษจำคุกมา การไปสมัครงานเจ้านายหรือนายจ้างก็ไม่รับเข้าทำงานเกิดการตีตราว่าบุคคลดังกล่าว เป็นบุคคลไม่ดี ทำให้บุคคลเหล่านั้นไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้ต้องหวนกลับมากระทำผิดดั้งเดิม

- **บทบาททางเพศ** หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงถึงความเป็นชายหรือความเป็นหญิงซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ จากการสังเกตของบุคคลรอบข้าง รวมทั้งการอบรมสั่งสอนโดยตรงของพ่อแม่ และตัวแทนต่างๆในสังคมตั้งแต่วัยเด็ก โดยลักษณะของความเป็นชาย หมายถึง พฤติกรรมที่มุ่งเน้นความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนเองได้ตั้งไว้ ได้แก่ ลักษณะของความเป็นผู้นำ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าแสดงออก เป็นต้น และลักษณะความเป็นหญิง หมายถึง พฤติกรรมที่เน้นการแสดงออกทางอารมณ์ เช่น ความเอาใจใส่ การมีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น เป็นต้น ความเป็นหญิงและความเป็นชายเป็นลักษณะที่เป็นอิสระจากกัน คือบุคคลหนึ่งสามารถมีลักษณะความเป็นหญิงหรือชายสูงเพียงอย่างเดียว หรือสูงทั้งสองอย่าง หรือต่ำทั้งสองอย่างก็ได้ เช่น การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้หญิงที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีสาเหตุมาจากการที่มีรายได้ไม่พอใช้ ไม่

สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้แม้จะเคยต้องโทษจากการกระทำผิดดังกล่าวมาแล้ว แต่เมื่อพ้นโทษออกมา ไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้ก็อาจจะทำให้หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำได้อีก

- **จุดเปลี่ยนของชีวิต** หมายถึง เหตุการณ์หรือปัจจัยที่เกิดขึ้นในเส้นทางพัฒนาการตลอดช่วงชีวิต โดยเหตุการณ์บางเหตุการณ์ หรือปัจจัยบางปัจจัยในช่วงชีวิตที่มีอิทธิพลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดจุดเปลี่ยน (Turning point) เช่น การทำงาน การมีครอบครัว การมีแรงผลักดันในตนเอง การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน พฤติกรรมการกระทำผิดหรือพฤติกรรมอาชญากรรม

1.6 ประโยชน์ของการวิจัย

1.6.1 ทำให้ทราบถึงเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1.6.2 ทำให้ทราบถึงจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1.6.3 ทำให้ได้ข้อมูลประกอบในการกำหนดแนวทางป้องกันที่เกิดจากการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1817123825

CU Thesisis 5980941224 thesis / recv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์” ผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมในส่วนของผู้หญิงกับการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด และทฤษฎีอาชญาวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงกับประเด็นที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวคิดในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

- 2.1 ผู้หญิงกับอาชญากรรมในคดียาเสพติด (Woman and Crime in Drug Offence)
- 2.2 ความรู้เกี่ยวกับยาไอซ์ (Ice)
 - 2.2.1 ความหมายของยาไอซ์
 - 2.2.2 โทษหรือผลกระทบของยาไอซ์
 - 2.2.3 ประเภทความผิด
 - 2.2.4 บทกำหนดโทษ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ (Recidivism)
 - 2.3.1 แนวคิดการกระทำผิดซ้ำ
 - 2.3.2 สาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด
- 2.4 ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด
 - 2.4.1 ทฤษฎีเส้นทางชีวิต (Life Course Theory)
 - 2.4.2 ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory)
 - 2.4.3 ทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory)
 - 2.4.4 ทฤษฎีการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างของซัทเทอร์แลนด์ (Differential Association Theory)
 - 2.4.5 ทฤษฎีตีตรา (Labelling Theory)
 - 2.4.6 ทฤษฎีคุณลักษณะของสตรีแบบอิสระ (Liberal feminism Theory)
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการลงโทษ
- 2.6 การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในคดียาเสพติดเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 กรอบแนวคิดในการศึกษา

1817123825

CD IThesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

2.1 ผู้หญิงกับอาชญากรรมในคดียาเสพติด (Woman and Crime in Drug Offence)

The Female Offender อธิบายถึงการกระทำที่เป็นอาชญากรรมของผู้หญิง ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นนิสัยติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการไม่พัฒนาความเป็นผู้หญิงได้อย่างเหมาะสม ภายใต้บริบทของความสุภาพเรียบร้อย (Lombroso, 1920) เจมส์ เมสเซอร์ชมิทต์ (James Messerschmidt, 1986 อ้างถึงใน สุดสงวน สุธีสร, 2547) นำเสนอว่าอาชญากรรมเกิดจากการผสมผสานของระบบสังคมที่มีผู้ชายเป็นใหญ่ และระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ในระบบทุนนิยมนอกจากจะมีการควบคุมชนชั้นแรงงานแล้ว ผู้ชายยังเป็นผู้ควบคุมผู้หญิงด้วยทั้งทางเศรษฐกิจและร่างกายทำให้ผู้หญิงถูกปล่อยให้ทำงานในบ้าน และมีโอกาสน้อยที่จะออกไปทำงานนอกบ้าน จึงมีโอกาสน้อยในการประกอบอาชญากรรมในลักษณะที่เกี่ยวกับการทุจริตหรืออาชญากรรมคอปกขาน นอกจากนี้ระบบทุนนิยมยังเป็นระบบที่ทำให้ผู้หญิงเป็นเพศที่ไม่มีอำนาจ จึงถูกบังคับให้ประกอบอาชญากรรมที่ไม่รุนแรงหรือ อาชญากรรมทำร้ายตนเอง เช่น การติดยาเสพติด หรือการร่วมขบวนการที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นต้น การก่ออาชญากรรมร้ายแรงของผู้หญิงส่วนใหญ่ เกิดจากความผิดพลาด การต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น และการอยู่ใต้อำนาจที่เป็นบทบาทดั้งเดิมของผู้หญิง แต่หากมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หรือได้ประกอบอาชีพที่เป็นหลักเป็นแหล่ง ความรู้สึกของการตกเป็นเหยื่อและการถูกเอาเปรียบก็จะลดน้อยลงไป (Simon, 1975) เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่เปิดโอกาสให้บทบาทและพฤติกรรมของผู้ชายและผู้หญิงมีความแตกต่างกันน้อยลง ไม่ว่าจะเป็นในด้านของการศึกษา การประกอบอาชีพ ครอบครัว การเมือง ทหาร และเศรษฐกิจ ผู้หญิงและผู้ชายจึงมีแนวโน้มที่จะมีความคล้ายคลึงกันในด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมอาชญากรรม หรือกล่าวอีกนัยคือบทบาททางสังคมของผู้หญิงในยุคใหม่นี้จะมีอิทธิพลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในพฤติกรรมอาชญากรรมของผู้หญิงด้วย (พรชัย ชันติ อ้างถึงใน เบส ขวลิขิตปรีชา, 2523)

ผู้หญิงกับผู้ชายจะได้รับผลกระทบจากนโยบายยาเสพติดที่แตกต่างกันไม่ใช่เพียงแต่การใช้ยาเสพติด แต่รวมถึงการเยียวยารักษาและการลงโทษ ในมุมมองของการค้ายาเสพติดผู้หญิงส่วนใหญ่มีแนวโน้มเข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้าในระดับล่าง โดยมีบทบาทในลักษณะของการซื้อยาเสพติดให้ผู้อื่น การซุกซ่อนยาเสพติดโดยใส่เข้าไปในร่างกาย หรือการให้เช่าห้องพักในการดำเนินการเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น เห็นได้ว่าความเป็นอาชญากรรมในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดผลักดันให้ผู้หญิงถูกจำคุกเพิ่มขึ้นทั่วโลก ในยุโรปและเอเชียกลางมีจำนวนผู้หญิงที่อยู่ในเรือนจำด้วยความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากกว่า 1 ใน 4 ของผู้หญิงที่อยู่ในเรือนจำทั้งหมด ส่วนสหรัฐอเมริกาประชากรผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำกลางสหรัฐและเรือนจำมลรัฐมีการเติบโตขึ้นร้อยละ 90 ในระยะเวลา 40 ปี และจำนวนผู้หญิงกว่าครึ่งหนึ่งในเรือนจำกลางสหรัฐถูกจำคุกในความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้หญิงส่วนใหญ่ที่เข้ามามีส่วนร่วมกับการค้ายาเสพติดจะเป็นผู้หญิงที่ขาดการศึกษา ขาดโอกาสทางเศรษฐกิจ ภูมิหลังทางครอบครัวไม่ดี หรือเคยตกเป็นเหยื่อของการทารุณมาก่อน ผลกระทบที่ซ้ำซ้อนสำหรับผู้หญิงเมื่อ

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

กระทำผิดในคดียาเสพติด คือ การที่ไม่สามารถดูแลบุตรได้ การตกงาน การปรับตัว การถูกตีตราจากสังคม และการแยกตัวออกจากสังคมเมื่อสังคมไม่ให้อโอกาส (Swansea University Prifysgol Abertawe. Developing drug policy: gender matters, 2014: ออนไลน์)

2.2 ความรู้เกี่ยวกับยาไอซ์ (Ice)

2.2.1 ความหมายของยาไอซ์

ยาไอซ์ (ICE) หรือ คริสตัลเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ (Crystal methamphetamine hydrochloride) เป็นก้อนผลึกโปร่งใสคล้ายน้ำแข็งหรือกระจก ซึ่งมีชื่อเรียกเล่นๆว่า "คริสตัลเมธ" (crystal meth), ชาบู (shabu), แคร็งค์ (krank), ทวีค (tweak) หรือทีน่า (tina) ฯลฯ เป็นสารเสพติดรูปแบบหนึ่งของ Methamphetamine หรือยาบ้า ยาไอซ์ (ICE) มีความบริสุทธิ์เกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ จึงมีฤทธิ์แรงกว่ายาบ้าที่เป็นเม็ด การลักลอบสังเคราะห์แอมเฟตามีน และเมทแอมเฟตามีนนั้น อาศัยขบวนการทางเคมีอย่างง่าย ๆ ไม่มีความสลับซับซ้อน นิยมเสพโดยการนำผลึกลงไฟให้ระเหิด แล้วสูดไอของผลึกที่ได้เข้าปอด เมื่อเผาไหม้แล้วจะไม่มีกลิ่น สารตั้งต้นของการผลิตมักเป็นอีพีดรีน ซูโดอีพรีดีน ฯลฯ ซึ่งขณะนี้กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดให้อีพีดรีน ซูโดอีพรีดีน ฯลฯ ซึ่งเป็นสารตั้งต้นของการสังเคราะห์ยาบ้า เป็นวัตถุที่ออกฤทธิ์ในประเภท 2 ซึ่งตามกฎหมายห้ามมิให้ผู้ผลิต ขาย นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครอง (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. ยาไอซ์ (ICE), 2561: ออนไลน์)

2.2.2 โทษ หรือผลกระทบของยาไอซ์

ยาไอซ์มีฤทธิ์ในการกระตุ้นประสาท ทำให้รู้สึกตื่นตัวบังคับความรู้สึกเหนื่อยล้า รู้สึกเคลิ้มฝันอยู่หนึ่งไม่ได้ นอนไม่หลับ ก้าวร้าว และรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองเกินไป ถ้าเสพในขนาดยาที่สูงจะเพิ่มความต้องการทางเพศ ซึ่งอาจนำไปสู่การสำส่อนทางเพศ และอาจนำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวีได้ (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. ยาไอซ์ (ICE), 2561: ออนไลน์) การใช้ยาจะทำให้ระบบประสาทส่วนกลางถูกกระตุ้นอย่างแรง เซลล์สมองจะถูกทำลาย ทำให้เกิดอาการซึมเศร้าหลังการใช้ยา และพบว่าผู้เสพยาบ้าในวัยหนุ่มมีการฆ่าตัวตายในระหว่างการใช้ยา ผลจากการเสพยาเสพติดมากเกินไปขนาดจะทำให้หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง กล้ามเนื้อเกร็งตัว ตื่นตกใจกลัว ในรายที่มีอาการรุนแรง อาจชักหรือหมดสติ ระบบหายใจล้มเหลว ช็อกและเสียชีวิตได้ การใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานอาจทำให้เกิดภาวะโรคจิตเช่นเดียวกับสารกระตุ้นประสาทตัวอื่นๆ มีความแตกต่างจากผู้เสพยาบ้า คือ หลังเสพยาไอซ์จะมีความสดชื่นมีชีวิตชีวาไม่ซุบโทรมเหมือนยาบ้า คนที่เสพยาบ้ามักจะดูไม่ออกเพราะหน้าตาจะเบิกบานไม่เหมือนคนเสพยาบ้าทั่วไป (คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. บทความเผยแพร่ความรู้สู่ประชาชน ยาไอซ์ (Ice), 2555: ออนไลน์)

2.2.3 ประเภทความผิด

การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ตามปริมาณดังต่อไปนี้ ให้สันนิษฐานว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย (ตามมาตรา 15 วรรค 3) ซึ่งยาไอซ์ (Ice) ถูกจัดอยู่ในกลุ่มยาเสพติดให้โทษประเภทแอมเฟตามีน หรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน

ชื่อยาเสพติดให้โทษ	มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่	หรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่ จำนวนหน่วยการใช้	หรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่
1. เด็กซ์โตรโลเซอรีน หรือ แอล เอส ดี	0.75 มก. ขึ้นไป	15 หน่วยการใช้ขึ้นไป	300 มก. ขึ้นไป
2. แอมเฟตามีน หรือ อนุพันธ์แอมเฟตามีน	375 มก. ขึ้นไป	15 หน่วยการใช้ขึ้นไป	1.5 กรัม ขึ้นไป
3. ยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 นอกจากข้อ 1 และ 2	3 กรัม ขึ้นไป	-	-

ที่มา : กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

2.2.4 บทกำหนดโทษ

ตามกฎหมายยาไอซ์เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 โดยมีบทลงโทษตามตารางดังต่อไปนี้

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท 1	บทกำหนดโทษ
ผลิต นำเข้า หรือส่งออก ฝ่าฝืนตามมาตรา 15	จำคุกตั้งแต่ 10 ปี – ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 1,000,000- 5,000,000 บาท
ผลิตโดยการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุและมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิ ไม่เกินปริมาณที่กำหนด ตามมาตรา 15 วรรค 3	จำคุกตั้งแต่ 4-15 ปี หรือปรับตั้งแต่ 80,000-300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท 1	บทกำหนดโทษ
ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง เกินปริมาณที่กำหนด ตามมาตรา15วรรค3 จะสันนิษฐานว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย	จำคุกตั้งแต่ 4 ปี จนถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 400,000 – 5,000,000 บาท
จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิ ไม่เกินปริมาณที่กำหนด ตามมาตรา15วรรค3	จำคุกตั้งแต่ 4 ปี –15 ปี หรือปรับตั้งแต่ 80,000 – 300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิ เกินปริมาณที่กำหนด ตามมาตรา15วรรค3 แต่ไม่ถึง20 กรัม	จำคุกตั้งแต่ 4 ปี จนถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 400,000 – 5,000,000 บาท
จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิ เกิน20 กรัมขึ้นไป	จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 1,000,000 –5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต
ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิ ไม่เกินปริมาณที่กำหนด ตามมาตรา15วรรค3	จำคุกตั้งแต่ 1-10ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 –200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ผู้ใดเสพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 57	จำคุกตั้งแต่ 6 เดือน –3 ปี หรือปรับตั้งแต่ 10,000 – 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 91)
ผู้ใดยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพ	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี –5 ปี หรือ ปรับตั้งแต่ 20,000 – 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 93/1 วรรค 1)

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท 1	บทกำหนดโทษ
ผู้ใดใช้ขูบายหลอกหลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย หรือข่มขืนใจ ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ	ต้องระวางโทษเป็น 2 เท่าของโทษ ที่กฎหมายบัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้น (มาตรา 93/2)

ที่มา: บทกำหนดโทษนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งจากหนังสือ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560 (กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา.บทลงโทษเกี่ยวกับยาเสพติด, 2555: ออนไลน์)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ (Recidivism)

2.3.1 แนวคิดการกระทำผิดซ้ำ

การกระทำผิดซ้ำ (Recidivism) หมายถึง การกระทำผิดที่เพิ่มเติมหลังจากผู้กระทำผิดเคยถูกจับกุม ถูกลงโทษ และพ้นโทษกลับมาสู่สังคม แล้วกลับมากระทำผิดอีกครั้ง อีกทั้งยังหมายถึงการละเมิดเงื่อนไขที่ได้รับการคุมประพฤติหรือผู้ได้รับการพักการลงโทษกระทำผิดซ้ำขึ้น เรียกอีกนัยหนึ่งว่าการกระทำผิดซ้ำซ้อน การกระทำผิดนี้นับตั้งแต่กระทำผิดครั้งที่ 2 ขึ้นไป อาจจะเรียกได้ว่าเป็นการกระทำผิดที่ติดนิสัย และแก้ไขพฤติกรรมได้ยากในการกลับคืนสู่ปกติ ทั้งที่ผู้กระทำผิดได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนการแก้ไข ฟื้นฟู และขัดเกลาจากระบบการยุติธรรมมาแล้ว การกระทำผิดซ้ำนับเป็นการก่อปัญหาอาชญากรรมให้กับสังคมเพิ่มมากขึ้น

อาชญากรติดนิสัย (Habitual Criminal) หมายถึงบุคคลที่ไม่สามารถปฏิบัติตนให้เข้ากับมาตรฐานของสังคมได้ ไม่เกิดความเข็ดหลายเมื่อต้องโทษ และจะประกอบอาชญากรรมซ้ำอีกเมื่อมีโอกาสโดยไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมา จึงเรียกได้ว่า ผู้กระทำผิดซ้ำ (สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ และ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชญาวิทยาและกระบวนการยุติธรรม, 2549)

หน่วยงานภาครัฐได้มีความพยายามจัดหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาหรือการหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม แต่อัตราการเกิดอาชญากรรมกลับมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น ทั้งในด้านของวิธีการหรือรูปแบบที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ถือเป็น การทำความผิดที่มีอัตราผู้ที่กระทำผิดซ้ำมากกว่าการกระทำผิดในประเภทอื่นๆ (กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์, 2559)

2.3.2 สาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด

อาชญากรรมไม่สามารถลดลงได้ในปัจจุบัน สาเหตุมาจากผู้ต้องขังได้กลับมากระทำผิดซ้ำ อาชญากรบางคนกระทำผิดมานับครั้งไม่ถ้วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดียาเสพติด แม้หน่วยงานภาครัฐจะมีวิธีการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทุกรูปแบบ แต่ปริมาณการก่ออาชญากรรมกลับเพิ่มสูงขึ้น (นิศากร อุบลสุวรรณ, 2557) จากการศึกษารวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ ผู้วิจัยพบว่าสาเหตุในการกระทำผิดซ้ำมาจาก 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่กระทำผิด 2) ปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว 3) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม และ 4) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ความอ่อนแอภายในจิตใจของตนเอง การที่ครอบครัวไม่ใส่ใจ สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันในครอบครัว ครอบครัวแสดงความรังเกียจที่เคยติดคุก การถูกตีตรา การว่างงานหรือไม่มีงานทำ การกลับสู่สภาพแวดล้อมทางสังคมเดิม การมีภาระหนี้สิน

2.4 ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด

2.4.1 ทฤษฎีเส้นทางการชีวิต (Life Course Theory)

แฮมสันและลือบ (1993) ถือเป็นนักอาชญาวิทยากลุ่มแรกๆ ที่ศึกษาที่มาของ “อาชญากรรมและเส้นทางการชีวิต” ซึ่งศูนย์กลางของทฤษฎีนี้คือ คุณภาพของความผูกพันทางสังคม (Social Bond) โดยมีพื้นฐานมาจากการใช้รูปแบบของการควบคุมทางสังคมแบบไม่เป็นทางการ ในการอธิบายเกี่ยวกับการเริ่มต้น การมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และการล้มเลิกความตั้งใจในการประกอบอาชญากรรม และพฤติกรรมเบี่ยงเบน ความผูกพันทางสังคม (Social Bond) จะทำให้รู้ว่าทำไมคนจึงเริ่มที่กระทำผิด หรือยังคงกระทำผิดซ้ำ และมีการเปลี่ยนแปลงหรือหยุดยั้งการกระทำผิดได้อย่างไร

เฮอร์ช (1969) แฮมสันและลือบ (1993) มีข้อสรุปสมมติฐานที่เหมือนกันว่า “อาชญากรรมและความเบี่ยงเบน เป็นผลมาจากความผูกพันของปัจเจกบุคคลที่มีต่อสังคมที่อ่อนแอหรือถูกทำลายลง” โดยเน้นว่าบทบาทของการควบคุมทางสังคมอย่างไม่เป็นทางการได้ผนวกเอาบทบาทของความสัมพันธ์ระหว่างกัน รวมถึงโครงสร้างของความผูกพันระหว่างบุคคล เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างสมาชิกในสังคมจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง และแผ่ขยายไปถึงสถาบันทางสังคม เช่น ที่ทำงาน ครอบครัว และโรงเรียน ทั้งนี้ได้นำเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางสังคม "Social Capital" ซึ่งเป็นผลจากความสัมพันธ์ของสังคมที่มีคุณภาพ หรือการมีต้นทุนทางสังคมเพิ่มขึ้น เช่น การแต่งงานที่นำมาซึ่งฐานะทางการเงินที่ดีขึ้น มีความสัมพันธ์ในครอบครัว มีการสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความพึงพอใจในการใช้ชีวิตคู่ สิ่งเหล่านี้ทำให้ความสัมพันธ์ในชีวิตของคนเรามีความสำคัญมากขึ้น ในฐานะที่เป็นพื้นฐานของการควบคุมแบบไม่เป็นทางการ

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

นอกจากนี้ แชมสันและลือบ ได้เสนอว่าการศึกษารูปแบบของอาชญากรรมที่สมบูรณ์ต้องศึกษาตลอดชีวิต ช่วงวัยเด็กและวัยรุ่นมักจะถูกนำไปศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับ "กระบวนการควบคุมทางสังคม" ตัวอย่างเช่น การควบคุมทางตรงโดยความผูกพันต่อพ่อแม่และพันธะต่อโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อระดับการกระทำผิดของเด็ก ผลของการควบคุมทางสังคมนี้ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างและความแตกต่างของปัจเจกบุคคล เช่น เมื่อพ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับครอบครัว และเมื่อลูกๆมีการควบคุมตนเองต่ำ พฤติกรรมต่อต้านสังคมนั้นก็จะยังคงมีต่อไปเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ แต่ความเปลี่ยนแปลงยังคงมีความเป็นไปได้ เมื่ออยู่ในวัยผู้ใหญ่อาชญากรรมยังคงดำเนินอยู่ต่อไป โดยความผูกพันที่อ่อนแอจากอาชีพการงานที่บีบบังคับ และจากการแต่งงาน ในทางตรงกันข้ามผู้กระทำผิดที่มีความมั่นคงในหน้าที่การงาน หรือโชคชะตาที่ได้สร้างครอบครัวที่มีคุณภาพ ก็จะช่วยเพิ่มพูนต้นทุนทางสังคมให้มากขึ้น และนำไปสู่การควบคุมทางสังคมแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นไปได้ว่าจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตในการปฏิบัติตามกฎหมาย (Francis T. Cullen, and Robert Agnew, 2003: 470)

ประเด็นสำคัญในการพิจารณาอาชญากรรมกับเส้นทางชีวิต ประกอบด้วย

1. มุมมองเกี่ยวกับเส้นทางชีวิต (The Life Course Perspective)

เส้นทางชีวิต (The Life Course) คือ การดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต ซึ่งมีผลทำให้การก้าวข้ามแต่ละช่วงวัยของบุคคลแตกต่างกัน โดยปรากฏจากการคาดหมาย และทางเลือกที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจ และเส้นทางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เหตุการณ์สำคัญที่ทำให้ชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลง และเกิดจุดเปลี่ยน (Elder, 1985)

แนวคิดที่เป็นศูนย์กลางและเป็นฐานในการวิเคราะห์พลวัตของเส้นทางชีวิต ประกอบด้วย 2 แนวคิด คือ

ก. เส้นทางโคจร (trajectory) เป็นเส้นทางเกี่ยวกับการพัฒนาการตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การทำงานไปสู่การมีครอบครัว การเป็นพ่อแม่ การมีแรงผลักดันในตนเอง หรือการมีพฤติกรรมอาชญากรรม เส้นทางโคจรหมายถึงความรวมถึง รูปแบบของพฤติกรรมระยะยาว และสังเกตได้จากลำดับเหตุการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข. การเปลี่ยนแปลง (transitions) สังเกตได้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต เช่น การมีงานประจำครั้งแรก หรือการมีครอบครัวครั้งแรก โดยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นจะถูกฝังอยู่ในเส้นทางโคจรและค่อยๆปรากฏขึ้นในช่วงระยะเวลาอันสั้น (Francis T. Cullen, and Robert Agnew, 2003: 472)

2. จุดเปลี่ยน (Turning Points) แชมสันและลือบให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต ที่จะทำให้ผู้ใหญ่สามารถเลิกล้มความตั้งใจที่จะประกอบอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วยจุดเปลี่ยน 2 ประการ คือ การแต่งงานและการมีอาชีพ เช่น วัยรุ่นที่มีความเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม

1817123825

CU-Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

สามารถใช้ชีวิตด้วยการปฏิบัติตามธรรมเนียมหรือประเพณีนิยมได้ ถ้าหากพวกเขาสามารถหางานที่ดี หรือได้รับความสำเร็จในอาชีพ ซึ่งความสำเร็จอาจขึ้นอยู่กับโชค แม้ว่าพวกเขาจะเคยกระทำผิด กฎหมายจากการประกอบอาชญากรรม แต่ถ้านายจ้างให้โอกาสในการทำงานแทนที่จะพิจารณาถึง ประวัติที่ผ่านมาของพวกเขา

เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นที่เคยมีปัญหาสำคัญทางกฎหมายจะล้มเลิกความตั้งใจในการ ประกอบอาชญากรรม ถ้าพวกเขามีความผูกพันกับคู่สมรส ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนและประคับประคอง แม้จะรู้ว่าพวกเขาเคยมีปัญหามาก่อน การแต่งงานที่มีความสุขเป็นชีวิตที่ยั่งยืน และการแต่งงานที่ ประสบความสำเร็จจะช่วยให้ชีวิตดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา การให้เวลากับการแต่งงานและการมีกิจกรรมใน ครอบครัว จะช่วยลดความสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน อีกทั้งยังเป็นการลดโอกาสที่จะเข้า ร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับการกระทำผิด คนที่ไม่สามารถประคับประคองความสัมพันธ์ในการแต่งงานให้ มีความมั่นคงได้ ก็จะล้มเลิกความตั้งใจในการประกอบอาชญากรรมได้น้อย

3. ต้นทุนทางสังคม (Social Capital) นักสังคมวิทยายอมรับว่าคุณค่าเป็นผู้ที่สร้างต้นทุน ทางสังคม ความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างปัจเจกบุคคลกับสถาบันทางสังคมจะทำให้มีชีวิตที่ยั่งยืน ใน ลักษณะเดียวกับการสร้างต้นทุนทางการเงิน จะช่วยให้โอกาสแก่บุคคลในการประสบความสำเร็จ และ การสร้างต้นทุนทางสังคมก็จะช่วยสนับสนุนให้บุคคล มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามธรรมเนียมหรือ ประเพณีนิยมและขัดขวางพฤติกรรมเบี่ยงเบน แซมสันและลือบพบว่า การแต่งงานที่ประสบ ความสำเร็จจะช่วยสร้างต้นทุนทางสังคม เมื่อต้นทุนทางสังคมทำให้สถานะของบุคคลสูงขึ้น ด้วยการ สร้างความรู้สึกของการมีคุณค่าในตนเอง และการให้กำลังใจแก่บุคคลให้เชื่อในตัวเอง ส่วนความสำเร็จ ในอาชีพจะช่วยขัดขวางอาชญากรรม ด้วยการสร้างส่วนได้ส่วนเสียในการปฏิบัติตาม เช่น ประกอบ อาชญากรรมทำไม่ในขณะที่การงานไปได้ดี ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่ตรงกันข้าม การที่บุคคล ถูกเลือกให้ทำงาน พวกเขาจะทำให้เกิดสิ่งที่ดีที่สุด หากถูกเลือกเป็นคู่ครองก็จะต้องใส่ใจแก่คู่รัก ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่ล้มเหลวในการเพิ่มต้นทุนทางสังคมก็จะมีแนวโน้มที่จะประกอบ อาชญากรรม

ความจริงที่ว่าต้นทุนทางสังคมมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตในการประกอบอาชญากรรม โดยเส้นทาง ชีวิตได้แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่มีอิทธิพลต่อทางเลือก ของพฤติกรรม ซึ่งเหตุการณ์ที่สำคัญในวัยผู้ใหญ่สามารถยุติหรือประคับประคองพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ได้

4. การทดสอบ Age-Grade Theory งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการที่แซมสันและลือบทำนาย ว่า บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเส้นทางชีวิต และปัจจัยที่ทำนายการกระทำผิดในวัยรุ่น เช่น ความ ผูกพันทางสังคมที่อ่อนแออาจมีผลกระทบน้อยต่ออาชญากรรมของผู้ใหญ่ อาชญากรรมปรากฏเป็น พลวัต และเป็นผลจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตลอดเส้นทางชีวิต เช่น การเพิ่มขึ้นของเพื่อนที่มีความ

1817123825

CT :Thesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

เป็ยงเบนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เมื่อถูกตีตราโดยกระบวนการยุติธรรม ในกรณีวัยรุ่นที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดเมื่ออายุน้อย มีโอกาสมากที่จะพัฒนาทัศนคติในทางต่อต้านสังคมเมื่อโตขึ้น จากประวัติที่ได้รับการศึกษาต่ำ การปฏิเสธสถานภาพเกี่ยวกับการทำงาน การมีงานที่ไม่มั่นคง ซึ่งต่อไปเส้นทางที่เกี่ยวกับอาชีพของพวกเขา จะถูกปิดกั้นเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ความสัมพันธ์ที่มีลักษณะต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน เช่น ในกรณีชายที่ไม่มีงานทำหรือได้รับการจ้างงานที่ใช้ความสามารถได้ไม่เต็มที่ มีอัตราการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับอาชญากรรมสูงกว่าชายที่มีงานทำ

5. ปัจจัยเกี่ยวกับการแต่งงาน (The Marriage Factor) บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการแต่งงาน และกลายเป็นพ่อแม่ มีความเป็นไปได้ที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรม การแต่งงานทำให้บุคคลมีความมั่นคงและช่วยสร้างต้นทุนทางสังคม อาจช่วยขัดขวางอาชญากรรม โดยการลดการติดต่อกับเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม หรือบุคคลที่เคยมีประวัติอาชญากรรมและเคยกระทำผิดร้ายแรง ซึ่งจะลดความถี่การกระทำผิดได้ ถ้าพวกเขาอาศัยอยู่กับคู่สมรส และมีงานทำเมื่ออยู่ในชุมชน (Larry J. Siegel, 2006: 304)

การอธิบายมุมมองเกี่ยวกับเส้นทางชีวิต ต้องพิจารณา 2 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1. จุดเปลี่ยนที่นำไปสู่พฤติกรรมอาชญากรรมที่สำคัญ ซึ่งอาจเกิดขึ้นภายใต้แรงกดดันและ 2. ความสม่ำเสมอของพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นพฤติกรรมต่อต้านสังคม ซึ่งอาจผิดหรือไม่ผิดกฎหมายก็ตาม เช่น พฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมเป็ยงเบนในวัยเด็ก ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องที่สำคัญเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะรูปแบบของการกระทำนั้น จะผิดกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ความสม่ำเสมอและการเปลี่ยนแปลงสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเส้นทางชีวิต จึงมีความจำเป็นต้องอธิบายให้เห็นถึงทั้ง 2 สภาวะ

จากที่กล่าวมาข้างต้นทฤษฎีเส้นทางชีวิตอาจนำมาอธิบายการกระทำผิดซ้ำได้เนื่องจากเส้นทางชีวิตของบุคคลได้ดำเนินไปในแต่ละช่วงวัย อาจพบจุดเปลี่ยนในแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป บางคนมีจุดเปลี่ยนของชีวิตมาจากการสมรส บางคนมาจากการไม่มีงานทำ หากจุดเปลี่ยนดังกล่าวเกิดภายใต้แรงกดดันอาจนำไปสู่พฤติกรรมอาชญากรรมได้ นอกจากนั้นจุดเปลี่ยนในชีวิตที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำอาจเกิดจากความผูกพันทางสังคมที่อ่อนแอ การคบเพื่อนที่เป็ยงเบนไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม การงานที่ไม่มั่นคง การไม่ประสบความสำเร็จจากการสมรส ซึ่งในทางกลับกันหากจุดเปลี่ยนดังกล่าวส่งผลให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จ บุคคลนั้นก็จะมีรู้สึกถึงคุณค่าในตัวเอง เกิดความมั่นคงอีกทั้งยังเป็นการสร้างต้นทุนทางสังคม จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ทฤษฎีเส้นทางชีวิตมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ นงนุช แก้วบริสุทธิ์ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงธนบุรี” พบว่าผู้กระทำความผิดซ้ำส่วนใหญ่ปัจจัยทางด้านการคบเพื่อนไม่ประสบความสำเร็จ คือ คบหาเพื่อนที่ดื่มสุรา เที่ยวเตร่ และเล่นพนัน ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Thitiya Petmune (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

“ A study of the life experiences of female homicide inmate : a case study of female correctional institution in the Bangkok metropolitan area ” พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ กระทำผิดเป็นครั้งแรก และเผชิญกับจุดเปลี่ยน (Turning Points) เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่หรือวัยของการมีครอบครัว คือ การถูกกระทำจากสามีหรือคนรักมาก่อน

2.4.2 ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self - control Theory)

ก๊อทเฟรดสัน และ เฮอริชชี (Michael Gottfredson and Travis Herschi, 1990 อ้างถึงใน เสกสัน เครือคำ, 2558) อธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมของคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกกลุ่ม และทุก สถานการณ์ ในหลักการที่ว่า คนทุกคนมีความแตกต่างกันในแนวโน้ม (Propensity) ที่จะไม่กระทำความผิด หรือก่ออาชญากรรม โดยแนวโน้มดังกล่าวจะยังคงอยู่ตลอดชีวิต แต่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตาม ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการลงโทษ และด้านสถานที่ แนวโน้มดังกล่าวคือ การควบคุมตนเอง ผู้ที่ ควบคุมตนเองสูงก็จะมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดในทุกช่วงชีวิตน้อย แต่หากผู้ที่ควบคุมตนเองได้ต่ำก็มี แนวโน้มที่จะกระทำความผิดสูง อาชญากรรมมักจะเกิดขึ้นเมื่อมีโอกาสหรือปัจจัยที่เอื้ออำนวย ในทฤษฎี ดังกล่าว องค์ประกอบหลักได้แก่ การควบคุมตนเอง (Self-control) และโอกาส (Opportunity) อีกทั้งกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) เช่น การเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอน การศึกษา มีผล ทำให้การควบคุมตนเองของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ทฤษฎีดังกล่าวยังอธิบายอีกว่า การ กระทำความผิดนั้นเกิดจากการควบคุมตนเองอยู่ในระดับต่ำ ผู้กระทำความผิดมีแรงจูงใจที่จะกระทำ ความผิดโดยหวังประโยชน์อย่างยิ่งยวดในทางด้านการเงิน โดยปราศจากการคำนึงถึงผลเสียในระยะ ยาวของพฤติกรรมแห่งการกระทำความผิด (Gottfredson and Hirsch in Einsadter and Henry, 1995 อ้างถึงใน อัญญา ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555: 98-99)

จากที่กล่าวมาข้างต้นทฤษฎีการควบคุมตนเองอาจนำมาอธิบายการกระทำผิดซ้ำได้เนื่องจาก ผู้ที่กระทำความผิดซ้ำมักจะเป็นบุคคลที่ควบคุมตนเองได้ต่ำกว่าบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้กระทำความผิด บุคคลทั่วไปมี แนวโน้มในการควบคุมตนเองได้ดีในระดับหนึ่ง แต่หากมีปัจจัยมากระตุ้น ซึ่งอาจเป็นผลมาจาก สภาพแวดล้อมเป็นได้ เช่น งานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ทฤษฎีการควบคุมตนเองมีความสอดคล้องกับ การศึกษาของ สุวรรณ ใจคล้องแคล้ว (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สาเหตุการกระทำผิด ซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี” พบว่าสาเหตุที่กระทำผิดซ้ำเกิดจากการถูกเพื่อนชักจูง, ความ ผิดพลาดของตนเองในการควบคุมตนเองไม่ได้ มีการขาดสติจากการดื่มสุราและเสพยาเสพติด และความต้องการเงินเนื่องจากว่างงานทำให้ไม่มีรายได้

2.4.3 ทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory)

ทฤษฎีดังกล่าวเกิดจากแนวคิดของทฤษฎีสถาพรไรรบรทฐานของเดอ์คาร์ม เมอ์ตัน (Robert K. Merton, 1964 อ้างถึงใน อัญญา ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555: 210-212) เสนอแนวความคิดไว้ว่า วัฒนธรรมของสังคมเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมาย หรือความต้องการ (Cultural

Gold) ของคนในสังคม โดยโครงสร้างของสังคมได้กดดันให้คนบางคนมีพฤติกรรมนอกกลุ่มนอกทาง โครงสร้างของสังคมทุกสังคมมีสิ่งธรรมดา 2 ประการ คือ

ประการแรก คือ เป้าหมาย (Goal) ซึ่งทุกคนในสังคมต่างก็ปรารถนาที่จะได้บรรลุถึง และเป้าหมายนี้ต้องมีค่าที่จะฝ่าฟันเพื่อให้ได้มา คือ ความมั่งคั่ง และการมีฐานะทางสังคม

ประการที่สอง คือ วิธีการที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย (Institutional means) โดยสังคมรับรองแล้วว่าความประพฤติอยู่ในขอบเขตที่ไม่เบี่ยงเบน และวิธีการจะแยกออกเป็น 2 อย่างคือ วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมาย และ วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการและเป้าหมาย เมอร์ตันกำหนดรูปแบบการปรับตัวของสังคมดังนี้

แบบของการปรับตัว	เป้าหมาย	วิธีการ
(1) การคล้อยตาม (Conformity)	+	+
(2) การเปลี่ยนแปลง (Innovation)	+	-
(3) การยึดพิธีการ (Ritualism)	-	+
(4) การหลบตัว (Retreatism)	-	-
(5) การกบฏ (Rebellion)	+/-	+/-

หมายเหตุ: เครื่องหมาย + หมายถึง ยอมรับ เครื่องหมาย - หมายถึง ปฏิเสธ และ เครื่องหมาย +/- หมายถึง ไม่ยอมรับแต่กำหนดเป้าหมายใหม่และวิธีการใหม่

จากตารางแสดงว่า การปรับตัวแบบที่ (1) ถือเป็นพฤติกรรมตามปกติ ไม่กระทำผิด แบบที่ (2) มีการเบี่ยงเบนด้านวิธีการก่อให้เกิดผิดได้ แบบที่ (3) ปฏิเสธเป้าหมาย แต่ยอมรับวิธีการ การทำผิดไม่เกิดขึ้น แบบที่ (4) ไม่ยอมรับทั้งเป้าหมายและวิธีการ เป็นพวกหนีโลก เช่น พวกติดยา พวกจรจัด เป็นต้น มีการทำผิดเกิดขึ้น แบบที่ (5) เป็นการปรับตัวที่ไม่ยอมรับทั้งเป้าหมายและวิธีการ และกลับสร้างเป้าหมายใหม่ และวิธีการใหม่ขึ้นมาแทน นำไปสู่การทำผิดได้ เมื่อบุคคลใดให้ความสำคัญกับเป้าหมาย คือ ความสำเร็จแต่ใช้วิธีการที่ผิดกฎหมาย อาชญากรรมก็ย่อมเกิดขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการประกอบอาชญากรรม เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความกดดันในการดำเนินชีวิต ไปสู่เป้าหมายในชีวิตที่สังคมกำหนดค่านิยมไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้นทฤษฎีความกดดันทางสังคมมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากบุคคลที่กระทำผิดซ้ำมักจะยอมรับวิธีการที่เป็นไปตามปกติของสังคม กล่าวได้ว่าบุคคลใดไม่ยอมรับวิธีการในการบรรลุเป้าของชีวิตแบบปกติของสังคม บุคคลนั้นก็มีความโน้มที่จะกระทำ

ความผิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยไม่คำนึงถึงวิธีการว่าจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นการให้ความสนใจแค่การได้บรรลุเป้าหมายเท่านั้น บุคคลที่กระทำผิดซ้ำรู้ว่าวิธีการในการบรรลุเป้าหมายของตนเองนั้นเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ก็ยังเลือกที่จะทำตามวิธีการนั้นเนื่องจากเป็นวิธีการที่ง่ายและรวดเร็วไม่ต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของชีวิตที่ตนเองได้วางไว้ จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ทฤษฎีความกดดันทางสังคมมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ นงนุช แก้วบริสุทธิ์ (2555: 68) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงธนบุรี” พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่กระทำผิด 2 ครั้งขึ้นไป มีสาเหตุเพื่อต้องการเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการปลดหนี้สิน และการรับผิดชอบดูแลครอบครัว

2.4.4 ทฤษฎีการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างของซัทเทอร์แลนด์ (Differential Association Theory)

เอ็ดวิน เอช ซัทเทอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland, 1939 อ้างถึงใน อัญญา ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555: 223-224) สนใจในเรื่องความถี่ ความเข้มข้น และความสำคัญในการติดต่อกันในสังคมมากกว่าลักษณะของบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมภายนอก ทฤษฎีนี้ได้มีหลักการไว้ 9 ข้อด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมอาชญากรสามารถเรียนรู้ได้
2. พฤติกรรมอาชญากรเกิดจากการเรียนรู้โดยมีปฏิกริยาตอบโต้กับผู้อื่น ในกระบวนการของการติดต่อสื่อสารกัน
3. ส่วนสำคัญของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายในกลุ่มที่สนิทสนมกัน
4. การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรนั้น การเรียนรู้ประกอบด้วย (ก) เทคนิคในการประกอบอาชญากรรมในบางครั้งเทคนิคซับซ้อน ในบางครั้งเทคนิคง่ายๆ (ข) ทิศทางของแรงจูงใจ แรงกระตุ้น การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง และทัศนคติต่างๆ
5. การที่จะมีแรงจูงใจและแรงกระตุ้นไปทางไหนอย่างไรนั้นเรียนรู้จากเงื่อนไขที่ว่ากฎหมายใดควรจะปฏิบัติตามหรือไม่ควรปฏิบัติตาม
6. บุคคลจะกลายเป็นผู้กระทำความผิดก็เพราะมีเงื่อนไขกำหนดให้ชอบที่จะละเมิดกฎหมายมากกว่าเงื่อนไขที่ไม่ให้ทำอย่างนั้นนี้ คือ หลักการของการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน
7. การมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอาจจะผันแปรไปตามความถี่ ความนาน การจัดลำดับก่อนหลัง และความรู้สึกแรงกล้า
8. กระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร โดยมีความสัมพันธ์กับแบบอย่างในการเป็นอาชญากร หรือแบบอย่างในการเป็นปฏิบัติต่ออาชญากรเกี่ยวข้องกับกลไกต่างๆ ในการเรียนรู้ทำนองเดียวกับการเรียนรู้เรื่องอื่นๆ

9. พฤติกรรมอาชญากร เป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมทั่วไป แต่จะอธิบายว่าคนเรากระทำความผิดเพราะมีความต้องการและค่านิยมทั่วไปไปนั้น เห็นจะไม่ถูกต้องเพราะพฤติกรรมที่ไม่เป็นอาชญากรรมก็แสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมแบบเดียวกัน

ทั้ง 9 ข้อ เป็นองค์ประกอบของทฤษฎีแต่ ข้อที่ 6 ถือเป็นหัวใจหลักของทฤษฎี เนื่องจากอาชญากรรมจะเกิดขึ้นเมื่อคนที่กระทำความผิดมองว่าการฝ่าฝืนกฎหมายคือสิ่งที่ถูกมากกว่าการมองว่าเป็นสิ่งที่ผิด สิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่ที่จะเรียนรู้จากคนที่บุคคลนั้นคบหาสมาคมด้วย (เสกสัน เกรือคำ, 2558)

จากที่กล่าวมาข้างต้นทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างของ เอ็ดวิน ซัทเธอร์แลนด์ มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากบุคคลที่จะกระทำผิดซ้ำได้อีก ต้องมีการเรียนรู้ถึงวิธีการที่แตกต่างไปจากที่ตนเองเคยได้กระทำมาก่อน การเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ นั้นก็เกิดขึ้นจากการคบหาเพื่อนที่มีลักษณะที่เคยกระทำผิดซ้ำมาแล้ว โดยทฤษฎีดังกล่าวได้อธิบายหลักที่สำคัญของการเกิดอาชญากรรมไว้ข้างต้นแล้วว่า การเกิดอาชญากรรมเกิดจากตัวบุคคลที่มองว่าการฝ่าฝืนกฎหมายนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้และถูกต้อง สังเกตได้จากชีวิตประจำวันคนเรามักจะละเลยหรือเลือกที่จะมองข้ามผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย โดยเป็นการเลือกมองและคิดว่าการกระทำดังกล่าวไม่ได้ส่งผลต่อชีวิตของตนเอง เป็นการกระทำผิดที่เล็กน้อย เหตุผลการละเลยเรื่องเล็กน้อยนี้เองทำให้คนบางคนเกิดความเชื่อให้กับตัวเองว่าในบางเรื่องคนทั่วไปยังไม่กระทำตามกฎหมายยังมีการฝ่าฝืนได้ หากก่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ส่งผลต่อชีวิตบุคคลอื่นก็ไม่น่าจะเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ เช่น การเสพยาเสพติด หรือการค้ายาเสพติด เป็นต้น จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ทฤษฎีการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างของซัทเธอร์แลนด์มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ นิศากร อุบลสุวรรณ (2557: 61) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช” พบว่า สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำเกิดจากการคบหาเพื่อนฝูงหรือแฟนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็วิธีกรอย่างไรก็ตาม อาจจะเป็นผู้ค้า ผู้เสพยาหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการยาเสพติด ถือเป็นบุคคลใกล้ชิดที่อันตรายสามารถทำให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ หรือสามารถชักชวน โน้มน้าวใจ หรือการถูกล่อลวง ถูกหักหลังโดยคนรักหรือคนที่ไว้ใจจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ สุดท้ายอาจตกกระไดพลอยโจรทำผิดโดยไม่ได้ตั้งใจทำให้กลับไปติดคุกซ้ำ

2.4.5 ทฤษฎีติดตรา (Labelling Theory)

โฮวาร์ด เอส. เบ็คเคอร์ (Howard S. Becker, 1963 อ้างถึงใน อัญญา ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555: 233-234) มองว่ากลุ่มทางสังคมเป็นผู้ทำให้เกิดการเบี่ยงเบน โดยที่กลุ่มได้วางกฎเกณฑ์ขึ้นมา และถือว่าการละเมิดกฎเกณฑ์คือการเบี่ยงเบน เมื่อนำกฎเกณฑ์ไปใช้แก่คนบางพวกและให้ตราบาปลงไปว่าเขาเป็นบุคคลภายนอก จุดนี้เองเป็นการพิจารณาได้ว่า ความเบี่ยงเบน (อาชญากรรม) จึงมิใช่คุณภาพของการกระทำที่บุคคลก่อขึ้น แต่เป็นผลจากการที่ผู้อื่นใช้กฎเกณฑ์

1817123825

CD : iThesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

บังคับต่อผู้ที่กระทำความผิด ผู้เบี่ยงเบน (อาชญากร) ก็คือผู้ที่ได้รับผลจากการตีตราบาป พฤติกรรมเบี่ยงเบน (อาชญากรรม) ก็คือพฤติกรรมที่ผู้อื่นประทับตราบาปให้ ประเด็นสำคัญของการตีตรามีดังนี้

1. การระบุว่าพฤติกรรมใดมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (อาชญากรรม) เกิดจากปฏิกิริยาที่มีต่อพฤติกรรมนั้น

2. ความเบี่ยงเบน (อาชญากรรม) คือคุณภาพของปฏิกิริยา ไม่ใช่ตัวพฤติกรรมเอง ถ้าไม่มีปฏิกิริยาก็จะไม่มีความเบี่ยงเบน (อาชญากรรม)

3. ผู้มีปฏิกิริยา (บุคคล กลุ่มในสังคม องค์กรบังคับใช้กฎหมาย) มีความโน้มเอียงที่จะสังเกตอย่างใกล้ชิดต่อบุคคลที่ได้รับการระบุว่าเป็นผู้เบี่ยงเบน เมื่อเป็นดังนี้ก็พบความเบี่ยงเบนในตัวบุคคลมากขึ้น ปฏิกิริยาจะมีขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเกิดการกระทำผิดในเวลาต่อมา และจะมีการตีตราบาปให้หนักขึ้น

4. เมื่อผู้คนในสังคมเห็นว่าใครเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนไปแล้ว ผู้เบี่ยงเบนก็เริ่มยอมรับเอกลักษณ์ความเบี่ยงเบนของตน การยอมรับตราบาปขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของแนวความคิดของตนที่มีมาแต่เดิม และขึ้นอยู่กับพลังของกระบวนการให้ตราบาปด้วย

5. พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกันไปเป็นผลจากการดำรงตนไปตามบทบาทของตราบาป

หลักการของทฤษฎีตีตราคือ พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการที่สังคมตีตราว่าพฤติกรรมนั้นเป็นสิ่งไม่ดี และทำให้คนที่ถูกตีตราว่ามีพฤติกรรมเช่นนั้นกระทำอย่างนั้นต่อไป ทำให้บุคคลเหล่านั้นกลายเป็นคนนอกสังคม (Outside) ตามหลักของทฤษฎี อาชญากรรมเป็นผลของการที่บุคคลตอบสนองต่อสิ่งที่คนรอบข้างในสังคมคิดว่ามีพฤติกรรมที่ไม่ดีตามที่สังคมตีตรา ทั้งที่จริงแล้วบุคคลนั้นอาจจะไม่ได้กระทำสิ่งนั้นจริง แต่เมื่อคนรอบข้างในสังคม มองเช่นนั้นเขาจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้น ซึ่งทำให้เขากลายเป็นคนที่ถูกสังคมตีตราว่าเป็นคนนอก ที่แตกต่างจากคนทั่วไปในสังคม และ การตีตรานี้กลายเป็นสาเหตุของการวนเวียนอยู่ในวงจรของอาชญากรรม

พฤติกรรมเบี่ยงเบนลำดับที่สอง เป็นพฤติกรรมวงจรของการกระทำผิด มีลักษณะเพื่ออยู่รอดในวงจรอาชญากรรมหรือไม่ถูกจับกุม ทำให้มีพัฒนาการของพฤติกรรมที่หลากหลายและรุนแรงมากขึ้น โดยบางคนอาจจะเริ่มจากอาชญากรรมเล็กน้อย จนกลายเป็นอาชญากรมืออาชีพได้ (เสกสัณ เครือคำ, 2558:122-123)

จากที่กล่าวมาข้างต้นทฤษฎีตีตรามีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ เนื่องด้วยบุคคลที่เคยกระทำผิดเมื่อพ้นโทษกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้งหนึ่ง หากสังคมเป็นสังคมที่ไม่มีการยอมรับ เปิดกว้างหรือให้โอกาสผู้ที่เคยกระทำผิดได้กลับตัว ได้เปลี่ยนแปลงตนเองให้กลับมาเป็นคนดีของสังคมได้ บุคคลที่เคยกระทำผิดก็จะไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก แต่หากสังคมเป็นสังคมที่ไม่ยอมรับ มีการกีดกันไม่ให้โอกาสบุคคลที่เคยกระทำผิดได้กลับตัวหรือตีตราว่าบุคคลนั้นเคยกระทำผิดอย่างไรก็ไม่สามารถ

กลับตัวเป็นคนดีได้ ก็จะทำให้บุคคลนั้นก็จะหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก เนื่องจากการถูกสังคมมองว่าเป็นคนนอกสังคมหรือผิดปกติจากคนทั่วไปในสังคม จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ทฤษฎีจิตตรามีความสอดคล้องกับการศึกษาของ นิศากร อุบลสุวรรณ (2557: 68) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช” พบว่า สาเหตุการกระทำผิดซ้ำเกิดจากการที่สังคมตีตราและไม่ให้ออกโอกาสในการเริ่มใหม่ การที่ผู้ต้องขังเคยผ่านการกระทำผิดจนได้รับการตัดสินโทษจำคุกมาแล้วในครั้งหนึ่งของชีวิต ทำให้สังคมประทับตราว่าคนที่เคยผ่านการติดคุกมาแล้วเป็นคนไม่ดีตลอดไป มีทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มคนเหล่านี้ว่าคนซึ่คุกเป็นคนที่น่าหวาดกลัว เมื่อสังคมไม่มีที่ยืนให้กับผู้ที่พ้นผิดออกไปใช้ชีวิตนอกเรือนจำอย่างคนปกติธรรมดา การไปสมัครงานที่ไหนก็ไม่มีที่ทำงานไหนกล้ารับ เท่ากับว่าไม่มีงานทำไม่มีเงินใช้ไม่มีข้าวกิน สุดท้ายเมื่อสิ้นหนทางกลุ่มคนเหล่านี้ก็จะหวนกลับมากระทำผิดซ้ำเหมือนเดิม

2.4.6 ทฤษฎีคุณลักษณะของสตรีแบบอิสระ (Liberal feminism Theory)

แอดเลอร์ (Freda Adler, 1975 อ้างถึงใน เสกสัณ เครือคำ, 2558) มองว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้บทบาทของผู้หญิงกับผู้ชายมีความเท่าเทียมกันในด้านต่างๆมากขึ้น เช่น โอกาสทางการศึกษา การทำงาน และด้านเศรษฐกิจ จึงทำให้ออกโอกาสในการกระทำผิดเท่าเทียมกับผู้ชาย อีกทั้งยังมีพฤติกรรมกระทำผิดที่ใกล้เคียงกับผู้ชายมากขึ้น เกิดจากการเรียกร้องถึงสิทธิต่างๆของผู้หญิงในสังคมสมัยใหม่ ทำให้บทบาทและสถานภาพทางสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไป เป็นปัจจัยส่งผลให้ผู้หญิงมีการกระทำผิดที่มากขึ้นในปัจจุบัน ทั้งนี้สาเหตุสำคัญที่ผู้หญิงกระทำผิดมากขึ้นก็คือโอกาสที่เปิดกว้างขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นทฤษฎีคุณลักษณะของสตรีแบบอิสระมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากปัจจุบันสังคมมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเรื่องเพศสักเท่าไร มีการเปิดโอกาสให้ผู้ชายผู้หญิงมีความเท่าเทียม มีความเสมอภาคเท่ากัน ดังนั้นโอกาสในการเข้าถึงหนทางหรือวิธีการที่ผิดกฎหมายก็เปิดกว้างเช่นเดียวกัน จากอดีตเราจะเห็นได้ว่าอัตราการกระทำผิดในคดียาเสพติดของผู้หญิงมีจำนวนน้อยหรือแทบจะไม่มี แต่ในปัจจุบันกลับมีจำนวนที่เพิ่มสูงขึ้นในแต่ละปี จากงานวิจัยพบว่าผู้หญิงเข้าไปมีบทบาทในกระบวนการยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น เช่น การเป็นผู้ขนส่งหรือรับพัสดุยาเสพติดไว้ในที่อยู่อาศัยของตน เป็นต้น เนื่องด้วยปัจจัยหลายๆอย่างไม่ว่าจะเป็นฐานะทางเศรษฐกิจ หรือความต้องการในการที่จะบรรลุเป้าหมายในชีวิตที่วางไว้ จึงมองว่าวิธีการในการบรรลุเป้าหมายของชีวิต โดยการใช้ยาเสพติดเป็นวิธีการที่ง่าย ไม่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถหรือพลังกำลังกายใดๆ หนทางดังกล่าวจึงถูกเลือกเพื่อบรรลุเป้าหมายชีวิต จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ทฤษฎีคุณลักษณะของสตรีแบบอิสระ มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ประวุฒิ ถาวรศิริ (2532: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง” พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่หย่าร้างกับสามีหรือสามีเสียชีวิต ก่อนกระทำ

ความผิดมีอาชั้พรั้บจั้าง มีนั้สัยตึดบุหุ่ ักระทำผิดครั้งแรกเกี่ยวกับยาเสพติด มีสาเหตุเนื่องจากรายได้ไม่พอใช้ หลังจากได้รับการปลดปล่อยภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปีได้กระทำผิดซ้ำอีก โดยเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเนื่องจากรายได้ไม่พอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้หญิงที่มีบทบาทของความเป็นแม่และคนเป็นผู้นำครอบครัว

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการลงโทษ

การลงโทษมีวัตถุประสงค์ คือ คุ้มครองสวัสดิภาพของสังคม ส่งเสริมให้บุคคลในสังคมเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อการป้องกันการลดอาชญากรรม ป้องกันไม่ให้มีผู้กระทำผิด หรือผู้ที่เคยกระทำผิดกลับมากระทำผิดซ้ำ นั้ทึ้ จิตสว่าง (2540: 23-31) กล่าวว่าเมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้นในสังคม สังคมจะหาวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการกับผู้กระทำผิดหรือละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคม เพราะหากสังคมไม่จัดการกับผู้กระทำผิดก็เท่ากับว่าสังคมยอมรับการกระทำผิดดังกล่าว แต่การที่สังคมจะจัดการกับผู้กระทำผิดอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อของสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัยเกี่ยวกับสาเหตุของการกระทำผิด และเหตุผลจะต้องปฏิบัติกับผู้กระทำผิด ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันสรุปได้ดังนี้

2.5.1 การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทน (Retribution)

เป็นการลงโทษที่มีวัตถุประสงค์ในการลงโทษที่แก้แค้น การลงโทษจะมีรูปแบบที่ป่าเถื่อนและรุนแรง เช่น การตี การเขี่ยน การตัดมือตัดเท้า การทรมาน และการประหารชีวิต การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทนเป็นการลงโทษไปในทิศทางเดียวกันกับความรู้สึกของผู้เสียหายและคนทั่วไป ที่ต้องการจะเห็นคนที่ทำร้ายคนอื่นได้รับผลร้ายเช่นกัน เป็นการลงโทษที่ชดเชยและให้สาสมกับความผิดเพื่อให้เกิดความยุติธรรม ตามหลัก “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” (An eye for aneye, a tooth for a tooth)

การที่สังคมเข้ามารับหน้าที่ลงโทษผู้กระทำผิดเพื่อเป็นการทดแทนการกระทำผิด และป้องกันมิให้มีการแก้แค้นกันเอง เพราะการแก้แค้นกันเองจะทำให้เกิดการแก้แค้นที่ไม่สิ้นสุด อีกทั้งเป็นการช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่าให้ได้รับความเป็นธรรม โดยการลงโทษผู้ที่ละเมิดให้ได้รับผลร้ายที่สาสม การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทนยังคงมีอยู่เนื่องจากวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความรู้สึกของประชาชน แต่ก็มีผลลดความสำคัญลงเนื่องจากสังคมมีเหตุผลหรือวัตถุประสงค์อื่นมาทดแทน และวัตถุประสงค์ของการแก้แค้นทดแทนก็มีจุดอ่อนหลายประการ คือ การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทนไม่ได้มองถึงผลประโยชน์ในอนาคตว่าสามารถป้องกันการลดอาชญากรรมได้หรือไม่ การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทนเป็นการมองถึงความเหมาะสมระหว่างโทษกับความผิดที่ได้กระทำมากกว่าการคำนึงถึงความจำเป็นของสังคม และยังเป็นที่ยากในการวัดว่าความรุนแรงของโทษกับความผิดเท่าเทียมกันจริงหรือไม่

2.5.2 การลงโทษเพื่อข่มขวัญยับยั้ง (Deterrence)

เป็นผลมาจากแนวความคิดของสำนักอาชญาวิทยาดั้งเดิม (classical School) ซึ่งเชื่อว่าการกระทำผิดเกิดจากการบังคับใช้กฎหมายที่อ่อนแอและคนไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีเหตุมีผล และมีเจตจำนงอิสระ (Free Will) ที่จะเลือกทำหรือไม่ทำสิ่งใดก็ได้ โดยเลือกทำสิ่งที่จะทำให้ตนเองได้รับผลประโยชน์และความพึงพอใจ ดังนั้นการกระทำผิดจึงเกิดจากการเลือกกระทำของเขาเอง เนื่องจากเห็นผลประโยชน์มากกว่าจึงกล้าที่จะเสี่ยงทำผิด การลงโทษจึงควรมีขึ้นเพื่อป้องกันการกระทำผิด โดยการทำให้ผู้ที่กระทำผิดรู้สึกว่าการกระทำผิดก่อให้เกิดความเจ็บปวดและไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีเลย เมื่อมนุษย์ได้รับความเจ็บปวดมากกว่าความพอใจจากการกระทำผิด เขาก็จะหลีกเลี่ยงการกระทำผิด ทั้งนี้การลงโทษเพื่อข่มขวัญและยับยั้งจะเกิดผลต้องมีความแน่นอน รวดเร็ว เสมอภาค และโทษที่เหมาะสม

2.5.3 การลงโทษเพื่อตัดโอกาสการกระทำผิด (Incapacitation)

อาชญากรรมย่อมไม่เกิดขึ้นถ้าไม่มีอาชญากรหรืออาชญากรไม่มีโอกาสในการกระทำผิด วัตถุประสงค์ของการลงโทษเพื่อเป็นการตัดโอกาสคล้ายกับการลงโทษเพื่อข่มขวัญยับยั้ง คือ เพื่อป้องกันอาชญากรรม แต่จะแตกต่างกันตรงหลักการ ในการข่มขวัญยับยั้งมุ่งให้เกิดความเกรงกลัวไม่กระทำผิดขึ้นอีก แต่การลงโทษเพื่อตัดโอกาสเป็นการมุ่งป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ไม่ให้เขาได้รับโอกาสในการกระทำผิดขึ้นได้ วิธีการลงโทษที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นี้ คือ การจำคุก เป็นการแยกผู้ที่กระทำผิดออกจากสังคมเพื่อให้สังคมเกิดความปลอดภัย แต่การจำคุกเป็นการแยกผู้ที่กระทำผิดออกจากสังคมในลักษณะชั่วคราว ผู้กระทำผิดยังคงต้องกลับเข้ามาอยู่ในสังคมท้ายที่สุด เมื่อออกจากคุกมา ผู้กระทำผิดอาจมีความโกรธแค้นสังคมมากขึ้น หรือปรับเข้ากับสภาพสังคมยากขึ้น เพราะสังคมไม่ยอมรับและมีการตีตราว่าเป็นคนขี้คุก ดังนั้นวิธีการที่จะทำให้ผู้กระทำผิดหมดโอกาสในการกระทำผิดคือการกักขังให้ออกจากสังคมเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ซึ่งผู้ที่กระทำผิดซ้ำซาก กระทำผิดติดนิสัยหรือยากต่อการแก้ไขควรใช้วิธีการดังกล่าวในการลงโทษ เพื่อให้ความชราภาพทำลายศักยภาพในการประกอบอาชญากรรม

2.5.4 การลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation)

เป็นแนวคิดของสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยม (Positive School) ซึ่งเชื่อในเรื่องของเจตจำนงกำหนด (Determinism) คือ การกระทำของมนุษย์ถูกกำหนดมาจากปัจจัยต่างๆ มนุษย์ไม่สามารถเลือกกระทำได้อย่างอิสระ ใช้เหตุผลในการเลือก แต่มนุษย์ถูกกดดันหล่อหลอมจากสิ่งแวดล้อมและปัจจัยต่างๆจนมีบุคลิกที่บกพร่อง และหันไปสู่การกระทำผิด ดังนั้นการกระทำของมนุษย์เกิดจากปัจจัยหลายด้านรวมกัน ได้แก่ ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางชีวภาค และปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมของมนุษย์ ดังนั้นการกระทำผิดเกิดจาก

1817123825

CD :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ปัจจัยหลายด้านรวมกัน การลงโทษจึงควรมุ่งเน้นจากสาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิด และแก้ไขไปที่สาเหตุนั้น มากกว่าการมุ่งไปที่การกระทำเป็นหลัก

การลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟู จึงเป็นการเน้นที่ตัวผู้ที่กระทำความผิดมากกว่าการกระทำ โดยเน้นศึกษาผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลหรือการจำแนกลักษณะเพื่อหาสาเหตุการกระทำผิด และแนวทางแก้ไข ทั้งนี้สังคมจัดให้มีการลงโทษขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้สังคมแก้ไขผู้ที่กระทำความผิด ดังนั้นระยะเวลาของการต้องโทษจำคุกขึ้นอยู่กับผู้กระทำผิดว่าจะสามารถแก้ไขตนเองได้หรือไม่ เช่น ผู้ต้องขังคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อาจได้รับการปล่อยตัวก่อนผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีการกระทำผิดที่ซ้ำซาก ถ้าผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายสำนึกผิด มีพฤติกรรมตามที่สังคมต้องการ และไม่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดซ้ำอีก

2.5.5 การลงโทษเพื่อความยุติธรรมตามความผิด (Just Deserts)

อันวิน ชูบารุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล (2555: 265) กล่าวว่าเป้าหมายของการลงโทษเพื่อความยุติธรรมตามความผิด คือการที่ผู้กระทำผิดได้กระทำความเสียหายให้แก่สังคม จึงสมควรได้รับโทษตามสัดส่วนของความเสียหายที่เกิดขึ้น ถ้ากระทำความเสียหายมากก็สมควรได้รับโทษหนัก หากกระทำความเสียหายน้อยก็ควรได้รับโทษสถานเบา โทษกับความเสียหายต้องไปด้วยกัน ความยุติธรรมของการลงโทษขึ้นอยู่กับพิจารณาที่รอบคอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ความยุติธรรมจะไม่เกิดหากมีการพิจารณาเป็นอย่างอื่น

2.5.6 การลงโทษเพื่อความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (Restorative Justice)

บาร์โธโลมัส (Bartollas, 2002 อ้างถึงใน อันวิน ชูบารุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555: 265) กล่าวว่าเป้าหมายของการลงโทษเพื่อความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มีแนวความคิดมาจากการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น หากผู้ที่กระทำความผิดได้ชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นได้ ก็จะทำให้บรรยากาศในชุมชนกลับมามีดีดังเดิม เป้าหมายของการลงโทษเพื่อความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ เป็นการเน้นการแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามฝ่าย คือ อาชญากร เหยื่ออาชญากรรม และชุมชนที่เกิดอาชญากรรม ซึ่งเป็นการหันหน้าเข้าหากันหาข้อตกลงร่วมกัน แต่การจะเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายได้นั้นต้องมีคนกลางดำเนินการไกล่เกลี่ย

ปัจจุบันวัตถุประสงค์ของการลงโทษเน้นไปที่การลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟู หากแต่การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทนก็ยังคงปรากฏอยู่ เมื่อเกิดอาชญากรรมรุนแรงขึ้น เพื่อตอบสนองความรู้สึกของประชาชน การลงโทษเป็นการทำให้คนทั่วไปเกิดความเกรงกลัวในการถูกลงโทษ เกรงกลัวต่อการกระทำผิดกฎหมาย แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ที่กระทำความผิดซ้ำกลับไม่รู้สึกรังกลัวต่อการลงโทษ จึงมองได้ว่าหากการลงโทษไม่หนักพอผู้ที่กระทำความผิดอาจกลับมากระทำความผิดอีก ซึ่งรูปแบบของการลงโทษเพื่อตัดโอกาสการกระทำผิด เป็นมุมมองการลงโทษในส่วนของ การตัดผู้ที่กระทำความผิดออกจากสังคม แต่ไม่ได้

เป็นการตัดการเรียนรู้จากภายในเรือนจำ ซึ่งอาจทำให้ผู้ที่กระทำผิดเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งกันและกัน และเมื่อพ้นโทษก็นำพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้มาปฏิบัติในสังคมจนเกิดเป็นการกระทำผิดขึ้นอีก ดังนั้นชุมชนจึงมีหน้าที่ในการดูแลและฟื้นฟูผู้กระทำผิด เพื่อลดการตีตราของสังคมแก่ผู้ที่กระทำผิด เมื่อผู้กระทำผิดเห็นว่าสังคมให้การยอมรับ ให้ออกโอกาส ผู้กระทำผิดจะสามารถดำเนินวิถีชีวิตในสังคมได้อย่างปกติและเกิดความสมานฉันท์ขึ้นในสังคม

2.6 การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในคดียาเสพติดเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

องค์กรสหประชาชาติได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังควรเน้นให้เห็นว่ามีใช้การ กีดกันผู้ต้องขังให้ออกห่างจากสังคม แต่ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ฉะนั้นองค์กรอื่นๆ ควรที่จะ สนับสนุน ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำในการฟื้นฟูผู้ต้องขังให้ได้กลับเข้าสู่สังคมตามปกติ และการมี นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติหน้าที่ประจำจะเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ต้องขังกับ ครอบครัวและกับองค์การสังคมอื่นๆ (อัจฉริยา ชูตินันท์, 2555: 189)

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังนั้นมีขอบเขตแห่งการฟื้นฟูและพัฒนาบุคลิกภาพของผู้ต้องขัง โดยเน้น การแก้ไขทั้งสภาพร่างกาย จิตใจ สถานภาพทางสังคม และอาชีพของผู้ต้องขังเพื่อให้เข้ากับสภาพ ทั่วไปในสังคม การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังควรมีการให้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อเกิดความสำนึกรับผิดชอบ ซึ่งเป็นการผสมผสานทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานใน เรือนจำและทัณฑสถาน ซึ่งมีการกำหนดนโยบาย และมีการดำเนินตามนโยบายนั้นอย่างชัดเจน เริ่ม ตั้งแต่การลงโทษ การฝึกอบรมทั้งวิชาชีพและวิชาการ การควบคุมให้อยู่ในระเบียบวินัยแก่ผู้ต้องขัง โดยวิธีการเหล่านี้จะต้องประสานสอดคล้องกันเพื่อประโยชน์แก่ตัวผู้ต้องขัง รูปแบบการปฏิบัติต่อ ผู้ต้องขังมี 6 รูปแบบดังนี้

1. รูปแบบการลงโทษ (Punishment Model)

เป็นผลมาจากตัวผู้ต้องขังกระทำผิดที่เป็นภัยต่อสังคม จึงต้องรับโทษกักขัง จำกัดเสรีภาพ เพื่อให้เกิดความเข็ดหลาบ และไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง โดยมีวิธีการที่ควบคุมกวดขันให้ผู้ต้องขังปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ วินัย โดยจุดมุ่งหมายจะเป็นในลักษณะการลงโทษมากกว่าการแก้ไขในรูปแบบ การลงโทษ ผลที่ออกมาจึงมีในลักษณะที่แย่งทั้งในสภาพจิตใจและร่างกาย เนื่องจากมีการกีดกัน ผู้ต้องขังทำให้ยากแก่การปรับตัวกลับสู่สังคม

2. รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation Model)

เป็นวิธีการที่ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล โดยเป็นการพิจารณาจากพื้นฐานการดำเนิน ชีวิต ลักษณะพฤติกรรมของผู้ต้องขัง เพื่อเป็นแนวทางแก้ไข บำบัด รักษาให้ตรงกับสาเหตุที่แท้จริง ของผู้ต้องขัง เป็นการวิเคราะห์ภูมิหลัง ลักษณะข้อบกพร่องส่วนตัวเพื่อมีแยกกลุ่มในการปฏิบัติต่อ ผู้ต้องขัง

3. รูปแบบบูรณาการใหม่ (Reintegration Model)

เป็นวิธีการที่ให้ผู้ต้องขังปรับตนเองให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคม ให้เกิดความสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง แต่ในขณะเดียวกันวิธีดังกล่าวต้องอาศัยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป ในการยอมรับเมื่อผู้ต้องขังกลับเข้าสู่สังคม ไม่ควรที่จะตีตราว่าผู้ที่พ้นโทษจากการกระทำผิดจะยังคงเป็นคนที่กระทำผิดเฉกเช่นเดิม ควรที่จะให้โอกาส ให้การยอมรับในการกลับสู่สังคม

4. รูปแบบการปฏิรูป (Reform Model)

เป็นวิธีการป้องกันอาชญากรรมแนวใหม่ ที่เน้นการปรับปรุงสถาบันทางสังคมที่อาจจะ เป็นสาเหตุของการกระทำผิดมากกว่าเน้นที่ตัวบุคคลหรือบุคลิกภาพของบุคคล เช่น สถาบันการปกครอง สถาบันเศรษฐกิจ รวมถึงการส่งเสริมนันทนาการ การควบคุมแหล่งอบายมุข เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

5. รูปแบบเศรษฐกิจ (Economic Model)

เป็นวิธีการพัฒนามาตรการป้องกันสังคมจากการวิเคราะห์ระบบเศรษฐกิจ โดยดูว่าระบบเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตในสังคม ความยากจน การว่างงาน และแหล่งเสื่อมโทรมอย่างไร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่เชื่อมโยงไปสู่อาชญากรรมทั้งสิ้น

6. รูปแบบมูลวิวัติ (Radical Model)

เป็นวิธีการที่เข้มงวดที่ใช้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง นักโทษการเมือง เนื่องจากบุคคลเหล่านี้มีแนวโน้มชอบใช้ความรุนแรง และไม่พอใจต่อสภาพที่เป็นอยู่ในสังคม ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อเกิดค่านิยมใหม่ให้สังคม ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งเกิดปัญหาอาชญากรรมและความไม่สงบขึ้น ดังนั้นวิธีการนี้จึงเป็นการชี้แนะให้การศึกษาเพื่อเปลี่ยนทัศนคติความเชื่อของบุคคลเหล่านี้ให้เข้าใจถึงความชอบธรรมในสังคม (ผจงจิตต์ อธิคมนันท์, 2525: 244-247)

กรมราชทัณฑ์ได้มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในด้านการแก้ไขฟื้นฟู ตามมติของคณะกรรมการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ซึ่งการแก้ไขฟื้นฟูจะเป็นการพิจารณาผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 2 โปรแกรม ในการแก้ไขฟื้นฟูดังนี้

1. โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูพื้นฐาน ประกอบไปด้วย การจัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขังทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ เป็นการประสานร่วมกันระหว่างเรือนจำ/ทัณฑสถานและหน่วยงานภายนอก เช่น วิทยาลัยสารพัดช่าง ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน วิทยาลัยการอาชีพ เป็นต้น การพัฒนาจิตใจให้แก่ผู้ต้องขัง โดยมีกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับศาสนาเข้ามามีส่วนร่วม การสงเคราะห์และด้านสวัสดิการให้แก่ผู้ต้องขัง เช่น การจัดให้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เป็นต้น การให้บริการด้านคำปรึกษาแก่ผู้ต้องขังโดยนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือพยาบาลภายในเรือนจำ/ทัณฑสถาน และการฝึกวิชาชีพในเรือนจำเพื่อให้ผู้ต้องขังมีอาชีพติดตัวออกไปเมื่อพ้นโทษ

2. โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะคดี ประกอบไปด้วย โปรแกรมแก้ไขผู้กระทำผิดทางเพศ โปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย โปรแกรมการแก้ไขผู้ค้ายาเสพติด (ผู้ค้ารายย่อย) โปรแกรมการปรับพฤติกรรมผู้กระทำความผิดที่ใช้ความรุนแรง เป็นต้น (กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัศนปฏิบัติ สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์, 2552: 784) โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะคดีเป็นการลงลึกถึงสาเหตุและมูลเหตุจูงใจ ตลอดจนพฤติกรรมในการกระทำผิดของผู้ต้องขัง ซึ่งแต่ละประเภทแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน โปรแกรมดังกล่าวเป็นการมุ่งปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะพฤติกรรมอาชญากรรม

โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้ค้ายาเสพติดรายย่อย เป็นการมองว่าผู้ต้องขังในคดียาเสพติดรายย่อยที่กระทำความผิด ส่วนใหญ่กระทำความผิดเพราะความจำเป็น ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ และการมีทัศนคติ ค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นการแก้ไขฟื้นฟูจึงเน้น 3 ส่วนดังนี้

1. เน้นการฝึกอาชีพตามความถนัดของกลุ่มหรือรายบุคคล ให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพเพื่อที่จะได้มีอาชีพรองรับหลังพ้นโทษ
2. เน้นการฝึกจิตใจและการปรับทัศนคติ ค่านิยม ให้มีสัมมาอาชีวะ และรักการทำงานสุจริต เป็นการอบรมผ่านกระบวนการกลุ่ม เพื่อการปรับเปลี่ยนทัศนคติและเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
3. การปรับสภาพแวดล้อม เนื่องจากสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญ แม้จะตั้งใจทำดีแต่หากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม หรือไม่เอื้ออำนวยก็จะทำให้เป็นอุปสรรคในการแก้ไขฟื้นฟูได้ (ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์, 2553: ออนไลน์)

การศึกษาแนวทางดังกล่าวเพื่อที่ผู้วิจัยจะได้กำหนดประเด็นสำคัญในการแก้ไข ฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมากระทำความผิดซ้ำ อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการกระทำผิดซ้ำต่อไป

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มนตรี บุณนาค (2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดีเสพยาบ้า : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง จำนวนทั้งสิ้น 391 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำในคดีเสพยาบ้าส่วนใหญ่เป็นโสด อายุไม่เกิน 30 ปี มีการศึกษาต่ำไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ต่ำ และมีลักษณะสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยที่มีแนวโน้มที่จะทำให้มีพฤติกรรมเสพยาบ้า มีความสัมพันธ์ ภายในครอบครัวของบิดามารดาไม่ดี การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าก็มีส่วนในการทำให้มีความต้องการในการเสพยาบ้า มีความรู้เรื่องพิษภัยของยาบ้าต่อร่างกายน้อย มีความรู้เรื่องการรับโทษตามกฎหมายน้อย ผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษอยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถานนาน สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เกิดจากการคบเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ ส่วนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังควรมีการกำหนดเงื่อนไขการปล่อยตัวแบบมีเงื่อนไขมาใช้ โดยใช้อำนาจศาลกำหนดให้ปฏิบัติ

บุญรวย เมทนีกรชัย (2542) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้หญิง เป็นการศึกษา กลุ่มประชากรที่เป็นนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดีต่างๆ และถูกคุมขังอยู่ในทัณฑสถาน หญิงกลาง ลาดยาว จำนวนทั้งสิ้น 157 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงที่มีอายุน้อยกว่าจะกระทำผิดซ้ำ มากกว่าผู้หญิงที่มีอายุมากกว่า ผู้หญิงที่มีการศึกษาน้อยกว่า จะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีการศึกษาสูง ผู้หญิงที่มีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ไม่มีภาระเลี้ยงดูบุคคลใน ครอบครัว ผู้หญิงที่ไม่ประกอบอาชีพจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ประกอบอาชีพ หญิงที่มีรายได้ ต่ำจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีรายได้สูง ผู้หญิงที่มีภาระหนี้สินจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ ไม่มีภาระหนี้สิน ผู้หญิงที่อยู่ในครอบครัวเดี่ยวจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่อยู่ในครอบครัวขยาย ผู้หญิงที่อยู่ในสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยที่มีการกระทำผิดจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่อยู่ใน สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยไม่มีการกระทำความผิด และผู้หญิงที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่กระทำผิดในฐานความผิดอื่น

ทิวาพงษ์ พลุโต (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของ ผู้ต้องขังสตรีทัณฑสถานหญิงกลาง โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่มี การศึกษาน้อยส่งผลให้ค้ายาเสพติด และผู้ต้องขังที่มีเพื่อนที่ติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังค้ายาเสพติด ในส่วนของการแก้ไขปัญหาไม่ให้ผู้ต้องขังสตรีกลับไปค้ายาเสพติดอีก คือการให้โอกาส ในการกลับตัว กลับใจเป็นคนดีของสังคมและประกอบอาชีพสุจริตอีกครั้ง โดยไม่มีการตีตราหรือมองกลุ่มคนเหล่านี้ เป็นส่วนเกินของสังคม

นันทิ จิตสว่าง และสุนนทิพย์ ใจเหล็ก (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขัง ในคดียาเสพติด โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักโทษเด็ดขาดในคดีเสพยาและจำหน่ายยาเสพติด จำนวน 365 คน การศึกษาแบ่งออกเป็น 3 เส้นทางชีวิต คือ เส้นทางชีวิตของผู้เสพยา เส้นทางชีวิตของผู้ค้ารายย่อย และเส้นทางชีวิตของผู้ค้ารายใหญ่ ผลการศึกษาพบว่า เส้นทางชีวิตของผู้เสพยาส่วนใหญ่เคยมีประวัติ การถูกจับกุมมาก่อน และก่อนถูกจับกุมได้เสพยาเสพติดมาประมาณ 1-3ปี โดยมูลเหตุจูงใจคือ ความอยากรู้ อยากรอง เพื่อนชักชวน และมีความเข้าใจในเรื่องยาเสพติดที่ผิด ความคาดหวังส่วน ใหญ่เมื่อพ้นโทษจะไม่กลับไปเสพยาอีก เนื่องจากเซ็ดหลายต่อโทษในเรือนจำ แต่บางส่วนไม่แน่ใจ หาก ต้องกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม และอีกส่วนยืนยันที่จะกลับไปเสพยาอีก เนื่องจากไม่สามารถเลิก ได้ ส่วนเส้นทางชีวิตของผู้ค้ารายย่อย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนแหล่งยาเสพติด และเคย เสพยาเสพติดมาก่อนที่จะเป็นผู้ค้ารายย่อย โดยมูลเหตุจูงใจคือประสบปัญหาเศรษฐกิจ ไม่มี ทางเลือกในชีวิต ต้องการนำเงินไปซื้อยาเสพติดเพื่อนำมาเสพยา และสภาพแวดล้อมชักจูง ความ คาดหวังเมื่อพ้นโทษส่วนใหญ่ไม่กลับไปค้าอีก เพราะเซ็ดหลายจากการใช้ชีวิตในเรือนจำ แต่บางส่วน จะกลับไปค้าอีกเนื่องจากทำได้ง่าย ค่าตอบแทนสูง และมีเครือข่ายลูกค้าอยู่แล้ว และในส่วนของ เส้นทางชีวิตผู้ค้ารายใหญ่ มีพฤติกรรมเริ่มจากการเป็นผู้เสพยา ผู้ค้ารายย่อยจนเป็นผู้ค้ารายใหญ่

1817123825

CT :Thesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

มูลเหตุคือ ต้องการมีเงิน ธุรกิจประสบปัญหา ติดยาเสพติด และส่วนใหญ่ถูกชักจูงจากผู้ใกล้ชิด ความคาดหวังเมื่อพ้นโทษคือ จะไม่กลับไปค้ายาเสพติดอีกเพราะเซ็ดหลาบจากการใช้ชีวิตในเรือนจำ และเห็นว่าการค้าไม่ได้สร้างความร่ำรวยได้อย่างแท้จริง อีกทั้งกังวลต่อการถูกมองจากสังคมภายนอก การปรับตัว และปัญหาครอบครัว

สุวรรณ ใจคลองแคล้ว (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ต้องขังชายที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ทุกประเภทคดี จำนวน 95 คน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่กระทำผิดซ้ำเกิดจาก ความต้องการเงินหรือทรัพย์สิน รองลงมาคือการว่างงานไม่มีรายได้ ขาดสติ (ดื่มสุรา เสพยาเสพติด) ถูกเพื่อนชักจูง บันดาลโทษสาธารณะชั่ววูบได้รับความกดดันทางด้านจิตใจและเลิกยาเสพติดไม่ได้

ศิริณา สมนึก (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจาก ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำระหว่าง 2-5 ครั้ง จำนวน 10 ราย ซึ่งถูกคุมขังในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพในครอบครัวที่ทำให้สมาชิกในครอบครัวขาดความอบอุ่น ขาดต้นแบบที่ดีในการดำเนินชีวิต ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ เลยเกิดพฤติกรรมตามมา คือ การทดลองใช้ยาเสพติด คบเพื่อนเที่ยวเตร่ มีแฟนตั้งแต่อายุน้อย ไม่ตั้งใจเล่าเรียน สอบตกหรือถูกไล่ออก ขายยาเสพติดและถูกจับได้ในที่สุด และการกระทำผิดซ้ำอีกครั้งก็มีสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลให้กระทำผิดซ้ำไม่ต่างจากการกระทำผิดในครั้งแรก คือ การที่ครอบครัวไม่สามารถช่วยเหลือ ครอบครัวแสดงความรังเกียจที่เคยติดคุก เพื่อนบ้านแสดงท่าทีไม่ไว้วางใจ ทำให้อึดผู้ต้องขังต้องออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อนกลุ่มเดิมๆ ประกอบกับการขาดความช่วยเหลือจากหน่วยงานรัฐ และการถูกตีตราจากสังคม

สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ และ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษาและกระบวนการยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเฝ้าระวังผู้ต้องขังคดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ โดยศึกษาจากผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว อายุประมาณ 18-25 ปี ที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด จำนวน 248 คน จากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั้งสิ้น 6 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นชาย นับถือศาสนาพุทธ มีอายุระหว่าง 24-25 ปี ส่วนใหญ่กระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ 2 ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในครั้งที่ 2 ขึ้นไป คือ ความอ่อนแอภายในจิตใจของตนเอง การกลับสู่สิ่งแวดล้อมทางสังคมเดิม เรื่องเกี่ยวกับเงินและความอยู่รอด ระยะเวลาที่ถูกคุมขังในครั้งแรกส่วนใหญ่ไม่รุนแรง ทำให้ผู้ต้องขังบางคนไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดอีก ส่วนปัญหา/ข้อจำกัดในการป้องกันและแก้ไขมิให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด พบว่า 1) กระบวนการบำบัดฟื้นฟูด้วยโปรแกรมแก้ไขพื้นฐานต่างๆ การจัดให้มีการฝึกอาชีพที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขัง 2) จำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่

1817123825

CT: IThesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

สามารถดำเนินการควบคุมแก้ไขฟื้นฟูได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) กระบวนการติดตาม ดูแลพฤติกรรม หลังพ้นโทษเป็นไปได้ยาก 4) สังคมโดยภาพรวมมีความเสื่อมโทรมอ่อนแอ ไม่ว่าจะเป็นความล้มเหลว ของระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในประเทศ

วีระชัย เหล่าลงอินทร์ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังใน เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาจากผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดซ้ำในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 69 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30ปี สถานภาพโสด ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ต่ำ อาศัยอยู่ในหมู่บ้านชนบท ส่วนแนวทาง ในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม คือการจัดโครงการ กิจกรรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสภาพจิตใจผู้ต้องขัง การฝึกอาชีพที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขัง และควรเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามพฤติกรรมของผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ

นุชนาฏ มุกระ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ โดยศึกษาจากนักโทษเด็ดขาดชายที่กระทำคามผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ ซึ่งกระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำกลางเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 216 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ทั้งด้านครอบครัว สังคม ชุมชน การคบเพื่อน และเศรษฐกิจ คือ หากครอบครัวขาดความอบอุ่น ขาดการอบรมเลี้ยงดูเอาใจใส่ ทำให้ ง่ายต่อการถูกชักจูงจากกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงสภาพเศรษฐกิจ การคบเพื่อน สภาพ ของสังคมและชุมชน เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกมา ต้องประสบกับปัญหาด้านสภาพจิตใจ ความวิตก กังวลกลัวสังคมไม่ให้การยอมรับ การตกงาน ถูกปฏิเสธจากสถานที่ทำงาน ทำให้ขาดรายได้ในการ เลี้ยงดูตนเองและครอบครัว ส่งผลให้กลับไปกระทำผิดซ้ำ นอกจากนี้ปัจจัยด้านบุคลิกภาพทั้ง บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงออก ต่างมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำเช่นกัน สำหรับปัจจัยส่วน บุคคลเฉพาะการศึกษา อาชีพ และรายได้ ล้วนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำด้วย ส่วนปัจจัยส่วน บุคคลด้านอายุและจำนวนบุตร ไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ

นงนุช แก้วบริสุทธิ์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง หญิงในทัณฑสถานหญิงธนบุรี โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจาก ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำ จำนวน 138 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงมากที่สุด คือ ปัจจัยด้าน แนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำ ส่วนใหญ่ต้องการให้หน่วยงานช่วยเหลือในด้านการหา งานและเงินทุนในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ เพื่อสามารถประกอบอาชีพสุจริตหาเลี้ยงตนเอง และครอบครัวได้ ส่วนปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจในการกระทำผิดซ้ำ คือ การมีภาระหนี้สินที่ต้อง รับผิดชอบในครอบครัวเป็นจำนวนมาก ส่วนปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในการกระทำผิด

1817123825

CD :Thesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ซ้ำ คือ คนในชุมชนส่วนใหญ่รายได้น้อย ส่วนปัจจัยทางด้านการยอมรับของสังคมในการกระทำผิดซ้ำ คือ คนเคยมีประวัติติดคุก มักถูกมองด้วยสายตาที่หวาดระแวง ส่วนปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวในการกระทำผิดซ้ำ คือ สมาชิกในครอบครัวไม่ทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวเลย และปัจจัยทางด้านการคบเพื่อนในการกระทำผิดซ้ำ คือ เพื่อนชอบดื่มสุรา เล่นการพนัน และเที่ยวเตร่ในเวลาว่างคืน

สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ โดยศึกษาจากนักโทษเด็ดขาดที่ถูกศาลตัดสินจำคุกและกระทำผิดซ้ำเกิน 3 ครั้งขึ้นไป จำนวน 370 คน จากเรือนจำและ ทัณฑสถาน 6 แห่งที่มีจำนวนผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำสูง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ส่วนใหญ่การกระทำผิดซ้ำจะเป็นคดีเดิมของผู้ต้องขังคือ คดียาเสพติด และปัจจัยหลักที่เป็นแรงผลักดันให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำเกิน 3 ครั้ง มาจากตนเอง รองลงมาคือ การไม่ยอมรับของสังคม และเพื่อน ส่วนปัจจัยที่เป็นสาเหตุส่งผลให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ คือ ปัจจัยด้านการผูกมัดและปัจจัยด้านความเชื่อ ส่วนปัจจัยด้านความผูกพัน การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆในสังคม และการเรียนรู้ทางสังคมในเรือนจำอยู่ในระดับรองลงมา

นิศากร อุบลสุวรรณ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจากผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน และเจ้าหน้าที่หรือผู้คุมเรือนจำจำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงจะไม่สิ้นสุด หากมีความเป็นอยู่ที่แร้นแค้น มีภาระที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูลูกและไม่มีญาติพี่น้องที่คอยช่วยเหลือ อีกทั้งผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดมากจะมีการศึกษาในระดับต่ำ ทำให้ถูกหลอกได้ง่ายจากผู้ชายที่เป็นแฟนหรือสามี หรือเพราะความรักในการที่อยากจะมีความคตที่ดี ต้องการเงินมากจึงเลือกที่จะกระทำผิด และการกลับมาอยู่สภาวะสิ่งแวดล้อมเดิม ผู้คนรอบข้างเดิมทำให้เป็นอีกสาเหตุหนึ่งในการหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ

ปรัชญาภรณ์ บุญชู (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจาก ผู้ต้องขังที่มีประวัติการกระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 200 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด เนื่องด้วยการฝึกอบรมด้านอาชีพ ไม่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดในการประกอบอาชีพได้เมื่อพ้นโทษไปแล้ว ส่วนปัจจัยด้านมุมมองส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง คือ การมองว่าการดื่มสุรา เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืนและการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย เป็นพฤติกรรมปกติของคนในสังคม ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ซ้ำของผู้ต้องขัง คือ การไม่มีอาชีพที่มั่นคง มีฐานะยากจน มีรายได้ไม่แน่นอน และรายจ่ายมากกว่า รายได้ ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง คือ สภาพความแออัดภายในเรือนจำที่ทำให้ผู้ต้องขังเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่วนปัจจัยด้านการยอมรับของสังคมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง คือ คนที่เคยต้องโทษมักถูกตีตราจากสังคมว่าเป็นคนไม่ดี ส่วนปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง คือ การใช้เวลาว่างส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มเพื่อน และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง คือ การที่ต่างคนต่างอยู่ของสมาชิกในครอบครัว

พริยา เขียวรัชย์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช โดยศึกษาจากผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 500 คน ในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดมีความผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย ครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมในสิ่งที่ทำอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหน้าที่การงาน กิจกรรมส่วนตัว และกิจกรรมทางสังคมต่างๆ รวมถึงการที่บุคคลในครอบครัวไม่อยู่รับฟังปัญหาต่างๆ หรือไม่เป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเมื่อเดือดร้อน รวมถึงความเชื่อในเรื่องศาสนา เรื่องบาปบุญคุณโทษ กรรมดีกรรมชั่ว เรื่องนรกสวรรค์ และความเชื่อทางกฎหมายในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และมีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย เมื่อความผูกพันกับครอบครัวและความเชื่อทางศาสนา ทางกฎหมาย มีในระดับน้อย ส่งผลให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก และในเรื่องของปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ผู้ต้องขังที่คบเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก เป็นกลุ่ม เป็นแก๊งค์ ส่งผลให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก

Wayne Hall, James Bell and Jacqueline Carless (1992) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง Crime and drug use among applicants for methadone maintenance โดยศึกษาจากผู้ต้องขังตัวอย่างจากผู้ติดยาเสพติดโอปิออยด์ (opioid) จำนวน 313 คน โดยเป็นผู้ที่เข้ารับการรักษาด้วย methadone (ยาเมทาโดน) และเป็นผู้ที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือการใช้ยาเสพติด 1 ครั้ง หรือมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป ผลการศึกษาพบว่าผู้ชายมีแนวโน้มมากกว่าที่จะเริ่มใช้โอปิออยด์ ในเวลาหรือหลังการตัดสินว่ากระทำความผิดในครั้งแรก ในขณะที่ผู้หญิงมีแนวโน้มมากกว่าที่จะเริ่มกระทำความผิดกฎหมายหลังจากพวกเขาใช้ยาโอปิออยด์ อัตราการตัดสินว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือการใช้ยาเสพติด ที่เกิดขึ้นของผู้ทดสอบลดลงเมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

Thitiya Petmune (2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง A study of the life experiences of female homicide inmates : a case study of female correctional institution in the Bangkok metropolitan area โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง จำนวน 13 คน จากการศึกษาแบ่งประสบการณ์ชีวิตออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงก่อนกระทำผิด ช่วงขณะกระทำผิด และช่วงหลังกระทำผิด ผลการศึกษาพบว่าช่วงก่อนกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางสังคมไม่สูงประสบปัญหาทางครอบครัวในวัยเด็ก ส่วนใหญ่เผชิญจุดเปลี่ยน (turning point) ในเส้นทางชีวิต เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่และมีครอบครัว ส่วนในช่วงขณะกระทำผิดพบว่า ส่วนใหญ่กระทำผิดครั้งแรก มูลเหตุจูงใจประกอบไปด้วย กลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์ในฐานะสามีภรรยา/คู่รัก ส่วนใหญ่กระทำผิดเพราะเป็นฝ่ายโดนกระทำมาก่อน ในกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์ในฐานะบุคคลที่รู้จักคุ้นเคยหรือญาติ กระทำผิดเพราะความผูกพันทางสังคม (social bond) ในครอบครัวที่มีมากเกินไป ในกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์ในฐานะนายจ้างลูกจ้าง กระทำผิดเพราะต้องการเงินหรือทรัพย์สิน และในกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์ในฐานะคนแปลกหน้า กระทำผิดเพราะทะเลาะวิวาท ช่วงหลังกระทำผิดพบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะในชั้นสอบสวน เนื่องจากมีการตั้งข้อหาที่รุนแรงและข่มขู่เรื่องโทษเพื่อให้เกิดการรับสารภาพ และความคาดหวังในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง คือ การได้รับพระราชทานอภัยโทษ และกลับไปใช้ชีวิตกับครอบครัวในวัยเด็ก

Schulz N, Murphy B and Verona E. (2016) ได้ศึกษาเรื่อง Gender differences in psychopathy- links to drug use โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผู้มีประวัติอาชญากรรมและการใช้สารเสพติดล่าสุดจำนวน 318 คน การศึกษานี้เป็นการพิจารณาว่าเพศเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่าง 2 โครงสร้างที่มีความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือไม่ (ก) ความผิดปกติทางจิตและปัจจัยต่างๆ (ข) การใช้ยา ผลการศึกษาพบว่าลักษณะต่อต้านสังคมแบบทุนหันหันแล่น (ปัจจัยที่ 2) ของความผิดปกติทางจิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับลักษณะการใช้ยาหลายประการ (อาการของโรค, อายุของการเริ่มต้นใช้ยา, ขนาดของการทดลองใช้ยา) แต่ลักษณะทางด้านอารมณ์ระหว่างบุคคล (ปัจจัย 1) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอาการการใช้ยา แต่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอายุของการเริ่มต้นใช้ยา ในเรื่องความแตกต่างทางเพศ การวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นมากกว่าระหว่างลักษณะปัจจัยที่ 1 กับอายุซึ่งการเริ่มต้นใช้สารเสพติดล่าช้ากว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชาย และในปัจจัยที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการต่อต้านสังคมมีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการใช้ยาในผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ผลการศึกษานี้แสดงเป็นนัยว่า ลักษณะอาการทางจิตเป็นปัจจัยป้องกัน (ปัจจัย 1) และปัจจัยความเสี่ยง (ปัจจัย 2) สัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติด และปัจจัยที่ 1 เกี่ยวกับการป้องกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเริ่มต้นใช้ยาในกลุ่มผู้หญิง

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

Nicholas D. Thomson (2017) ได้ศึกษาเรื่อง An Exploratory Study of Female Psychopathy and Drug-Related Violent Crime โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจาก ผู้ต้องขังหญิงจำนวน 125 คน วัตถุประสงค์ของการศึกษาลำดับที่ 1 คือ การวิเคราะห์ว่าผู้หญิงที่มีความผิดในการก่ออาชญากรรมความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีปัจจัยความเสี่ยงในระดับบุคคลแตกต่างกับผู้หญิงที่มีความผิดในการก่ออาชญากรรมความรุนแรงที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และผู้หญิงที่มีความผิดในการก่ออาชญากรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงหรือไม่ ผลการศึกษาพบข้อบ่งชี้ว่า ผู้ต้องขังที่มีระดับลักษณะอาการทางจิตประเภต่อต้านสังคม (antisocial psychopathic traits) สูง และมีระดับการศึกษาต่ำ มีแนวโน้มอยู่ในกลุ่มอาชญากรรมความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่า ในการเปรียบเทียบผู้ต้องขังที่มีระดับลักษณะอาการทางจิตประเภทไม่เห็นอกเห็นใจ (callous psychopathic traits) มีแนวโน้มอยู่ในกลุ่มอาชญากรรมความรุนแรงที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่า วัตถุประสงค์ลำดับที่ 2 คือ ทดสอบความว่ารุนแรงในเรือนจำเพิ่มความเป็นไปได้ของการเข้าไปอยู่ในกลุ่มอาชญากรรมความรุนแรงหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับความรุนแรงเกินกว่าระยะเวลา 6 เดือนมีแนวโน้มที่จะอยู่ในกลุ่มอาชญากรรมความรุนแรงที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่า ส่วนความรุนแรงในเรือนจำไม่สามารถแบ่งแยกผู้ต้องขังที่อยู่ในกลุ่มอาชญากรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง จากกลุ่มอาชญากรรมความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้

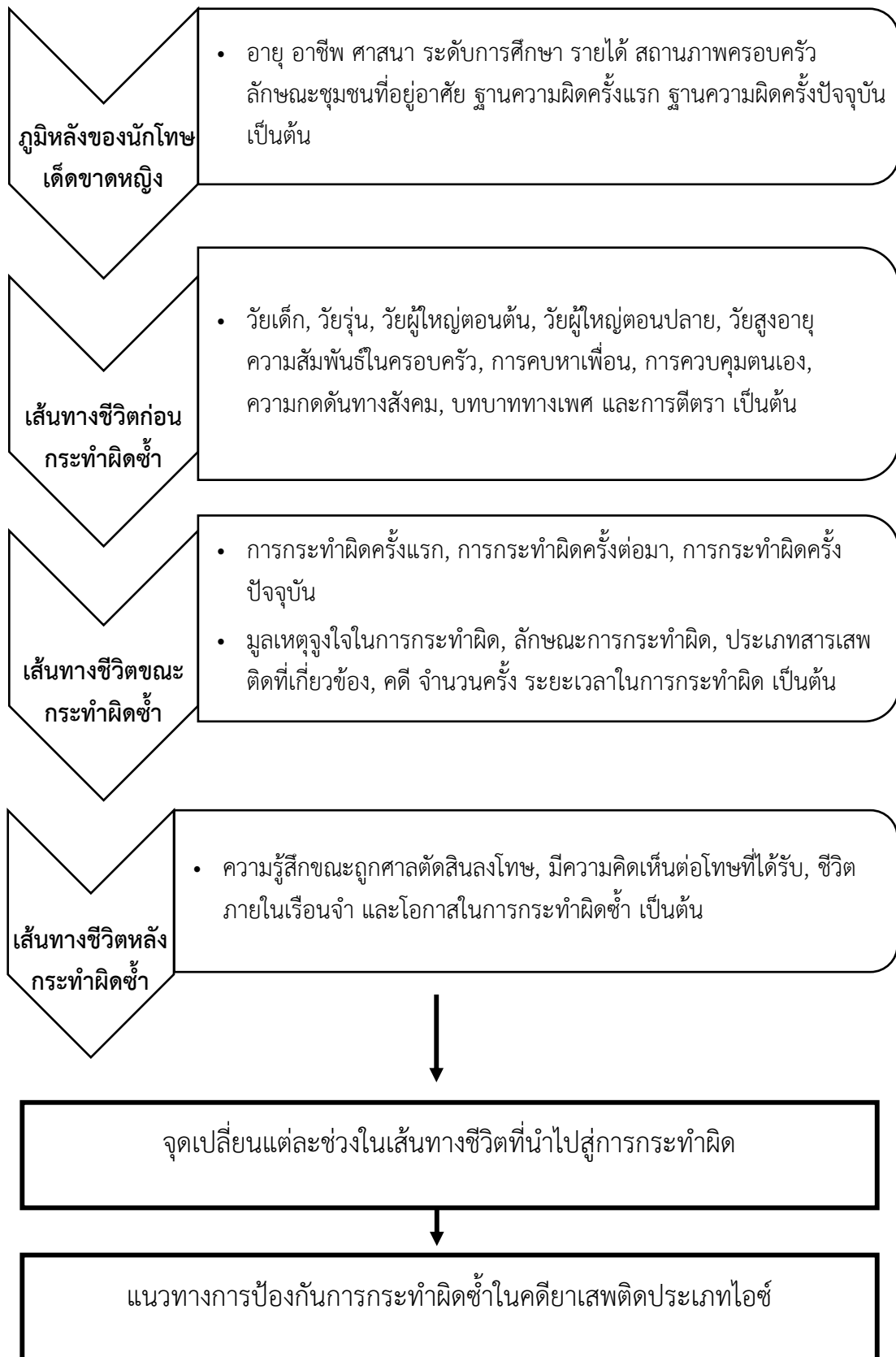
2.8 กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมพบว่า การศึกษาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ศึกษาในปัจจุบันบุคคล, ปัจจัยทางจิต, สภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้มองไม่เห็นถึงความต่อเนื่องในแต่ละช่วงวัยที่จะส่งผลกระทบต่อการศึกษา จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิง โดยมุ่งเน้นศึกษาการดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน การก้าวข้ามในแต่ละช่วงวัยของบุคคล เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้ชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เห็นถึงความเป็นมาในแต่ละช่วงวัย และพฤติกรรมที่นำไปสู่การกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำในเวลาต่อมา โดยศึกษาวิเคราะห์จากปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ความกดดันทางสังคม การคบหาสมาคมที่แตกต่าง การควบคุมตนเอง การตีตรา และบทบาททางเพศ ตัวแปรดังกล่าวจะทำให้เกิดความชัดเจน และเข้าใจถึงการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติด อีกทั้งเพื่อหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำต่อไป

1817123825

CT IThesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

บทที่ 3

ระเบียบและวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์” เป็นการศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้กรณีศึกษาด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทางชีวิต และจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของชีวิตที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายของการศึกษา เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ได้แก่ นักโทษเด็ดขาดที่เคยต้องโทษในคดียาเสพติดทุกประเภทตัวยาและพันโทษ แล้วกลับมากระทำผิดซ้ำอีกในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ในฐานความผิดครอบครอง, ครอบครองและเสพ, จำหน่าย, และครอบครองเพื่อจำหน่าย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัย ได้แก่ นักโทษเด็ดขาดหญิงในในฐานความผิดเสพ, ครอบครอง, จำหน่าย และครอบครองเพื่อจำหน่ายที่ถูกคุมขังในทัณฑสถานหญิงกลาง และเรือนจำกลางเพชรบุรี โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1.1 นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ เพื่อศึกษาเส้นทางชีวิต และจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยที่นำไปสู่การกระทำผิด โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 12 คน

3.1.2 ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง, ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรีและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก รวมจำนวน 6 คน ดังนี้

1. ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง	จำนวน 1 คน
2. ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี	จำนวน 1 คน
3. ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติเรือนจำกลางเพชรบุรี	จำนวน 1 คน
4. หัวหน้าฝ่ายจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี	จำนวน 1 คน
5. นักสังคมสงเคราะห์ระดับชำนาญการทัณฑสถานหญิงกลาง	จำนวน 1 คน
6. นักสังคมสงเคราะห์ระดับปฏิบัติการทัณฑสถานหญิงกลาง	จำนวน 1 คน

1817123825

CD iThesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป โดยการกระทำผิดครั้งปัจจุบัน ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ในฐานความผิดครอบครอง, ครอบครองและเสพ, จำหน่าย, และครอบครองเพื่อจำหน่าย ส่วนวิธีการเลือกเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด จะเลือกเฉพาะผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติด การแก้ไขผู้ที่กระทำผิดซ้ำ และผู้ที่ประยุกต์การใช้โปรแกรมภายในทัณฑสถานหญิงกลาง และเรือนจำกลางเพชรบุรี การศึกษาวิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างประชากร (Population) โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ของกลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิง คือ

- 1.1 นักโทษเด็ดขาดเพศหญิง
- 1.2 เป็นผู้ที่เคยกระทำผิดในคดียาเสพติดมาก่อนและศาลพิพากษาลงโทษจำคุก
- 1.3 เป็นผู้ที่ยังปัจจุบันกระทำผิดในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์และศาลพิพากษาลงโทษจำคุกในฐานความผิดครอบครอง, ครอบครองและเสพ, จำหน่าย, และครอบครองเพื่อจำหน่าย
- 1.4 เป็นผู้ที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป
- 1.5 เป็นผู้ที่ยินยอมให้สัมภาษณ์

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria) ของกลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิง คือ

- 1.1 เป็นผู้ที่กระทำผิดเป็นครั้งแรกในคดียาเสพติด
- 1.2 เป็นผู้ที่มีอาการทางจิตเวช

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ของกลุ่มผู้อำนวยการ, ผู้บัญชาการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด คือ

- 1.1 มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับยาเสพติดและการแก้ไขผู้ที่กระทำผิดซ้ำไม่น้อยกว่า 5 ปี
- 1.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดซ้ำภายในทัณฑสถาน/เรือนจำ

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria) ของกลุ่มผู้อำนวยการ, ผู้บัญชาการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด คือ

- 1.1 ไม่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดซ้ำภายในทัณฑสถาน/เรือนจำ

1817123825

CD :Thesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

3.2 วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งแบ่งวิธีการในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.2.1 การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary Study) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เพื่อต้องการทราบถึงรายละเอียดต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

3.2.2 การศึกษาวิจัยภาคสนาม (Field Research) โดยการใช้กรณีศึกษา (Case Study) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์” นี้ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการศึกษา เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบ่งออกเป็น การสัมภาษณ์นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ และการสัมภาษณ์ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงกลาง/เรือนจำกลางเพชรบุรีและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิด แบ่งการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1: สัมภาษณ์นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ จำนวน 12 คน เพื่อวิเคราะห์เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของชีวิตที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้กระทำผิด และเส้นทางชีวิตของผู้กระทำผิดประกอบกับจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของผู้กระทำผิด

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2: สัมภาษณ์ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง, ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรีและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด จำนวน 6 คน เพื่อหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเป็นคนรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ประเด็นที่เกี่ยวกับเส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของชีวิตที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ไปยังกรมราชทัณฑ์ หลังจากที่กรมราชทัณฑ์อนุมัติให้เก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจะเดินทางไปยังเรือนจำ/ทัณฑสถานด้วยตัวเองพร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ และที่มาของงานวิจัย ก่อนดำเนินการสัมภาษณ์

1817123825

CU_Thesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

3.4.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยแจ้งวัตถุประสงค์ในการศึกษา คุณสมบัติของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และอธิบายเกี่ยวกับการสัมภาษณ์เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกันก่อนดำเนินการสัมภาษณ์

3.4.3 เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลมาได้แต่ละกรณีศึกษา ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูล หากยังไม่ครบถ้วนก็จะทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจนครบทั้ง 12 กรณีศึกษา และหลังจากนั้นจะได้นำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4.4 แนวทางในการจัดการหากพบว่าการสัมภาษณ์ไปกระทบจิตใจจนทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายใจหรือความกังวลของผู้ถูกสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่เพื่อให้เฝ้าดูหรือเข้ามาช่วยเหลือดูแลจิตใจผู้ถูกสัมภาษณ์ที่ได้รับผลกระทบ และผู้วิจัยจะยุติการสัมภาษณ์รอให้ผู้ถูกสัมภาษณ์พร้อมที่จะให้ดำเนินการสัมภาษณ์ต่อ หากผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่พร้อมก็จะยุติและนัดสัมภาษณ์ในครั้งถัดไปหรือ หากผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ต้องการที่จะให้สัมภาษณ์อีก ทางผู้สัมภาษณ์จะดำเนินการแจ้งทางเจ้าหน้าที่เพื่อขอเปลี่ยนตัวผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นรายอื่นต่อไป

3.5 การวิเคราะห์และการประมวลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้นำมารวบรวมข้อมูลของแต่ละบุคคลเพื่อที่จะได้ข้อมูลตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกจะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และเป็นการวิเคราะห์จุดร่วม โดยนำข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในแต่ละด้านที่เหมือนกันในแต่ละกลุ่มตัวอย่างลงในตาราง เพื่อให้ให้เห็นเส้นทางชีวิต จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัย และจุดร่วมกันของกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่การวิเคราะห์เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ และจุดร่วมที่เหมือนกันของกลุ่มตัวอย่าง

3.6 จริยธรรมในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับจริยธรรมในการวิจัย โดยจะดำเนินการดังนี้

3.6.1 ดำเนินการขออนุมัติเก็บข้อมูลนักโทษเด็ดขาดหญิงจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6.2 การแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้แก่ผู้ให้ข้อมูลทุกครั้ง ด้วยการชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยโดยรายละเอียดชัดเจน เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความเชื่อใจและวางใจในการให้ข้อมูล

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

3.6.3 การได้รับความยินยอมโดยสมัครใจจากผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยต้องอธิบายวัตถุประสงค์และกระบวนการในการดำเนินการวิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลทราบ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสมัครใจที่จะให้ข้อมูล แต่ถ้าผู้ให้ข้อมูลไม่ยินยอมให้ข้อมูล ทางผู้วิจัยก็จะไม่บังคับเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล

3.6.4 การรักษาไว้ซึ่งสิทธิส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลด้วยการไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ - นามสกุลจริง โดยผู้วิจัยจะใช้คำว่า “กรณีศึกษาที่...” แทนการเรียกชื่อระหว่างการให้สัมภาษณ์ และการเสนอผลการศึกษา ในกรณีที่ผู้วิจัยต้องการเปิดเผยข้อมูลจะต้องได้รับการอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรเสียก่อน

3.6.5 การสัมภาษณ์หากมีความจำเป็นต้องมีการบันทึกเสียง ผู้วิจัยจึงมีการดำเนินการขออนุญาตทางทันตสถาน/เรือนจำในการบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ และขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ในการบันทึกเสียง และจะมีการทำลายเทปเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย

3.6.6 การนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยจะดำเนินการโดยปราศจากอคติ และจะนำเสนอผลการวิจัยแบบตรงไปตรงมาตามข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์

3.6.7 แผนการดำเนินการวิจัย

กิจกรรม/ขั้นตอนการดำเนินงาน	เดือน											
	ม.ค. 2561	ก.พ. 2561	มี.ค. 2561	เม.ย. 2561	พ.ค. 2561	มิ.ย. 2561	ก.ค. 2561	ส.ค. 2561	ก.ย. 2561	ต.ค. 2561	พ.ย. 2561	ธ.ค. 2561
ขั้นตอนการเตรียมการ												
ศึกษาข้อมูล ทฤษฎีบทความ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายละเอียด และวิธีใช้เครื่องมือ												
นำข้อมูลที่ศึกษาได้ไปใช้เป็นข้อมูลในการวิจัย												
สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์												
รอพิจารณาจริยธรรม												
ขั้นตอนการเก็บข้อมูล												
แนะนำตัวและอธิบายวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การดำเนินงานวิจัย และขั้นตอนปฏิบัติ รวมทั้งการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างให้แก่กลุ่มตัวอย่างทราบ รายละเอียด												
ดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล												

กิจกรรม/ขั้นตอน การดำเนินงาน	เดือน											
	ม.ค. 2562	ก.พ. 2562	มี.ค. 2562	เม.ย. 2562	พ.ค. 2562	มิ.ย. 2562	ก.ค. 2562	ส.ค. 2562	ก.ย. 2562	ต.ค. 2562	พ.ย. 2562	ธ.ค. 2562
ขั้นตอนการประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล												
นำผลการ สัมภาษณ์ที่ได้มา วิเคราะห์ข้อมูล เชิงพรรณนา												
รวบรวมวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุป ผลการวิจัย												
การเขียนรายงานและการเผยแพร่รายงาน												
ส่งบทความวิจัย ในวารสาร เพื่อรอ การตีพิมพ์ และ ส่งเข้าระบบ I- Thesis												
สอบวิทยานิพนธ์												
จัดทำรูปเล่ม วิทยานิพนธ์												

1817123825

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภท ยาไอซ์” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการศึกษาจะใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ 2 กลุ่ม คือ นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ ทณฑสถาน หญิงกลาง จำนวน 9 คน และเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 3 คน อีกทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิดซ้ำ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลางและเจ้าหน้าที่ทัณฑสถาน หญิงกลาง จำนวน 3 คน และผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรีและเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 3 คน โดยผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

การวิเคราะห์ผลการศึกษาเรื่อง “เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดี ยาเสพติดประเภทยาไอซ์” ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิด ซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ในทัณฑสถานหญิงกลางและเรือนจำกลางเพชรบุรี จำนวน 12 คน อีกทั้งผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรีและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิดซ้ำ จำนวน 6 คน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการศึกษา

4.1.1 ภูมิหลังของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

4.1.2 เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียา เสพติด ประเภทยาไอซ์

4.1.2.1 เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนที่ กระทำผิดซ้ำ

4.1.2.2 เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงขณะ กระทำผิดซ้ำ

4.1.2.3 เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงหลังกระทำผิดซ้ำ

4.1.3 แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงใน คดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

4.2 การอภิปรายผลการศึกษา

1817123825

CD :Thesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

4.1 ผลการศึกษา

4.1.1 ภูมิหลังของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์จากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ จำนวน 12 คน ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา การประกอบอาชีพก่อนต้องโทษในครั้งปัจจุบัน ภูมิลำเนา สถานภาพครอบครัวก่อนต้องโทษในครั้งปัจจุบัน ลักษณะครอบครัวก่อนต้องโทษในครั้งปัจจุบัน ประวัติการต้องโทษจำคุกของสมาชิกในครอบครัว ประวัติการเสพยาเสพติดและยาเสพติด การเจ็บป่วย จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษจำคุก ประเภทคดีที่เคยกระทำผิดมาก่อน และคดีในปัจจุบัน การได้รับอภัยโทษ และชั้นผู้ต้องขัง ซึ่งแจกแจงตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ
1. อายุปัจจุบัน		
20 – 29 ปี	1	10
30 – 40 ปี	11	90
รวม	12	100
2. อายุขณะกระทำผิดครั้งแรก		
20 – 29 ปี	8	66.67
30 – 39 ปี	4	33.33
รวม	12	100
3. อายุขณะกระทำผิดครั้งที่ 2		
20 – 29 ปี	3	25.00
30 – 39 ปี	9	75.00
รวม	12	100
4. อายุขณะกระทำผิดครั้งที่ 3		
20 – 29 ปี	-	0
30 – 39 ปี	4	100
รวม	4	100
5. ระดับการศึกษา		

ข้อมูล	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ
ประถมศึกษา	4	33.33
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	16.67
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	33.33
อาชีวศึกษา	2	16.67
รวม	12	100
6. อาชีพก่อนต้องโทษในครั้ง		
ปัจจุบัน	5	41.67
ลูกจ้าง/รับจ้างทั่วไป	1	8.33
เกษตรกร	2	16.67
ประกอบอาชีพส่วนตัว	4	33.33
ไม่ได้ประกอบอาชีพ		
รวม	12	100
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อน		
ต้องโทษ	2	16.67
6,000 – 9,999	4	33.33
10,000 – 19,999	3	25.00
20,000 – 30,000	3	25.00
ไม่มีรายได้		
รวม	12	100
8. ภูมิลำเนา		
กรุงเทพฯ	8	66.67
เพชรบุรี	3	25.00
กำแพงเพชร	1	8.33
รวม	12	100
9. สถานภาพครอบครัวก่อน		
ต้องโทษ	6	50.00
โสด	3	25.00
สมรส	3	25.00
หย่าร้าง/แยกทางกันอยู่		
รวม	12	100

ข้อมูล	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ
10. ลักษณะที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษ		
บ้านเช่า/ห้องเช่า	8	66.67
บ้านเดี่ยวของครอบครัว	4	33.33
รวม	12	100
11. บิดาหรือมารดา หรือญาติพี่น้อง มีประวัติต้องโทษจำคุก		
มี	2	16.67
ไม่มี	10	83.33
รวม	12	100
12. มีประวัติเคยติดสุรา		
เคย	1	8.33
ไม่เคย	11	91.67
รวม	12	100
13. มีประวัติเคยยาเสพติด		
เคย	12	100
ไม่เคย	-	0
รวม	12	100
14. สมาชิกชั้นหรือสนใจอะไรได้ไม่		
นาน	7	58.33
ใช่	5	41.67
ไม่ใช่		
รวม	12	100
15. มีโรคประจำตัว		
ภูมิแพ้/หอบหืด	4	33.34
ลมชัก	1	8.33
หัวใจโต	1	8.33
ไม่มี	6	50.00
รวม	12	100

ข้อมูล	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ
16. เคยต้องโทษมาแล้ว		
1 ครั้ง (ต้องโทษครั้งที่ 2)	8	66.67
2 ครั้ง (ต้องโทษครั้งที่ 3)	4	33.33
รวม	12	100
17. คดีที่เคยต้องโทษครั้งแรก		
ครอบครองยาเสพติด	3	25.00
ครอบครองและเสพยาเสพติด	1	8.34
จำหน่ายยาเสพติด	4	33.33
ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด	4	33.33
รวม	12	100
18. คดีที่เคยต้องโทษครั้งที่ 2		
ครอบครองยาเสพติด	2	16.67
ครอบครองและเสพยาเสพติด	-	0
จำหน่ายยาเสพติด	4	33.33
ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด	6	50.00
รวม	12	100
19. คดีที่เคยต้องโทษครั้งที่ 3		
ครอบครองยาเสพติด	-	0
ครอบครองและเสพยาเสพติด	-	0
จำหน่ายยาเสพติด	-	0
ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด	4	100
รวม	4	100
20. เคยได้รับการอภัยโทษ		
เคย	7	58.33
ไม่เคย	5	41.67
รวม	12	100

1817123825

CU :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ข้อมูล	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ
21. ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้น		
เยี่ยม	4	33.33
ดีมาก	3	25.00
ดี	2	16.67
เลว	3	25.00
รวม	12	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์จำนวน 12 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดครั้งแรกอยู่ในช่วงอายุ 20 – 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.67 กระทำผิดครั้งที่สองในช่วงอายุ 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 75 และกระทำผิดครั้งที่สามในช่วงอายุ 30 – 39 ปี ซึ่งคิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ในส่วนของอายุปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ก่อนต้องโทษในครั้งปัจจุบันส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 41.67 โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 10,000 – 19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีภูมิลำเนาเป็นคนกรุงเทพฯ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 66.67 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 50 ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว ไม่มีประวัติติดสุรา และไม่มีบิดา มารดา หรือญาติพี่น้องที่มีประวัติต้องโทษจำคุก แต่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีประวัติติดยาเสพติด และจากกลุ่มตัวอย่าง 12 รายมีจำนวน 7 รายที่สามารถสิ้นหรือสนใจในการทำอะไรได้เพียงชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 58.33 ส่วนคดีที่กระทำผิดในครั้งแรกส่วนใหญ่ คือ คดีจำหน่ายยาเสพติด และคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนคดีที่กระทำผิดในครั้งที่สองและสามคือ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด ในครั้งที่สองคิดเป็นร้อยละ 50 และในครั้งที่สามคิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้จากกลุ่มตัวอย่าง 12 ราย มีจำนวน 7 ราย เคยได้รับการอภัยโทษคิดเป็นร้อยละ 58.33 และในปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 33.33

4.1.2 เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

4.1.2.1 เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนที่กระทำผิดซ้ำ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำ ในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบตัวแปรที่ใช้เป็นกรอบใน

การศึกษา ประกอบไปด้วย 6 ตัวแปร คือ 1) ความสัมพันธ์ในครอบครัว 2) การคบหาเพื่อน 3) การควบคุมตนเอง 4) ความกดดันทางสังคม 5) บทบาททางเพศ และ 6) การตีตรา ซึ่งในแต่ละตัวแปรจะแบ่งแยกออกเป็นในแต่ละช่วงวัย โดยผลสัมฤทธิ์พบว่า

1) ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ในช่วงวัยเด็ก (จำความได้ – 12 ปี) : ตัวอย่างอยู่อาศัยกันในลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วย ปู่/ย่า ตา/ยาย พ่อ แม่ ลุง ป้า น้า อา ในช่วงวัยเด็กกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ค่อยได้รับการอบรมหรือขัดเกลาในการใช้ชีวิตหรือดำเนินชีวิตเท่าที่ควร เนื่องจากบิดา มารดาประกอบอาชีพลูกจ้าง/รับจ้างทำให้ต้องออกไปทำงานแต่เช้าตรู่และกลับเข้ามาในเวลามืดค่ำ การดำเนินชีวิตจึงเป็นไปตามบริบทสภาพแวดล้อมของชุมชน ในบางครั้งบางครั้งจะมีการพูดคุยระหว่างกันหรือการทำกิจกรรมร่วมกันช่วงวันหยุด แต่หากกลุ่มตัวอย่างมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมหรือมีการกระทำผิดเกิดขึ้น จะมีการลงโทษจากบิดา มารดา หรือบุคคลในครอบครัวด้วยการว่ากล่าวตักเตือน การตี หรือการดุด่า

จากการสัมภาษณ์พบว่า “ตอนเด็กอยู่กันเยอะ มีพ่อ ย่า ป้า ลุง และพี่น้องอีก 3 คน จะสนิทกับพ่อมาก ด้วยความที่เขาเลี้ยงเรามาคนเดียว เกิดมาก็มีแต่เขา มีอะไรเล่าให้ฟังทุกอย่าง เวลาเกิดอะไรขึ้น เขาก็จะรับฟังเราด้วยเหตุผลก่อนเสมอ ไม่เหมือนบ้าที่คอยดุด่าก่อนตลอด ไม่ฟังอะไรเลย รู้ว่าทำผิดก็ด่าก็ตี ถึงจะสนิทกับพ่อ แต่พ่อไปทำงานเช้ากลับมืด ไม่ค่อยได้ทำพูดคุยกันเท่าไร” (กรณีศึกษาที่ 1)

“ตอนเด็กอยู่กันเป็นครอบครัวพร้อมหน้าพร้อมตาจน 9 ขวบ พ่อเสียก็ย้ายมาอยู่กับครอบครัวฝั่งแม่ เป็นครอบครัวใหญ่ มีตา ยาย ลุง ป้า ลุง ลุง ลูกป้า แต่ต่างคนต่างอยู่นะ หลังจากพ่อเสียแม่ก็ต้องทำงานหาเงินคนเดียว แม่เป็นลูกจ้างร้านค้า ไม่ค่อยได้พูดกันเท่าไรหรืนานๆคุยที่ คุยกันก็แบบขอไปบ้านเพื่อน ไปทำกิจกรรมที่โรงเรียน เสาร์ – อาทิตย์ ไม่ใช่กลับมาแล้วคุยว่าเป็นไง ที่โรงเรียนเป็นไง เรียนเป็นไง แม่จะตีจะดุด่า ถ้าทำผิด ทำไม่ถูก” (กรณีศึกษาที่ 2)

“อาศัยอยู่กับพ่อแม่และพี่ พ่อแม่มีอาชีพรับจ้าง จำได้ว่าตอนเด็กถ้าทำผิดจะถูกตี ถูกดุด่า และทำผิดอีกก็ถูกตีหนักขึ้น เหมือนให้เราเรียนรู้เองว่านี่คือสิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ แม่จะสอนเราในลักษณะเกิดอะไรขึ้นแล้วค่อยมาแก้มาสอนเรามากกว่า” (กรณีศึกษาที่ 4)

ในช่วงวัยรุ่น (13 ปี – 20 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แตกต่างไปจากช่วงวัยเด็ก ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่มีลักษณะของการต่างคนต่างอยู่ ไม่มีการพูดคุยระหว่างกัน เนื่องจากบิดา มารดาหย่าร้างกัน, การออกจากครอบครัวใหญ่มาเป็นครอบครัวเดี่ยว และการออกจาก

1817123825

CU Thesisis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

บ้านเพื่อหลบหลีกการทะเลาะของบิดา มารดา จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนหรือขัด
 เกลาเท่าที่ควร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และ มัธยมศึกษาตอนปลาย
 ขณะเดียวกันหากมีการประพฤตินที่ไม่เหมาะสม หรือมีการกระทำผิดเกิดขึ้นจะถูกลงโทษด้วยการดุด่าหรือตีในบางครั้ง

จากการสัมภาษณ์พบว่า “ช่วงจบ ป.6 เป็นช่วงที่แม่ย้ายกลับมาอยู่บ้านที่กำแพงเพชร และเป็นช่วงที่ขอเรียนต่อม.ต้น แต่ไม่ได้เรียน เพราะพ่อเลี้ยงไม่ให้ให้ออกมารับจ้างทำไร่นาแทน เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระในครอบครัว จากตอนเด็กตนอยู่กับยายมาตลอด ความสนิทสนมกับแม่ก็ไม่มีอยู่แล้ว ทำให้การอบรมสั่งสอนก็เหมือนตอนเด็ก คือไม่ค่อยถูกตีเวลาทำผิด จะถูกแค่ดุด่า” (กรณีศึกษาที่ 7)

“หลังจบป.6 ได้เข้าเรียนต่อม.1 แต่เรียนไม่จบเนื่องจากตนไม่ชอบเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัวก็จะเป็นในลักษณะต่างคนต่างอยู่ เนื่องจากแม่เป็นเสาหลักของครอบครัว ทำให้ต้องออกไปทำงานแต่เช้ากลับมาดึกค่ำ ก็ไม่มีเวลาที่จะมาอบรมสั่งสอนหรือขัดเกลารอไร่นาเท่าไร” (กรณีศึกษาที่ 8)

“เมื่อรู้ว่าเราไม่ใช่ลูกแท้ๆของพ่อกับแม่ พฤติกรรมเราก็เปลี่ยนไป จากเป็นเด็กเรียบร้อยก็เริ่มที่จะเกเร เริ่มที่จะโดดเรียน จนไปถึงการลองเสพยาเสพติด แม้จะไม่ใช่ลูกแท้ แต่พ่อก็ดูแลดีมาก รู้ว่าตนไม่ตั้งใจเรียนก็จ้างครูมาอยู่บ้านด้วยเพื่อคอยดูแล คอยสอนหนังสือตน เพราะหลังจากที่ตนถามแม่ว่าตนไม่ใช่ลูกแท้ๆใช่หรือป่าว แม่ก็ตีตัวออกห่างจากตน ไม่ใส่ใจเหมือนเดิม จากเดิมที่ตนอยู่โรงเรียนประจำ จะกลับบ้านเสาร์ – อาทิตย์ กลายเป็นว่า เสาร์ – อาทิตย์ ก็กลับไปอยู่บ้านเช่าที่พ่อเช่าให้อยู่กับครูที่ พ่อจ้างมาให้คอยดูแลเรา พ่อดีนะ แต่รู้สึกที่พ่อทำทุกอย่างเพราะหน้าที่ พ่อใช้เงินในการเลี้ยงดู พ่อไม่เคยที่จะใช้เวลาร่วมกับตนเหมือนครอบครัวอื่นๆ อาจจะกลัวแม่รู้ก็ได้ เพราะแม่สั่งห้ามไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับตนกับน้องอีก” (กรณีศึกษาที่ 12)

ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (21 ปี – 40 ปี) : เป็นช่วงที่กลุ่มตัวอย่างเริ่มมีครอบครัว มีบุตร และมีการแยกออกมาอาศัยอยู่กับแฟนหรือสามี การอบรมสั่งสอนหรือขัดเกลามาจากบิดา มารดาจึงไม่เกิดขึ้นในช่วงดังกล่าว เนื่องจากบิดา มารดา มองว่าช่วงวัยดังกล่าว หากมีการอบรมตักเตือนอะไรไป กลุ่มตัวอย่างจะไม่เชื่อหรือไม่มีการปฏิบัติตาม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดหรือมุมมองที่เป็นตนเองมากกว่าช่วงวัยที่ผ่านมา การประกอบอาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพลูกจ้าง/รับจ้าง และเริ่มมีพฤติกรรมในการขายยาเสพติด

จากการสัมภาษณ์พบว่า “ช่วงนี้เป็นช่วงที่การพูดคุยกับพ่อแม่แทบนับครั้งได้เพราะได้ออกมาเช่าบ้านอยู่เอง พูดคุยกันจะเป็นการถามทุกข์สุขมากกว่า ช่วงอายุ 24 ได้อาศัยอยู่กับแฟน และเริ่มที่จะขายยาเสพติด เพราะแฟนที่คบหาเป็นคนขายยาเสพติด เราเลยขายด้วย” (กรณีศึกษาที่ 4)

“ออกมาอยู่คนเดียว เริ่มหางานพาร์ทไทม์ทำที่ร้านอาหาร เป็นแคชเชียร์ที่ร้านสะดวกซื้อและ
 ทำไปควบคู่กับการขายยา หลายปีมากกว่าจะกลับบ้าน เพราะหลังจากพ่อเสียชีวิตที่บ้านก็ไม่มีใครที่
 เข้าใจเราแล้ว จึงเหมือนตัวคนเดียวทำอะไรก็ไม่ต้องคิดถึงใคร แม่จะเหลียวป่าและน้อง แต่เราก็
 ไม่ได้สนิทสนมกันมากเท่าไร” (กรณีศึกษาที่ 1)

จากข้อมูลข้างต้นวิเคราะห์ได้ว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวในช่วงวัยรุ่น ถือเป็นจุดเปลี่ยนที่
 ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการกระทำผิด เนื่องด้วยความสัมพันธ์ในครอบครัวเกิดการเปลี่ยนแปลงไป
 จากช่วงวัยเด็ก เดิมทีครอบครัวประกอบไปด้วยบิดา มารดาและบุตร กลักรวมกลายเป็นครอบครัวที่ขาด
 บิดา ขาดมารดาหรือขาดทั้งบิดาและมารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดามีความไม่เข้าใจซึ่งกันและ
 กัน หรือมีการทะเลาะเบาะแว้งจนนำไปสู่การแยกทาง สภาพครอบครัวจึงมีความแตกแยก ส่งผลให้
 การเติบโตของกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นทางด้านความคิด อารมณ์หรือแม้กระทั่งร่างกายทำให้กลุ่ม
 ตัวอย่างเริ่มมีความคิดเป็นของตนเอง เริ่มมีมุมมองที่แตกต่างไปจากช่วงวัยเด็ก การพูดคุย การ
 ปรึกษาหารือกับบิดามารดาน้อยลงจนแทบไม่มี แม้แต่บิดามารดาเองก็มีความคิดว่าลูกเติบโตขึ้น เมื่อ
 พูดอะไรไปก็ไม่รับฟัง จึงทำให้การสั่งสอนอบรมน้อยลงหรือแทบไม่เกิดขึ้นเลยในช่วงวัยรุ่นของกลุ่ม
 ตัวอย่างจุดเปลี่ยนดังกล่าวนี้ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะเดินตามที่ตนเองมองว่าเดินได้และอาจจะ
 ดี เช่น การไม่เรียนต่อหลังจบการศึกษาระดับประถมหรือระดับมัธยมต้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้
 เหตุผลในทิศทางเดียวกันว่า การออกมาทำงานเพื่อให้มีเงินใช้ดีกว่าเรียนไปเพื่อจบปริญญา ผู้วิจัยจึง
 สรุปว่าตัวแปรความสัมพันธ์ในครอบครัวช่วงวัยรุ่นส่งผลต่อการกระทำผิด และถือเป็นตัวแปรหนึ่งที่เป็น
 จุดเปลี่ยนในชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางรายเกิดกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก

2) การคบหาเพื่อน

ในช่วงวัยเด็ก (จำความได้ - 12 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพื่อนทั้งจากที่โรงเรียน และ
 เพื่อนในชุมชนเดียวกัน เนื่องจากช่วงวัยดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเข้าเรียนในโรงเรียนละแวก
 บ้าน และช่วงวัยเด็กคือช่วงวัยของการเริ่มเรียนรู้ เริ่มเข้าใจสังคม เริ่มที่จะรู้จักคบหากับบุคคลอื่นนอก
 จากครอบครัว ช่วงวัยเด็กจึงเป็นช่วงที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการเลือกที่จะคบใครเป็นเพื่อน จะมีการคบ
 หากับเพื่อนทุกเพศ ทุกลักษณะนิสัย จึงมีทั้งเพื่อนที่เรียบร้อย เพื่อนที่เกเร หรือเพื่อนที่ไม่ตั้งใจเรียน
 ลักษณะของเพื่อนจึงมีความหลากหลาย

จากการสัมภาษณ์พบว่า “ตอนเด็กเพื่อนที่คบจะเป็นเพื่อนที่โรงเรียนและเพื่อนแถวบ้าน คือ
 เพื่อนกลุ่มเดียวกัน เพราะเรียนใกล้บ้าน เพื่อนที่ไปเรียนก็เพื่อนในชุมชนนั้นแหละ จะมีทั้งผู้หญิงผู้ชาย

1817123825

CD IThesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

เรียบริ้อย เกเรผสมกัน เด็กอะ ไม่ได้คิดว่าจะต้องคบเพื่อนแบบนี้แบบนี้นะ ใครเล่นกับเรา เราก็ก่อนใครชวนไปเที่ยวไหนก็ไป ถ้าเราอยากไปหรือรู้สึกว่าจะสนุก” (กรณีศึกษาที่ 3)

“เพื่อนตอนเด็กก็เป็นเพื่อนแถวบ้าน เพื่อนที่โรงเรียน ไม่ได้เลือกคบเพื่อน มันจะเป็นแบบเพื่อนคนไหนที่เล่นแล้วเราสนุก เราก็ก่อนกับคนนั้น เพื่อนคนไหนเล่นแล้วเราไม่สนุก เราก็ก่อนไม่ยอมเล่นอีก” (กรณีศึกษาที่ 9)

“จะคบเพื่อนที่โรงเรียนและเพื่อนแถวๆบ้าน เพื่อนที่คบก็จะเป็นเพื่อนที่เกเร ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ชักชวนกันแอบไปเที่ยวเล่นตามประสาเด็ก เพื่อนเล่นอะไรก็ไปเล่นด้วย ชวนไปไหนก็ไปเพราะไม่อยากอยู่บ้าน บ้านมันน่าเบื่อ พ่อแม่ทะเลาะกันทุกวัน” (กรณีศึกษาที่ 8)

ในช่วงวัยรุ่น (13 ปี – 20 ปี) : กลุ่มตัวอย่างได้คบหาเพื่อนแถวบ้าน เพื่อนที่เสพยาด้วยกัน และเพื่อนในที่ทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดในช่วงอายุ 16 ปี และ 18 ปีเป็นลักษณะของการเรียนรู้และเริ่มที่จะลองเสพยาครั้งแรก ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากคำชักชวนของเพื่อนในการชักชวนให้ลองเสพยาเสพติด

จากการสัมภาษณ์พบว่า “การคบหาเพื่อนในช่วงวัยรุ่นจะเป็นเพื่อนในที่ทำงาน ครั้งแรกที่ได้ลองเสพยามาจากคำชักชวนของเพื่อนที่ทำงาน ประมาณช่วง 18 คือ เราไปห้องเพื่อนและเพื่อนกำลังเสพยาอยู่พอดี เขาชวนให้ลอง เราก็ก่อนอยากรู้เป็นไง และตอนนั้นคิดว่าคงไม่ติดหรอกครั้งเดียวเอง” (กรณีศึกษาที่ 10)

“ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่เกิดอะไรหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นพ่อเสีย เริ่มเสพยา เริ่มขายยา ออกจากบ้านมาอยู่คนเดียว พ่อพ่อเสียก็รู้ว่าเราจะอยู่บ้านทำไม เหมือนไม่มีอะไรยึดเหนี่ยวเราแล้วอะเลยออกจากบ้านไปอยู่บ้านเพื่อน บ้ากับยาก็ตามกลับนะ แต่รู้สึกว่าไม่มีพ่อแล้วกลับไปไม่รู้จะกลับไปทำไม อยู่กับเพื่อนสบายใจ ไม่มีเสียงบ่นของป้าของยายด้วย และทำให้เราเริ่มเสพยาครั้งแรกช่วงอายุ 16 เสพมาเรื่อยๆ จนอายุ 19 ก็ย้ายมาอยู่คนเดียวเลยต้องขายยาเพื่อเลี้ยงดูตัวเอง จ่ายค่าหอ ค่ากินอยู่ และค่าเทอมเองเลยต้องเลือกที่จะขายยาเงินยา” (กรณีศึกษาที่ 1)

ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (21 ปี – 40 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะคบหาเพื่อนหรือมีกลุ่มเพื่อนจากที่ทำงาน หรือเพื่อนที่เสพยาเสพติด, ขายยาเสพติดร่วมกัน เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่ต้องทำงานหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว การคบหาเพื่อนจึงอยู่ในลักษณะของสังคมการทำงาน หรือสังคมการใช้ชีวิตประจำวัน

จากการสัมภาษณ์พบว่า “เพื่อนที่คบส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนที่ทำงาน เพื่อนที่เสพยา, ขายยาด้วยกัน เพราะวันจันทร์ถึงศุกร์ก็รับจ้างทำงานปกติ เสาร์-อาทิตย์ก็ไปหาเพื่อน นัดเจอกัน ก็ไป ไปก็ไปเสพยากับมันด้วย และเสพยามันช่วยคลายเครียดดี” (กรณีศึกษาที่ 11)

“เพื่อนที่คบก็เป็นเพื่อนตั้งแต่สมัยเด็กจนถึงปัจจุบัน รู้จักกันในชุมชนโตมาด้วยกัน วิ่งเที่ยวเล่นด้วยกัน พอโตมาก็ชักชวนกันเสพยา, ขายยา ทุกวันนี้ก็ยังคบเพราะเขาคือครอบครัวของเรา เราไม่มีใครไม่เหลือใครแล้ว วันนี้ที่ยังอยู่ในนี้เขายังมาเยี่ยมมาหาเราอยู่เลย วันที่เราลำบากเขายังอยู่กับเราแล้วแบบนี้ทั้งเขาได้ยังไงในเมื่อเขายังไม่ทิ้งเรา” (กรณีศึกษาที่ 1)

จากข้อมูลข้างต้นวิเคราะห์ได้ว่าการคบหาเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างในช่วงวัยรุ่น เป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้ส่งผลให้เกิดการกระทำผิด เนื่องจากลักษณะของการคบหาเพื่อนแตกต่างจากช่วงวัยเด็ก ในช่วงวัยเด็กกลุ่มตัวอย่างไม่มีการเลือกคบเพื่อนเนื่องจากยังเป็นช่วงวัยที่เริ่มเรียนรู้ ทำให้การคบหาเพื่อนยังไม่มีหลากหลายเท่าตอนวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างเริ่มที่จะมีเพื่อนเฉพาะกลุ่มเลือกคบเพื่อนที่ตนเองรู้สึกว่าจะเข้ากันได้ หรือมีอุปนิสัยพฤติกรรมที่คล้ายกัน จะเห็นได้ว่าเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเพื่อนจะมีอิทธิพลอย่างมาก พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเริ่มเปลี่ยนไปจากเดิม ที่เคยเชื่อฟังพ่อแม่ กลับกลายเป็นเชื่อเพื่อน เพื่อนชักชวนไปไหนชวนให้ทำอะไรก็ตามทุกอย่าง เช่น การโดดเรียน การชักชวนให้ลองยาเสพติด พฤติกรรมการเสพยาเสพติดหรือการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง แรกเริ่มเกิดจากเพื่อนที่มีความสนิทสนมช่วงวัยรุ่น เมื่อได้รับคำบอกเล่าจากเพื่อนว่าดี สามารถช่วยให้เราไม่ต้องคิดมาก ทำให้เกิดการอยากรู้ อยากลองตามคำบอกเล่าของเพื่อน ในส่วนของช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเพื่อนที่คบหาจะเป็นเพื่อนจากช่วงวัยเด็ก วัยรุ่น หรือเพื่อนในที่ทำงาน ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าตัวแปรของการคบหาเพื่อนในช่วงวัยรุ่นถือเป็นจุดเปลี่ยนที่ส่งผลต่อการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากเพื่อนคือคนที่มีอิทธิพลคนหนึ่งในช่วงชีวิตหนึ่ง สามารถที่จะชักนำเราไปในทิศทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ และการชักนำดังกล่าวอาจจะส่งผลในระยะยาวจนทำให้กลุ่มตัวอย่างกระทำผิดซ้ำซ้อน

3) การควบคุมตนเอง

ในช่วงวัยเด็ก (จำความได้ - 12ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักชอบเที่ยวเล่นและซุกซนอยู่กับเพื่อนๆตามปกติของเด็กทั่วไป หากเล่นกับเพื่อนจนเกินเวลาหรือไม่เชื่อฟัง เมื่อกลับเข้าบ้านบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จะมีการดุ หรือการตี เมื่อถูกดุหรือถูกตีกลุ่มตัวอย่างจะแสดงอาการนิ่งเฉยเงียบ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควบคุมอารมณ์ของตนเองด้วยการเงียบ และเดินหนี ในขณะที่บางรายหากเป็นเหตุการณ์ที่กระทบจิตใจจะมีการแสดงอารมณ์โต้ตอบกลับ ไม่ว่าจะเป็นการโต้เถียง หรือการแสดงอารมณ์โกรธ

จากการสัมภาษณ์พบว่า “ตอนพ่อแม่ไปทำงาน อยู่กับน้องสองคนก็จะชวนกันไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนๆแถวบ้าน มีอยู่ครั้งทีไปเที่ยวเล่นซนแอบเล่นกันจนพ้ามืด พอกลับมาบ้านก็ถูกตี ถูกดุเพราะพา

1817123825

CT IThesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

น้องไปเที่ยวเล่นกลับบ้านมีดคำ ตอนนั้นไม่เข้าใจนะ ทำไมต้องตี ต้องดุแรงๆด้วย ก็ทำนึ่ง เจียบ ไม่เถียงหรือโต้ตอบกลับไป เพราะเถียงกลับโดนหนักเดิม” (กรณีศึกษาที่ 2)

“ตอนเด็กๆเห็นพ่อแม่ทะเลาะกันทุกวัน มันทำให้รู้สึกที่บ้านมันไม่ได้น่าอยู่ ทำไมครอบครัวไม่เห็นมีความสุขเหมือนครอบครัวคนอื่นเลย มีแต่เสียงด่ากัน เถียงกัน ทะเลาะกัน ตบตีกัน เจอบ่อยๆ จากเสียใจ ร้องไห้ ก็กลายเป็น นิ่ง เฉย ออกมาจากบ้านไปเล่นกับเพื่อนไปบ้านเพื่อน มันสบายใจที่ไม่ต้องเห็นไม่ต้องรับรู้ และมันก็เหมือนเปลี่ยนนิสัยให้กลายเป็นเด็กไม่ค่อยพูด ไม่ค่อยออกความเห็น ไม่ค่อยแสดงท่าทีอะไร แต่เมื่อถูกด่าไม่ว่าจะเป็นเรียนหรือไปเล่นกับเพื่อน ก็จะเถียงกลับและก็ไม่โห่โใส่แม่” (กรณีศึกษาที่ 8)

ในช่วงวัยรุ่น (13 ปี – 20 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อมีการถูกลงโทษจะมีการแสดงออกไม่ว่าจะเป็นทางอารมณ์หรือทางกาย ในลักษณะเพิกเฉย คือการนิ่ง เจียบ ไม่มีการโต้ตอบ และลุกเดินออกไปที่อื่น หรือหากมีการพบเจอเหตุการณ์ที่กระทบจิตใจ เช่น การถูกทำร้ายจากคนรัก หรือการถูกบุคคลอื่นพูดถึงปมภายในใจตนเอง กลุ่มตัวอย่างก็จะมีอาการแสดงออกทางอารมณ์ในลักษณะเดียวกัน แต่บางรายจะมีการแสดงออกทางอารมณ์ในลักษณะโต้ตอบกลับ เช่น การโหมโห โวยวาย หรือด่าทอ เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์พบว่า “มีอยู่หนึ่งประมาณ 13 14 ถูกพ่อเลี้ยงทั้งด่าและตี ที่เราไปเล่นกับเพื่อนแล้วไม่ได้บอกแกไว้ แต่ได้บอกยายไว้ละ ตอนที่โดนก็นิ่ง เจียบ เฉย และไปร้องไห้คนเดียว ช่วงนั้นคิดที่จะหนีออกจากบ้านไปมากรุงเทพฯ ตอน 15 หนีออกจากบ้านมาทำงานที่กรุงเทพฯ เป็นลูกจ้างที่ร้านหมูกระทะ โดยพักอยู่กับอาที่รู้จักกัน” (กรณีศึกษาที่ 7)

“มีเหตุการณ์หนึ่งที่จะว่าเปลี่ยนจากเด็กเรียบร้อยตั้งใจเรียน เชื่อฟังพ่อแม่ อยู่ในกรอบที่พ่อแม่อยากให้เป็น กลายเป็นเด็กเกเร ไม่สนใจเรียน ไม่เอาอะไรทั้งนั้น พ่อแม่บอกให้ย้าย ก็ขวา บอกให้ทำอะไรก็ทำตรงกันข้ามหมด ประมาณ 4 เป็นช่วงที่รู้ว่าเรากับน้องไม่ใช่ลูกแท้ๆของพ่อแม่ ครูที่โรงเรียนเป็นคนพูด มีการถามพ่อแม่ว่าจริงมั๊ย ก็คือจริง พ่อเพื่อนหรือครูพูดถึงเรื่องนี้ก็จะทะเลาะ โวยวายใส่เพื่อน หรือโหม โห พุดจาหยาบคายใส่ครู ทำให้โดนไล่ออกจากโรงเรียน ถ้าตอนที่พ่อดุ ด่าก็นิ่ง เจียบเหมือนรับฟังนะ แต่ในหัวคิดเรื่องอื่นไม่ได้สนใจในสิ่งที่พ่อพูดหรอก” (กรณีศึกษาที่ 12)

ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (21 ปี – 40 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า เมื่อถูก คนรัก แฟน/สามีทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าจะเป็นการตบตี ด่าทอตัวเราหรือการด่าทอไปถึงบุพการี จะควบคุมตนเองด้วยท่าทีนิ่งเฉย เจียบและอดทน ไม่มีการโต้ตอบกลับ เนื่องจากทราบว่าจะหากได้โต้ตอบกลับ จะยิ่งทำให้ตนเองบาดเจ็บและอาจจะถูกกระทำมากยิ่งขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันหากเกิดเหตุการณ์ในลักษณะดังกล่าวหลายๆครั้ง จะมีการแยกกันอยู่สักระยะเวลาหนึ่ง หรือเลิกรา,

หย่าร้างกัน ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างบางรายที่ถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง จะมีการดำเนินการ
แจ้งความเพื่อดำเนินคดีกับคนรัก แฟน/สามี เพื่อป้องกันตนเองในระดับหนึ่ง

จากการสัมภาษณ์พบว่า “ช่วงที่คบหากับแฟนคนปัจจุบัน เคยถูกทำร้ายร่างกายนะ ตอนโดน
ก็ไม่สู้นะ รู้ว่าสู้ไปมันก็ยังทำร้ายมากขึ้น อยู่นิ่งๆ เฉยๆทนไป เดี่ยวมันก็เหนียวหรือมันพอใจมันก็เลิก
ทำเอง มันคงไม่ทำเราถึงตายหรอก” (กรณีศึกษาที่ 4)

“ประมาณอายุ 28 ถูกแฟนทำร้ายบริเวณที่ทำงาน สภาพตอนนั้นคือหน้าตาบวมปูด ฟันหัก
เกือบหมด และได้ลาออกจากงานหนีไปอยู่ที่อื่น เพราะกลัวว่าเขาจะมาทำร้ายอีก และอายุเพื่อน
ร่วมงานด้วย ก็มีการไปสมัครงาน แต่ไม่มีที่ไหนรับเลย มีอยู่หนึ่งที่หนึ่งบอกว่า “น้องไปใส่ฟันปลอมเถอะ
หน้าตาแบบนี้ลูกค้ากลัวหมด” เมื่อได้ยื่นแบบนั้นก็ฟังไม่แสดงท่าทีอะไร นิ่ง เฉยและเดินออกมา ถือ
เป็นช่วงลำบากอีกช่วงในชีวิตก็ว่าได้ เพราะไม่มีงาน ทำอยู่เกือบเดือน เงินที่มีก็ไม่พอที่จะเลี้ยง
เราเลี้ยงลูกและเลี้ยงแม่ จึงหันกลับไปทางเดิม คือ ส่งยาเพื่อที่จะมีเงินใช้ เลี้ยงแม่ เลี้ยงลูก ”
(กรณีศึกษาที่ 5)

จากข้อมูลข้างต้นวิเคราะห์ได้ว่าการควบคุมตนเองในทุกช่วงวัย ไม่ได้ส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่าง
เกิดการกระทำผิดหรือการกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากการควบคุมตนเองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็น
ในลักษณะของการควบคุมอารมณ์ตนเอง ไม่มีการโต้ตอบหรือโต้เถียงกลับ ยกเว้นหากมีคำพูดหรือการ
กระทำใดที่มากกระทบจิตใจหรือร่างกาย อาจจะมีการโต้ตอบกลับไม่ว่าจะเป็นในทางด้านอารมณ์หรือ
การแจ้งความกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้มีการดำเนินคดีไว้ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี
ความเห็นในทำนองเดียวกันว่า หากโต้ตอบกลับ จะทำให้ตนเองได้รับบาดเจ็บหนักขึ้น ดังนั้นจึงไม่ควร
ที่จะโต้ตอบกลับ ควรที่จะนิ่ง เฉยหรือแจ้งความเพื่อดำเนินคดี ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรการควบคุม
ตนเองไม่ถือเป็นจุดเปลี่ยนที่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดหรือการกระทำผิดซ้ำ

4) ความกดดันทางสังคม

ในช่วงวัยเด็ก (จำความได้ – 12 ปี) : ความกดดันที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ เกิดจากครอบครัวที่มี
ความคาดหวังในเรื่องต่างๆกับกลุ่มตัวอย่าง และเมื่อความคาดหวังดังกล่าวไม่เป็นไปตามความ
ประสงค์ จึงทำให้เกิดความไม่พอใจ นำไปสู่การเปรียบเทียบกับเด็กคนอื่นๆ เช่น เรื่องการเรียน บิดา
มารดาต้องการให้ลูกสอบได้คะแนนดี อับดับต้นๆของห้องเพื่อหวังว่าอนาคตจะได้เรียนสูงๆ เรื่องการ
รับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นการไปโรงเรียน การตั้งใจเรียน หรือการทำงานบ้าน เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์พบว่า “หากมองกลับไปช่วงวัยเด็กอาจจะจะเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้เป็นแบบนี้
หรือทำให้เลือกทางเดินนี้จนชีวิตเป็นแบบนี้ก็ได้นะ (กรณีศึกษามีการอมยิ้มและหัวเราะเล็กน้อยเมื่อ

พูดประโยคดังกล่าว) ช่วงวัยเด็กพ่อแม่อยู่ด้วยกัน แต่ก็อยู่กันแบบไม่ค่อยโอเคเท่าไร คือทะเลาะกันบ่อย พ่อเป็นคนที่ยิ้มแฉ่งมาก วางกรอบต่างๆไว้เพื่อให้เดินตามกรอบนั้น ก็ทำนะ ทำมาตลอด และรู้สึกตลอดว่าไม่ใช่ ไม่ใช่แบบที่ชอบ ประมาณ ป.5 – ป.6 พ่ออยากให้ป็นเด็กเรียบร้อยกว่านี้ อยากให้เรียนเก่งเหมือนลูกเพื่อน กิจกรรมเด่นเหมือนลูกเพื่อน ทุกอย่างต้องดีเทียบเท่าลูกเพื่อนหรือดีกว่า พ่อเป็นคนที่จะเสียหน้าหรือขายหน้าไม่ได้ ตนก็ได้มีสิทธิเลือกว่าชอบหรือไม่ชอบ รู้สึกกดดันมาก พ่อเคยพูดประโยคหนึ่งว่า “ทำไม ทำไม่เก่ง ไม่ฉลาด ไม่เป็นเหมือนลูกคนอื่นเขา” เป็นคำพูดที่จำขึ้นใจจนทุกวันนี้ มีช่วงที่รู้สึกไม่ไหวกับความกดดันความคาดหวังที่พ่อบอก ช่วงวัยเด็กเรื่องที่ถูกดูเป็นประจำคือเรื่องเรียน เล่นกับเพื่อน ตอนนั้นลูกดูก็ไม่เลว นิ่ง เฉยและแอบไปร้องไห้กับแม่” (กรณีศึกษาที่ 5)

“ช่วงก่อนที่พ่อเสียจะถูกกดดันเรื่องการเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนหนังสือ แต่หลังจากพ่อเสียก็ถูกกดดันจากน้าสาวแทน แต่เป็นในเรื่องของการทำงานบ้าน ซึ่งก็ไม่เข้าใจว่าทำไม ต้องให้เราทำคนเดียวทั้งบ้าน ยิ่งวันไหนไม่ทำแอบหนีไปเที่ยวเล่น จะโดนตีโดนตำหนิมาก เคยถามน้าว่า ว่าทำไมเป็นเรา เขาบอกว่าป็นหลานผู้หญิงก็ต้องทำหน้าที่นี้” (กรณีศึกษาที่ 7)

ในช่วงวัยรุ่น (13 ปี – 20 ปี) : ลักษณะความกดดันที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากครอบครัว ซึ่งเป็นเรื่องการศึกษาเล่าเรียน การทำงานที่สุจริตหาเลี้ยงตนเองได้ และความกดดันในการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากช่วงวัยดังกล่าวเป็นช่วงวัยของการเปลี่ยนผ่านจากเด็กไปสู่วัยรุ่น วัยต้องการอิสระ กล้าที่จะเรียนรู้ กล้าที่จะลองอะไรใหม่ กล้าที่จะหาประสบการณ์ด้วยตนเอง

จากการสัมภาษณ์พบว่า “เมื่อเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ จะถูกกดดันในเรื่องของการมีงานทำ มีเงินส่งกลับไปให้ เขาคิดว่าเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯจะได้เงินเยอะ ก็ได้เยอะกว่าตอนอยู่บ้าน แต่ค่าใช้จ่ายก็เยอะตาม พยายามที่จะส่งให้ทุกเดือน แต่เดือนไหนมีมากส่งให้มาก เดือนไหนมีน้อยส่งให้น้อย เดือนไหนส่งน้อยจะถูกถามแถมถูกตำด้วย” (กรณีศึกษาที่ 7)

“ตอนวัยรุ่นความกดดันจะเกิดขึ้น 2 ช่วง คือตอนเรียนหนังสือกับตอนเสพยา ตอนเรียนหนังสือจะถูกกดดันในเรื่องของการเรียน คะแนนสอบ มีการพาไปเรียนพิเศษ เรียนเพิ่มเสาร์ – อาทิตย์ ส่วนช่วงที่เสพยาพ่อแม่รู้ เพราะเอาเงินที่จะต้องจ่ายค่าลงทะเบียนเรียนไปซื้อยา พ่อแม่ก็กดดันทางอ้อม คือ ลดค่าขนมลงเรื่อยๆจนไม่ให้เงินเลย ทำให้ไม่มีเงินซื้อยามาเสพยา” (กรณีศึกษาที่ 6)

ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (21 ปี – 40 ปี) : ความกดดันของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นในเรื่องเกี่ยวกับทางด้านการเงิน ที่ต้องนำมาใช้จ่ายภายในครอบครัว เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำหน้าที่ของการเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือเสาหลักของครอบครัว จึงมีภาระในเรื่องของค่าใช้จ่ายและหนี้สินที่เพิ่มขึ้น ทำให้ช่วงวัยดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมที่เริ่มเบี่ยงเบนจากการเป็นผู้เสพสู่การเป็นผู้ใช้รายย่อย

จากการสัมภาษณ์พบว่า “หลังแยกทางกับแฟนหน้าที่เลี้ยงลูก 2 คนคือเรา ภาระหน้าที่เลยเพิ่มขึ้น เคยคิดที่จะหางานสุจริตทำ และเคยคิดที่จะเลิกขายยาแต่ก็ทำไม่ได้ ด้วยความที่ไม่เคยทำอาชีพสุจริตมาก่อน ก็ไม่รู้จะเริ่มยังไง เริ่มตรงไหนดี เริ่มและไม่รู้จะใช้เวลานานเท่าใด เพราะเรามีภาระ มีหนี้สินที่รออยู่ จึงเลือกทางที่เคยเดินดีกว่า มันคุ้นเคยและรู้ว่ามันทำให้ได้เงินมันมาง่ายและไว” (กรณีศึกษาที่ 4)

“ช่วงนี้คงเป็นความต้องการเงิน คือ ต้องการที่จะมีเงินมากกว่าเดิม มันเลยมองหาทางที่จะทำให้เป็นไปได้ เลยเริ่มที่หันมาขายยาและก็เป็นช่วงที่ลดการเสพยา เพราะเห็นสภาพแฟนที่ติดยาอย่างหนัก จึงกลัวว่าจะเป็นแบบเขา หากยังเสพยาอยู่แบบนี้” (กรณีศึกษาที่ 7)

จากข้อมูลข้างต้นวิเคราะห์ได้ว่าความกดดันทางสังคมในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น ถือเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ เนื่องด้วยสภาพครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่ครอบครัวจะประกอบไปด้วยบิดามารดาและบุตร โดยบิดาเป็นเสาหลักของครอบครัว ในการทำงานหาเงินใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนมารดาเลี้ยงดูบุตรทำงานบ้าน แต่เมื่อครอบครัวเกิดความแตกแยก บิดามารดาหย่าร้างกัน การทำหน้าที่จึงแปรเปลี่ยนจากเดิม มารดาต้องทำหน้าที่ในการทำงานหาเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูคนในครอบครัว ภาระหนี้สินของครอบครัว ความกดดันดังกล่าวเป็นจุดเปลี่ยนที่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการกระทำผิด และกลับมาการกระทำผิดซ้ำ ส่วนใหญ่ทราบดีว่าการกระทำผิดดังกล่าวนี้จะส่งผลเสียที่ตามมา แต่เนื่องด้วยภาระหน้าที่ ความกดดันที่เกิดขึ้นทำให้เลือกเดินในหนทางดังกล่าว และประกอบกับความรวดเร็วและง่ายดายในการได้เงิน ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าในตัวแปรของความกดดันทางสังคมในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นจุดเปลี่ยนที่ส่งผลต่อการกระทำผิด และการกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากความกดดัน ภาระหนี้สิน ภาระในการเลี้ยงดูบุตรหรือสมาชิกในครอบครัว ที่สาเหตุหลักในการทำให้กลุ่มตัวอย่างกระทำผิดและยังคงส่งผลต่อไป หากความกดดันทางสังคมยังคงเกิดขึ้นอยู่จนนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ

5) บทบาททางเพศ

ในช่วงวัยเด็ก (จำความได้ – 12 ปี) : บิดา มารดามีความคาดหวังระหว่างลูกชายลูกสาวในเรื่องบทบาททางเพศที่แตกต่างกันออกไป คือ บทบาทของการเป็นลูกชาย คือ สามารถที่จะพูดจาเสียงดัง โวยวาย หรือมีกิริยาที่ไม่เรียบร้อยได้ สามารถเที่ยวเล่น หรือเกรเล็กน้อยตามประสาเด็กผู้ชายได้ ในขณะที่เดียวกันบทบาทของการเป็นลูกสาว คือ การมีกิริยามารยาทที่เรียบร้อยอ่อนหวาน วางตนอยู่ในกรอบที่บิดา มารดาวางไว้ เคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ และตั้งใจเรียน ช่วงวัยเด็กกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีลักษณะในการคล้อยตามคำชักชวนของเพื่อนหรือคนรอบข้างได้ง่าย เนื่องด้วย

1817123825

CD IThesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ช่วงวัยดังกล่าวเป็นช่วงของการเรียนรู้อยากรู้อยากลอง เมื่อถูกชักชวนไปที่ใดก็จะคล้อยตามอยากที่จะไป อยากที่จะรู้ อยากที่จะเห็นว่าเป็นอย่างไร

จากการสัมภาษณ์พบว่า “บทบาทการเป็นลูกคนเล็กจะถูกวางไว้แล้วว่า ต้องเรียบร้อย มารยาทอ่อนหวาน เชื่อฟังผู้ใหญ่ ไม่เถียง ซึ่งก็ทำก็เป็นด้วยความที่เราเด็ก พ่อแม่บอกให้ทำอะไรก็ไม่ขัด ไม่เถียง พ่อแม่คาดหวังอะไรในตอนเด็ก คงเป็นการที่ตั้งใจเรียน สอบได้ที่ดี ๆ เรียนเก่ง ๆ เขาชอบพูดเสมอว่าเรียนเก่ง ๆ โตขึ้นไปจะได้มีงานดีดีทำ พ่อแม่จะได้สบาย” (กรณีศึกษาที่ 11)

“ตอนเด็กแม่อยากให้เป็นยังงี้ก็เป็น อยากให้เรียบร้อย เชื่อฟัง ไม่เถียง ก็เป็นตอนอยู่บ้าน แต่พออยู่โรงเรียนก็เป็นอีกอย่างที่ยากเป็น เช่นอยากพูดเสียงดัง ๆ อยากเป็นหัวใจของกลุ่ม สิ่งที่ไม่หวังในช่วงวัยเด็กคือ สอบได้ที่ดี ๆ ไปเรียนพิเศษ แต่เราก็ไม่ไปนะ คือ พอไปถึงแม่ส่งเสร็จเรารอแม่ไปเราก็หนีออกมาเที่ยวเล่นกับเพื่อนแทน เพื่อนชวนไปไหนก็ไป เพื่อนชวนโดดเรียนก็ไป เชื่อเพื่อนมาก คล้อยตามเพื่อนทุกอย่าง ทำตามเพื่อนทุกอย่าง” (กรณีศึกษาที่ 12)

ในช่วงวัยรุ่น (13 ปี – 20 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวว่า บทบาทของการเป็นลูกสาวที่บิดา มารดาคาดหวังในช่วงวัยเด็ก ไม่ว่าจะเป็นการมีมารยาทที่เรียบร้อย อ่อนหวานหรือการเชื่อฟังผู้ใหญ่ เป็นต้น กลับถูกลดคาดหวังลงหรือแทบจะไม่เกิดขึ้นเลยในช่วงวัยรุ่น การคาดหวังจะถูกเปลี่ยนไปในรูปแบบอื่น เช่น การกลับมาเรียนหนังสือ การทำงานที่ได้เงินเยอะ เป็นต้น ในช่วยวัยดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มักจะคล้อยตาม และเชื่อในคำชักชวนของเพื่อนหรือบุคคลรอบข้างได้ง่าย เช่น พฤติกรรมการชักชวนของกลุ่มเพื่อนในการเสพยาเสพติด หรือการออกไปเที่ยวเตร่เตรใน ช่วงเวลากลางคืน

จากการสัมภาษณ์พบว่า “ช่วงนั้นถูกคาดหวังเรื่องการแต่งงาน มีชีวิตคู่ที่ดี มีเงินค่าสินสอด เยอะ ๆ ส่วนอีกเรื่อง คือ ส่งเงินกลับไปที่บ้าน แม่เขาคิดว่ามาทำงานที่กรุงเทพจะได้เงินเยอะ ความจริงก็ได้เยอะ แต่ค่าใช้จ่ายมันก็เยอะ บางเดือนส่งให้ได้ บางเดือนส่งไม่ได้ มันเลยทำให้ต้องหารายได้เสริม เพื่อนได้ชักชวนให้เสฟ ให้ลองก่อน จนเราเห็นว่า มันเดินส่งด้วยก็ได้ทั้งยาทั้งเงิน จึงหารายได้เสริมทางนี้” (กรณีศึกษาที่ 7)

“พอเข้ามาหาลัยพฤติกรรมมันก็เปลี่ยนไป อาจจะเป็นด้วยความที่ช่วง ม.1 – ม.6 อยู่โรงเรียนประจำตลอด พอได้ออกมาเจอสังคมภายนอก ทำให้เริ่มคบเพื่อนต่างเพศ คบเพื่อนที่เที่ยวกลางคืน เริ่มมีแฟน เริ่มเสพยา เริ่มที่จะไม่สนใจเรียน อยู่หอเพื่อนบ้างไรบ้าง มันไม่มีอะไรมาบังคับเหมือนตอนมัธยม ความคาดหวังในช่วงนั้นจะเป็นเรื่องของการเรียนและการเสพยา แม่อยากให้ตั้งใจเรียน เพราะเพิ่งเข้ามาหาลัย และอยากให้เลิกเสพยา” (กรณีศึกษาที่ 6)

ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (21 ปี - 40 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาทหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปจากช่วงวัยที่ผ่านมา ในช่วงวัยเด็กจะมีบทบาทของการเป็นลูกสาว เมื่อเริ่มมีครอบครัว บทบาทก็ถูกแปรเปลี่ยนไปเป็นมารดา หรือหัวหน้าครอบครัว ซึ่งสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานะในการเป็นหัวหน้าครอบครัว เนื่องด้วยสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ต้องหางานทำเพื่อมาใช้จ่ายภายในครอบครัว ส่วนอีกสาเหตุคือการหย่าร้างหรือแยกทางกัน ซึ่งนำไปสู่การเป็นเสาหลักของครอบครัวแบบเต็มตัว จึงทำให้รายได้เท่าเดิมอาจจะไม่เพียงพอต่อภาระหนี้สินและค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ในส่วนของความคาดหวังจากบุพการีหรือสามีไม่มีเท่าใดนัก ความคาดหวังจะเกิดจากบุตร เช่น การคาดหวังให้มารดาออกมาใช้ชีวิตข้างนอกด้วยกัน หรือการคาดหวังที่จะเห็นมารดาเลิกดื่มสุราเลิกค้ายาเสพติด ในช่วงดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวว่าตนเองจะไม่คล้อยตามคำสั่งชวนของบุคคลอื่นได้ง่ายเหมือนช่วงวัยเด็กหรือวัยรุ่น

จากการสัมภาษณ์พบว่า “หลังเลิกกับสามีไป ทำให้ต้องทำงานหนักขึ้นเพิ่มขึ้น เพื่อมาเลี้ยงดูพ่อแม่ และลูกอีก 2 คน ช่วงนั้นไม่เคยถูกกดดันหรือคาดหวังจากพ่อแม่ จะเป็นการถูกคาดหวังจากลูก ลูกจะมีคำถามหรือคำพูดที่พูดเสมอว่า “ทำไมแม่ต้องกินเหล้า ทำไมแม่มีเพื่อนแบบนี้ ทำไมแม่ไม่ไปงานโรงเรียนเหมือนแม่ของเพื่อนหนูเลย หรือเมื่อไหร่แม่จะได้ออกมา แม่ออกมาแล้วเราไปเที่ยวกันนะ” รู้สึกเสียใจว่าทำไมเราไม่ได้อยู่กับลูก ทำไมเราเป็นแม่ที่ดีให้ลูกไม่ได้ ทำไมต้องทำให้ลูกรู้สึกขาด” (กรณีศึกษาที่ 8)

“ภาระมันเยอะ หลังจากเลิกกันไปก็เป็นเสาหลักให้คนในบ้าน เลยต้องดิ้นรนที่จะหางานทำหาเงินมาเยอะๆ งานสมัยนี้ก็มันได้ค่าแรงไม่พอที่จะใช้จ่ายจึงเลือกกลับมาทางเก่า อย่างที่บอกไปว่าช่วงเคยเสพยาเคยเดินยา มันเลยทำให้รู้ว่าวิธีการที่จะช่วยให้มีเงินมากขึ้นคืออะไร รู้ว่าเสี่ยง รู้ว่าผิดแต่เงินไม่พอใช้ มันทำกล้าที่จะเสี่ยงดู” (กรณีศึกษาที่ 4)

จากข้อมูลข้างต้นวิเคราะห์ได้ว่าบทบาททางเพศของกลุ่มตัวอย่างในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นส่งผลทำให้เกิดการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากบทบาทในการเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเสาหลักของครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงดูบุตร ดูแลบิดามารดา หรือบุคคลในครอบครัว รวมถึงภาระหนี้สินต่างๆ จึงทำให้การทำงานในรูปแบบเดิมได้เงินมาไม่พอใช้จ่าย จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องดิ้นรนหาหนทางในการได้เงินจำนวนมาก ง่าย และรวดเร็ว ในส่วนของการคบหากับคนรัก หรือสามีที่ประกอบอาชีพหรือมีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดล้วนจะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนเกี่ยวข้องไม่มากนักน้อยในการร่วมกระทำผิด ผู้วิจัยจึงสรุปว่าในตัวแปรในเรื่องบทบาททางเพศช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นจุดเปลี่ยนที่ส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำขึ้น

6) การตีตรา

ในช่วงวัยเด็ก (จำความได้ – 12 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า เมื่อถูกลงโทษจากการกระทำผิดจะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองว่าพฤติกรรมในลักษณะใดเป็นสิ่งผิด สิ่งไม่ดี หรือเป็นการกระทำที่ไม่ควรกระทำ หากมีการกระทำผิดเกิดขึ้นจะมีการลงโทษด้วยการตี หรืออาจจะมีการลงโทษที่หนักขึ้นจากเดิม ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังคงได้รับโอกาสในการแก้ไขปรับปรุงตนจากครอบครัวอยู่เสมอ ด้วยความที่ผู้ใหญ่มองว่าเด็กอย่างไรก็คือเด็ก ต้องค่อยๆสอน ค่อยๆให้เกิดการเรียนรู้กันไป จึงทำให้การตีตราไม่เกิดขึ้นในช่วงวัยเด็ก

จากการสัมภาษณ์พบว่า “เมื่อทำผิดจะได้รับโอกาสในการปรับปรุงตัวเสมอ จำได้เลยว่ามีอยู่ครั้งหนึ่งไปขโมยขนมในร้านขายของชำในหมู่บ้าน พอถูกจับได้ก็โดนตี โดนด่าและโดนขังอยู่ในห้องมันทำให้รู้ว่า ไปหยิบของของคนอื่นโดยไม่จ่ายเงินหรือไม่บอกกล่าวไม่ได้ ด้วยครอบครัวหาเช้ากินค่ำก็เลี้ยงแบบปล่อยๆ ไม่ได้ใส่ใจหรืออบรมอะไร ผิดก็ถูกตี ถูกดุด จากครั้งนั้นก็ได้ออกมาไม่ตีตราว่าเป็นเด็กขโมย” (กรณีศึกษาที่ 2)

ในช่วงวัยรุ่น (13 ปี – 20 ปี) : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวว่าเมื่อบิดามารดา หรือญาติพี่น้องทราบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือการกระทำความผิดจะมีการถูกตำหนิ ในขณะเดียวกันได้มีการให้โอกาสในการแก้ไขปรับปรุงตนเอง แต่ไม่ใช่ทุกรายจะแก้ไขปรับปรุงตนเอง ในบางรายไม่รับโอกาสที่ยังคงที่จะยุ่งเกี่ยวหรือกระทำความผิดอยู่แบบนั้น ในขณะเดียวกันบางรายเลือกที่รับโอกาสและแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามความคาดหวัง ความต้องการของบิดา มารดาหรือญาติพี่น้อง

จากการสัมภาษณ์พบว่า “เมื่อแม่รู้ว่าเสพยา แม่พูดตลอดว่าอยากให้เลิก แม่ให้โอกาสกลับตัวกลับใจเถอะ ช่วงนั้นก็ไม่สนใจไม่รับโอกาสอันไรทั้งนั้น รู้แค่ว่าเฮ้ยมันสนุกได้เสพยากับเพื่อน อยากรที่จะใช้ชีวิตแบบนี้ไปตลอดอยู่ไม่ได้แน่ถ้าไม่มีมัน” (กรณีศึกษาที่ 3)

“พ่อดูแลเรากับน้องดีมาก รู้ว่าไม่ตั้งใจเรียนก็จ้างครูมาอยู่บ้านเพื่อคอยดูแล คอยสอนหนังสือรู้ว่าเสพยาก็ให้โอกาสในการเลิก พ่อให้โอกาสเสมอตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน จะทำผิดกี่ครั้ง ความผิดจะใหญ่แค่ไหน พ่อเป็นคนไข้ใจและให้โอกาสเสมอ แม้จะกระทำผิดมาสามครั้งพ่อก็ยังให้โอกาสเข้าใจลูกอยู่เสมอ” (กรณีศึกษาที่ 12)

ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (21 ปี – 40 ปี) : เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นหรือการพ้นโทษออกจากเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ถูกตีตราจากคนในครอบครัวหรือผู้คนในสังคม เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้มีการบอกเล่าให้ผู้อื่นรับรู้ถึงเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมา หรือการกระทำผิดที่ผ่านมา จึงเป็นเหตุผลอย่างหนึ่งที่ทำให้การตีตราไม่เกิดขึ้น ถึงแม้บุคคลอื่นจะรับรู้ หากไม่ได้มีการนำคำพูด

หรือพฤติกรรมของบุคคลอื่นมาใส่ใจ การตีตราจะไม่ส่งผลกระทบต่อไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตในสังคม หรือการสมัครเข้าทำงาน

จากการสัมภาษณ์พบว่า “เคยไปบำบัดแต่ก็กลับมาเสพยาอีกจนถูกจับครั้งแรก แม่ไม่ได้ตำว่าอะไร แม่พูดแค่ “แม่รออยู่นะ ออกมาก็มาแก้ไข มาเริ่มต้นกันใหม่” พอออกมาก็เริ่มต้นใหม่ไม่เคยถูกตีตรา อาจเพราะไม่บอกใครและที่ทำงานก็ไม่ได้ถาม หรือตรวจสอบประวัติอะไร เพื่อนที่ทำงานก็เลยไม่รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นมั้ง” (กรณีศึกษาที่ 6)

“หลังพ้นโทษครั้งแรกออกมาก็ไปสมัครร้านเสริมสวย เจ้าของร้านรู้ว่าเคยติดคุกมาก่อน แต่เขาให้โอกาส เขาบอกว่าที่จ้างเพราะเห็นว่าเคยอยู่ร้านเสริมสวยมาก่อน ละครได้ ใครได้ เขาไม่ต้องสอนอะไรมาก เราพอทำได้ และเขาเชื่อด้วยว่าปรับปรุงตัวแล้ว” (กรณีศึกษาที่ 7)

“หลังจากพ้นโทษออกไป เรารู้ว่าคนแถวบ้านพูดถึงยังงี้ รู้แต่ก็เฉยไม่สนใจเพราะคนที่ให้โอกาส คนที่รอ คนที่อยู่ข้างเรา คือ แม่ กับลูกๆไม่ใช่คนข้างบ้านหรือคนในสังคม” (กรณีศึกษาที่ 8)

จากข้อมูลข้างต้นวิเคราะห์ได้ว่าในช่วงวัยเด็ก ช่วงวัยรุ่น หรือช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น การตีตราไม่ส่งผลที่ทำให้เกิดการกระทำผิด หรือการกระทำผิดซ้ำใดๆ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะได้รับโอกาสในการแก้ไขปรับปรุงตนเองอยู่เสมอจากครอบครัวไม่ว่าจะกระทำผิดมากี่ครั้งก็ตาม อีกหนึ่งสาเหตุเมื่อกลุ่มตัวอย่างพ้นโทษกลับเข้าสู่สังคมและไม่ถูกบุคคลในสังคมตีตรา เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะลี้ภัยหรือไม่กล่าวถึงให้บุคคลอื่นฟัง หากบุคคลอื่นรับรู้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะนิ่งเฉย ไม่นำคำพูดของบุคคลอื่นมาคิดหรือใส่ใจทำให้ตนเองเกิดปมด้อย กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะมองและสนใจแค่ว่าการได้รับโอกาสจากคนในครอบครัว หรือการที่ครอบครัวอยู่เคียงข้างก็พอที่จะทำให้กลับตัวไม่กลับไปเดินทางผิดอีก ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าตัวแปรในเรื่องของการตีตราไม่เป็นจุดเปลี่ยนที่จะส่งผลต่อการกระทำผิด หรือการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างได้

จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 ราย ผู้วิจัยพบว่าตัวแปร 6 ตัวแปรที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษา มีเพียง 4 ตัวแปรทำให้เกิดจุดเปลี่ยนที่ส่งผลต่อการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งได้แก่ตัวแปรดังต่อไปนี้ (1) ความสัมพันธ์ในครอบครัวช่วงวัยรุ่น ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นส่วนประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มตัวอย่างให้มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงอาจนำไปสู่การกระทำผิด โดยมีสาเหตุหลักเกิดจากความแตกแยกของครอบครัว ครอบครัวไม่สมบูรณ์หรือการทะเลาะวิวาทระหว่างบิดา มารดา เหตุการณ์ดังกล่าวนำไปสู่พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ต้องการอยู่ในที่ที่สบายใจ การไปเที่ยวเล่น รวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิด (2) การคบหาเพื่อนช่วงวัยรุ่นส่งผลต่อการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำอย่างมาก “เพื่อน” คือบุคคลสำคัญในช่วงชีวิตวัยรุ่น เป็นบุคคลหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างมักให้ความไว้วางใจ และเห็นคล้อยตามไม่

ว่าจะเป็นการถูกชักชวน ชักจูง หรือชักนำให้เรียนรู้ รู้จักกับสิ่งใดๆ แม้กระทั่งการชักชวนในเรื่องยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ถึงผลลบหรือข้อเสียของยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการรับรู้จากคำบอกเล่า คำสอนของผู้ใหญ่ หรือการเรียนในห้องเรียน แต่การทำตามคำชักชวน คำท้าทาย คำแนะนำของเพื่อน หรือความอยากรู้ อยากลองของตนเองทำให้ลืมนึกถึงผลที่จะเกิดขึ้นหากมีการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด (3) ความกดดันทางสังคมช่วงผู้ใหญ่ตอนต้นส่งผลต่อการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ โดยความเห็นที่ได้รับจากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า คนในสังคมส่วนใหญ่มองคุณค่า มองความสำคัญหรือระดับของคนเราจากเงินตราที่แต่ละคนมี โดยมองว่าใครที่มีเงินมากจะถูกมองว่าทำถูกต้อง สามารถที่จะทำอะไรก็ได้ ดังสุภาษิตไทยที่ว่า “ขึ้นกเป็นนก ชീไม่เป้นไม้” จึงส่งผลทำให้คนในสังคมต่างดิ้นรน ต่างต้องการที่จะมีเงินในจำนวนมากๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวในทำนองเดียวกันว่าการที่จะมีเงินจำนวนมากๆ และในเวลาอันรวดเร็ว ต้องกระทำความผิดหรือการกลับไปยังหนทางของการกระทำผิด นั่นคือการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเริ่มจากการกลับไปเสพจนนำไปสู่การค้าขายกันภายในชุมชนหรือกลุ่มคนรู้จักคุ้นเคย เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตั้งแต่การเสพยาเสพติดจนไปถึงการขายยาเสพติด ซึ่งส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมและ (4) บทบาททางเพศในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น บทบาททางเพศส่งผลให้เกิดการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของการเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเสาหลักของครอบครัว ซึ่งต้องรับภาระหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตร ดูแลบิดา-มารดาหรือบุคคลอื่นในครอบครัว เงินเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินการในเรื่องต่างๆ กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าหนทางที่จะมีเงินเป็นจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็ว หากทำงานสุจริตเงินที่ได้มาคงไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว การกระทำผิดซ้ำจึงเป็นทางเลือกที่ตอบสนองตามความต้องการได้อย่างรวดเร็ว บทบาทดังกล่าวจึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างกระทำผิดและกระทำผิดซ้ำ รวมถึงการคบหากับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการคบหาในลักษณะของแฟนหนุ่มหรือสาวมีลัวนเกี่ยวข้องไม่มากก็น้อยกับการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง

7) จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงชีวิต

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบไปด้วย นักโทษเด็ดขาดที่หญิงกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์จำนวน 12 คน ผลการสัมภาษณ์พบว่าในช่วงวัยรุ่น (13 ปี – 20 ปี) และในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (21 ปี – 40 ปี) เป็นจุดเปลี่ยนที่ส่งผลทำให้เกิดการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า จุดเปลี่ยนที่ส่งผลให้กระทำผิดและกระทำผิดซ้ำในช่วงวัยรุ่นจะเป็นเรื่องของการคบหาเพื่อน เป็นลักษณะของการติดเพื่อน การได้ลองทำอะไรใหม่ๆ กับเพื่อน หรือการทำให้สิ่งต่างๆ กลับเพื่อนแล้วเกิดความสุข ความท้าทาย อีกทั้งไม่ได้รับการ

กตตันจากบิดา มารดาในเรื่องของการเรียน รวมถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปจากช่วงวัยเด็กทำให้เกิดผลกระทบด้านจิตใจ ในส่วนของช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าจุดเปลี่ยนที่ส่งผลทำให้เกิดการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำเป็นในเรื่องของความ ต้องการทางด้านการเงิน เนื่องด้วยบทบาทหน้าที่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากในช่วงวัยเด็ก วัยรุ่นเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ การเป็นหัวหน้าครอบครัว การถูกคนรักหรือสามีทำร้ายร่างกายและจิตใจ

จากการสัมภาษณ์นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ในเรื่องของจุดเปลี่ยนในช่วงวัยรุ่น “ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่เกิดจุดเปลี่ยนในชีวิตที่ส่งผลให้กระทำผิด คือ การคบเพื่อน ได้ลองได้เรียนรู้ ได้ทำอะไรจากคำชักชวนของเพื่อน นำไปสู่การเริ่มลองเสพยาเสพติดครั้งแรก พัฒนาไปเดินยา ส่งยา และเป็นผู้ขายเต็มตัว ช่วงที่เป็นผู้ขาย อยู่ในช่วง 20 ปลายไม่ได้ยุ่ง เพราะอยากลองหรือเสพติดแล้ว แต่ยุ่งเพราะมันทำเงินสร้างเงินให้กับเรา มีเงินเลี้ยงลูก ดูแลแม่ ยายและตัวเรา จึงอยู่วังวนมันมาตั้งแต่ช่วงวัยรุ่นจนถึงตอนนี้” (กรณีศึกษาที่ 8)

“ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่เจอเหตุการณ์ที่กระทบจิตใจที่สุดก็ว่าได้ คือ พ่อเสีย เสียใจหนักมาก บ้านมันก็ไม่น่าอยู่อีกต่อไป จึงหนีออกจากบ้าน มาอยู่บ้านเพื่อนแต่ยังไปเรียนอยู่ พอเลิกพักก็ออกมาหาที่อยู่คนเดียวเป็นช่วงที่เริ่มขายยาเสพติด เพราะต้องหาเงินมาใช้จ่ายในแต่ละวัน ไหนจะค่าเรียน ค่าเช่าหอ เพื่อนก็ได้ชักชวนให้เริ่มขายยาและตัวเราก็มองว่ามันก็เป็นวิธีที่ทำให้ได้เงินมาง่าย หลังจากพ้นโทษในครั้งแรกออกมา ก็หางานทำตามบริษัทต่างๆ จนได้ทำงานในบริษัทหนึ่ง เขารู้ว่าเคยติดคุก แต่ก็ให้โอกาส ไม่ตีตราว่าเคยติดคุกมาก่อน หลังพ้นโทษเพื่อนที่คบหาก็กลุ่มเดิม คือ เพื่อนที่ชวนขายยานั้นแหละ เลิกคบไม่ได้ เพราะเพื่อนคือคนในครอบครัววันที่อยู่ในนี้เพื่อนคือคนที่มาหาตลอด มาเยี่ยมตลอด” (กรณีศึกษาที่ 1)

สอดคล้องกับความเห็นของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์รายหนึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงชีวิต จากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่ติดเพื่อนหนักมาก คือมีพี่อายุห่างกันเกือบ 10 ปีและเป็นผู้ชาย เขาก็จะไม่ค่อยเล่นด้วย จึงออกไปเล่นกับเพื่อน ออกไปอยู่กับเพื่อน ไปคลุกคลีกับเพื่อนอะไรแบบนี้ ทำให้ได้ลองเสพยาเสพติดจากคำชักชวนของเพื่อน เชื้อคนง่าย เพื่อนชวนลองก็ลอง เพื่อนชวนทำอะไรทำเพื่อนชวนไปไหนไปหมด ช่วงเสพยาจะเป็นช่วงเสพๆ เลิกๆ มาเลิกได้จริงๆ ก็ช่วงที่รัฐบาลปราบปรามอย่างหนัก มันทำให้หายอยาก มีราคาแพงมาก เลยเลิกเสพไปได้หลายปี จนช่วงอายุ 26 เริ่มกลับมาเสพอีกจากคำชักชวนของเพื่อนจนถูกจับกุม พอพ้นโทษออกมา พ่อแม่ให้โอกาส ขอให้เลิกยุ่งและเดินทางใหม่ แต่ก็ไม่รับโอกาส ตอนนั้นจิตใจไม่เข้มแข็งพอ ห้ามใจตัวเองไม่ได้ รู้ว่าเลิกมัน ขาดมันไม่ได้

เพื่อนชวนไปก็ไป รู้ว่าทำอีกอาจจะโดนจับติดคุกอีกและโทษหนักขึ้น แต่ก็ควบคุมตนเองไม่ได้ จนถูกจับเพราะกระทำผิดซ้ำอีก” (กรณีศึกษาที่ 11)

4.1.2.2 เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงขณะกระทำผิดซ้ำ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ผู้วิจัยแบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1) การกระทำผิดครั้งแรก 2) การกระทำผิดครั้งที่สอง และ 3) การกระทำผิดครั้งที่สาม

1) การกระทำผิดครั้งแรก

มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้อยากลองของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเกิดจากการพบเห็นหรือการถูกชักชวนจากเพื่อน/คนรักที่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ก่อนแล้ว ความอยากรู้อยากลองดังกล่าวนำไปสู่การเสพติด การเสพยาเสพติดจนนำไปสู่การถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม โดยมีลักษณะของการกระทำผิด คือ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าตรวจค้นภายในที่อยู่อาศัยหรือบ้านพัก ซึ่งพบสารเสพติด/ยาเสพติดจำนวนหนึ่ง และการถูกล่อซื้อจากสายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประเภทสารเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 2 ประเภทได้แก่ ประเภทที่ 1 ยาไอ เป็นยาเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการเสพ ประเภทที่ 2 คือ ยาบ้าและไอซ์ เป็นยาเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการจำหน่ายให้กับลูกค้า ในการกระทำผิดครั้งแรกกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความชำนาญในการกระทำผิด เนื่องจากส่วนใหญ่เรียนรู้พฤติกรรม หรือจดจำคำบอกเล่าจากเพื่อนและบุคคลอื่น กลุ่มตัวอย่างจึงระมัดระวังในพฤติกรรมของตนเอง ทำให้ระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุมมีความหลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาในการเริ่มกระทำผิดจนไปถึงการถูกจับกุมประมาณ 2 ปี ส่วนสถานที่ในการกระทำผิด จะเป็นบริเวณชุมชนที่อยู่อาศัย และบ้านพักอาศัยของลูกค้าหรือกลุ่มตัวอย่าง การเริ่มต้นทำความผิดส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการเสพจนพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ขาย/จำหน่าย โดยมีพฤติกรรมที่ไม่เปิดเผยเท่าใดนัก จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้ระยะเวลาในการสืบเสาะพฤติกรรมเพื่อทำการเข้าล่อซื้อหรือเข้าตรวจค้น ผู้วิจัยได้มีการสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงประโยชน์และผลเสียหายของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวในทำนองเดียวกันว่าประโยชน์จากการกระทำผิด คือ การมีเงินเพิ่มขึ้นทำให้การใช้จ่ายในครอบครัว การชำระหนี้สินเกิดสภาพคล่องตัว ในส่วนของผลเสียหายจากการกระทำผิดนั้นกลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าเกิดกับครอบครัวและบุตรมากกว่าที่จะเกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างโดยตรง ผลเสียหายคือการขาดเสาหลักหรือหัวหน้าครอบครัวไป โดยเฉพาะลูกที่ขาดความอบอุ่น ขาดการอบรมเลี้ยงดูจากแม่ เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์พบว่า “มูลเหตุเกิดจากการที่พี่อาศัยอยู่บ้านรุ่นพี่ พี่เขาขายยาเลยช่วยเขาส่งยา ไม่ช่วยมันก็ไม่ใช้เพราะอาศัยเขาอยู่ เขาก็ให้ทั้งยามาเสพเงินมาใช้เลยมีเงินส่งให้แม่ใช้ได้สบาย ช่วงนั้นเสพยาอี ที่โดนจับเพราะนำยาไปส่งให้กับสายของตำรวจและไปตรวจค้นที่บ้านต่อ โดนข้อหาจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 ยาบ้า จำนวน 998 เม็ด ศาลพิพากษาจำคุก 12 ปี แต่ได้รับอภัยโทษจึงเหลือ 7 ปี ก่อนถูกจับก็ทำแบบนี้มาประมาณ 5 ปี พี่เขาจะบอกให้คอยระวังอะไร เวลาไปส่งสังเกตุอะไร เคยถูกล่อซื้อแต่ไหวตัวทันเลยทำให้ยังระวังตัว แต่ที่โดนจับเพราะลูกค้าประจำเขาโทรสั่งกับรุ่นพี่ เลยไวใจไม่ได้ระวังตัวอะไร มีการนัดแนะให้ไปส่งที่ห้างใกล้บ้าน ประโยชน์เธอ คือ มีเงินเลี้ยงดูตัวเองเลี้ยงดูแม่ ผลเสียคือแม่ผิดหวังมาก” (กรณีศึกษาที่ 2)

“ความอยากลอง อยากรู้ ไปซื้อยาจากเพื่อนเพื่อที่จะมาเสพ ใกล้ถึงบ้านแล้ว เจอตำรวจขอตรวจค้นและไปค้นที่บ้านต่อ เจอยาบ้าจำนวนหนึ่งจึงถูกจับ ทำแบบนี้อยู่หลายปีคือซื้อไปซื้อยาบ้านเพื่อนมาเสพ หรือเสพก่อนออกไปหาเพื่อน ทำให้มาหลายครั้งเลย จะรู้ว่าเวลาไหนที่สายตรวจออกตรวจ เวลาไหนที่มีตำรวจมาดักรอ ชุมชนที่อยู่มันก็เป็นชุมชนสีแดงคือเป็นชุมชนที่มียาเสพติด ตำรวจจึงแวะเวียนมาเรื่อยๆ(กลุ่มตัวอย่างมีท่าที่หัวเราะขณะเล่า) ประโยชน์ คือ มีเงินมาใช้ในแต่ละวัน ดูแลพ่อแม่ได้ ผลเสียมันเกิดกับครอบครัว พ่อแม่แก่แล้ว โดนจับก็ไม่มีใครเลี้ยงดูพวกเขา” (กรณีศึกษาที่ 10)

“มูลเหตุจูงใจคืออยากเสพยา มันเลิกไม่ได้แบบเด็ดขาด ถูกตำรวจเข้าตรวจค้นบ้านพักก็ไม่พบยาแน่ แต่ข้าปกใจเชื่อว่าฉันเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ฉันได้ต่อสู้คดีแต่สุดท้ายก็แพ้คดี เพราะเพื่อนที่ถูกจับกุมไปก่อนหน้าได้ชักทอว่าฉันเป็นคนขายให้กับเขา แต่ความจริงคือแค่เสพร่วมกัน มันยาใครยามัน ถูกดำเนินคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 จำนวน 70 เม็ด ระยะเวลาที่เสพจนมาถูกจับกุมก็ประมาณ 3 ปี เสพๆเล็กๆมาตลอด” (กรณีศึกษาที่ 11)

2) การกระทำผิดครั้งที่สอง

มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดครั้งที่สองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดจากความเกรงใจ การไม่กล้าปฏิเสธผู้อื่น ความหวังดี และความต้องการเงิน โดยมีลักษณะการกระทำผิด คือ การเป็นคนกลางให้กับบุคคลอื่นในการซื้อขายยาเสพติด โดยมีการติดต่อกับผู้ขายที่ตนเองรู้จักให้กับผู้ซื้อ เป็นการติดต่อผ่านทางแอปพลิเคชันและการพูดคุยผ่านทางโทรศัพท์มือถือ อีกลักษณะของการกระทำผิดคือ การเป็นผู้ขายยาเสพติดให้กับผู้ที่ต้องการ ประเภทสารเสพติดที่เกี่ยวข้องในการกระทำผิดครั้งที่สอง คือ ยาบ้าและยาไอซ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวว่าตนไม่มีเจตนาในการกระทำผิด ไม่มีผู้ร่วมกระทำผิด และไม่มีการส่งกักกลุ่มอาชญากรรม การกระทำผิดครั้งที่สองส่วนใหญ่จะมีความชำนาญ

มากกว่าการกระทำผิดครั้งแรก แต่เนื่องด้วยความมั่นใจและความประมาท ทำให้ระยะเวลาการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุมในครั้งที่สองมีระยะเวลาที่สั้นกว่าการกระทำผิดในครั้งแรก ผู้วิจัยได้มีการสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงประโยชน์ของการกระทำผิด ส่วนใหญ่กล่าวว่าประโยชน์คือ การมีเงินทอง ทรัพย์สินที่มากขึ้นและเพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สินของตนเองและครอบครัว ในส่วนของสถานที่ที่ถูกจับกุมส่วนใหญ่ถูกจับกุม บริเวณริมถนนภายในชุมชน ระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุมของการกระทำผิดครั้งที่สองอยู่ในช่วงเวลาประมาณไม่เกิน 1 ปี เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างได้มีการติดต่อพูดคุยกับกลุ่มเพื่อน หรือบุคคลที่เคยรู้จักกันจากภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานอยู่ พฤติกรรมการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายกัน คือ ได้รับการติดต่อจากคนรู้จัก ครั้นเมื่ออยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ในการเป็นคนกลางติดต่อซื้อขายยาเสพติดจากกลุ่มผู้ค้าที่รู้จัก และอีกพฤติกรรมหนึ่ง คือ ได้รับการติดต่อโดยตรงจากลูกค้าในการขอซื้อยาเสพติด ผ่านทางการพูดคุยทางโทรศัพท์ ผู้วิจัยได้มีการสอบถามถึงผลเสียหายของอาชญากรรมกลุ่มตัวอย่างกล่าวในทำนองเดียวกันว่า ผลเสียหายเกิดขึ้นเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม และเป็นผลเสียหายที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างโดยตรง คือ การหมดอนาคต การทำให้พ่อแม่ ครอบครัวหรือเครือญาติผิดหวัง สร้างความไม่เชื่อใจในการกลับตัวกลับใจ เนื่องจากเพิ่งได้รับการปล่อยตัวมาได้ในระยะเวลาไม่นานก็มีการกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

จากการสัมภาษณ์พบว่า “มูลเหตุของการกระทำผิดเกิดจากความเกรงใจ ความเอื้อเฟื้อและความหวังดี คือ เป็นคนกลางในการติดต่อซื้อขายยาเสพติดให้กับเพื่อนที่รู้จักกันตอนอยู่ในเรือนจำ ได้ติดต่อให้หลายครั้งแล้ว ซึ่งก่อนจะโดนจับก็ไปพยายามให้เพื่อนมาเก็บไว้ที่ห้อง ตอนเย็นเพื่อนถึงจะมาเอา เอายาเก็บก็ลงไปกินข้าวได้หอบ เจอตำรวจเข้ามาถามรู้จักคนนี้มีมั้ย อยู่ดีดีก็พาตำรวจขึ้นห้องพัก ก็ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงพาตำรวจขึ้นไปห้องพักอาจจะเสฟไอซ์มาก่อน ไปบนห้องก็เจอไอซ์ที่สกัดเป็นสารบริสุทธิ์แล้ว 1.9 กรัม จึงโดนจับในข้อหามียาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 ไว้ในครอบครองและจำหน่าย ไม่ได้มีเจตนาที่จะขายแค่นำมาเสฟเฉยๆ แต่สารมันบริสุทธิ์มันเข้าข่ายของการจำหน่าย หลังพ้นโทษก็กลับมาอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิมๆ คบกับแฟนที่เสฟยา มันเลยทำให้เลิกไม่ขาด ประมาณ 1 ปีคือช่วงที่พ้นโทษและถูกจับกุมอีกครั้ง ประโยชน์ไม่มีหรอก มีแต่ผลเสียหายที่เกิดขึ้นกับเรา และส่งผลกระทบต่อครอบครัวทำให้พ่อแม่ผิดหวัง” (กรณีศึกษาที่ 6)

“มูลเหตุในการกระทำผิดเกิดจากความหวังดีที่อยากจะช่วยเพื่อน เพื่อนให้ติดต่อหาแหล่งซื้อให้หน่อย พอวันทีนัดไปรับก็ไปเป็นเพื่อน ซื้อเสร็จก็เดินทางกลับมายังเพชรบุรี ระหว่างทางเจอด่าน มีการเรียกตรวจค้น ก็เจอไอซ์ที่เพิ่งไปซื้อกันมาจำนวน 6 กรัม ที่ ก่อนที่จะถูกจับกุมในครั้งนี่คือเพิ่งพ้นโทษมาได้ 10 เดือน ช่วงที่พ้นโทษก็ไม่ได้เสฟ แต่ด้วยความที่เพื่อนเคยช่วยเหลือมาก่อน ครั้งนี้เข้ามา

ขอให้ช่วยและคิดว่าแค่ไปเป็นเพื่อนคงไม่เป็นไร ประโยชน์หรือ ก็ได้เงินจากการเป็นคนกลาง ผลเสียเกิดกับเรา เกิดกับลูกไม่ได้อยู่ด้วยกัน ลูกต้องอับอายที่มีแม่กลับไปติดคุกอีกครั้ง” (กรณีศึกษาที่ 9)

“ความต้องการเงิน คือ มีเพื่อนที่รู้จักกันตอนอยู่ในเรือนจำโทรมาถามว่าพอจะหาให้ได้บ้าง มีเงินให้ เพ็งออกมาประมาณสองอาทิตย์ยังไม่ได้หางานทำหรือทำอะไร ก็ติดต่อพี่ที่รู้จักว่าเขามียาปวดนวดนะวันเวลาสถานที่กับเพื่อนมีการนัดรับกันริมถนน พอได้ยาตำราวจก็เข้ารวบพบยาบ้า 16 เม็ด เพื่อนที่ให้เป็นคนกลางคือเป็นสายให้ตำรวจ การกระทำผิดครั้งนี้เป็นครั้งที่สองความชำนาญในการกระทำผิดมีอยู่แล้ว แต่ด้วยความที่มั่นใจและไม่คิดว่าจะโดนหักหลัง ผลเสียหายเกิดกับตนเอง ครอบครัวไม่เชื่อใจอีก ไม่คิดว่าจะกลับตัวกลับใจได้เพราะเพ็งพันโทษมาไม่ถึงเดือน” (กรณีศึกษาที่ 8)

3) การกระทำผิดครั้งที่สาม

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดเป็นครั้งที่สาม มีจำนวน 4 รายจากทั้งหมด 12 ราย โดยมีมูลเหตุจูงใจ 2 ประการด้วยกันคือ 1) ความรัก และ 2) ความต้องการเงิน ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 4 รายมีจำนวน 2 รายที่มีมูลเหตุจูงใจเกี่ยวข้องกับความรัก ซึ่งเป็นความรักในลักษณะของพี่น้องและหนุ่มสาว ความรักแบบพี่น้อง คือ ไม่ต้องการให้น้องไปซื้อขายเสพติดกับบุคคลอื่น จึงอาสาไปซื้อกับบุคคลที่คุ้นเคยหรือรู้จักให้ กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าตนได้มีความคิดว่าการซื้อกับบุคคลที่ไม่รู้จักหรือคุ้นเคยอาจเกิดความเสี่ยงในการจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ท้ายที่สุดกลุ่มตัวอย่างก็ถูกจับกุมจากคนสนิทที่ไว้วางใจ อาจกล่าวได้ว่าสังคมนยาเสพติดไม่ว่าจะสนิทคุ้นเคยหรือรู้จักกันมากน้อยเพียงใด ความไว้วางใจหรือการหักหลังเกิดขึ้นได้เสมอ ส่วนความรักแบบหนุ่มสาว คือ กลัวว่าหากแฟนหนุ่มนำยาเสพติดไปส่งให้กับลูกค้าจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม จึงอาสาทำหน้าที่ดังกล่าวเพื่อเป็นการป้องกันการถูกจับ กลุ่มตัวอย่างมองว่าตนเองไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งดังเช่นแฟนหนุ่ม หากแฟนหนุ่มถูกจับจะทำให้ถูกไล่ออกจากที่ทำงาน จึงทำหน้าที่ดังกล่าวแทน ในส่วนกลุ่มตัวอย่างอีก 2 ราย มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดเป็นเรื่องของความต้องการเงิน เนื่องจากวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม เงินถือเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินชีวิต การดำรงชีพในแต่ละวันหากไม่มีเงินความสุขสบาย การมีกินมีใช้ก็จะเกิดความยากลำบาก อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างไม่เคยประกอบอาชีพที่สุจริตหรือทำงานไม่เป็นหลักแหล่ง ทำให้หนทางในการหารายได้เพื่อนำเงินมาใช้จ่าย จึงวนเวียนอยู่กับสิ่งเดิมๆที่คุ้นเคย คือ การขายยาเสพติด ส่วนใหญ่มีลักษณะของการกระทำผิดที่ใกล้เคียงกัน คือ เริ่มจากการเสพยาเสพติดจนนำไปสู่การเดินยาส่งยา, การเป็นคนกลางในการซื้อขายหรือการเป็นผู้ขาย ยาไอซ์เป็นสารเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวข้องในการกระทำผิดครั้งที่สาม ไม่ว่าจะไปในเรื่องของการเสพยาหรือการซื้อขาย ในการกระทำผิดครั้งที่สามส่วนใหญ่มีความชำนาญในการ

กระทำผิดอย่างมาก แต่ในขณะที่เดียวกันความชำนาญดังกล่าวถือเป็นจุดบกพร่องที่ส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความประมาท ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึงประโยชน์และผลเสียในการกระทำผิดซ้ำ ส่วนใหญ่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การกระทำผิดไม่ว่าครั้งใดไม่เคยสร้างประโยชน์กลับสร้างผลเสียมากกว่าผลเสียที่ว่ามันเกิดกับกลุ่มตัวอย่างเองและครอบครัว คือ การหมดอนาคต ไม่ได้รับความเชื่อใจจากคนในครอบครัวหรือสังคม เนื่องจากการกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในส่วนผลเสียของครอบครัวคือการถูกคนในชุมชนนินทา พูดถึงในแง่ลบทำให้เกิดความอับอาย ในการกระทำผิดครั้งที่สาม สถานที่ที่กระทำผิดส่วนใหญ่ คือ บ้านหรือห้องเช่า โดยมีระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุมที่หลากหลาย ส่วนใหญ่เมื่อพ้นโทษจากการกระทำผิดครั้งก่อนจะทิ้งช่วงการกระทำผิดประมาณ 4 ปีขึ้นไปถึงจะกลับมาสู่การกระทำผิดอีกครั้ง

จากการสัมภาษณ์พบว่า “การกระทำผิดในครั้งที่สามหรือครั้งปัจจุบันมูลเหตุมันคือการรักน้อง ไม่อยากให้น้องไปซื้อกับคนแปลกหน้า ไม่อยากให้ถูกจับ เราคิดว่าเรารู้จักคนที่เราจะซื้อดีพอเชื่อมั่น และชะล่าใจทำให้เราถูกจับอีกครั้งหนึ่ง คือน้องโทรมาถามว่ารู้จักใครที่ขายไอซ์หรือปาวก็บอกปิดไปว่าไม่รู้ ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวแล้ว น้องก็ไม่ได้ว่าอะไร พอสักสองวันผ่านไป น้องได้โทรกลับมาสอบถามอีก และบอกว่าต้องการจริงๆ คนที่น้องซื้อประจำได้ถูกจับไปแล้ว น้องยังบอกว่าหากไม่ช่วยจะไปซื้อกับเพื่อนของเพื่อน มีคนบอกมาว่าคนนี้ขาย ด้วยความกลัวว่าไปซื้อกับคนแปลกหน้าและจะทำให้น้องถูกจับ จึงยอมไปซื้อกับพี่ที่รู้จักกันให้ พอซื้อเสร็จกลับมาถึงบ้านเจอตำรวจเข้าตรวจค้น ซึ่งคนที่เราไปซื้อนั้นแหละเป็นสายให้กับตำรวจ จริงๆแล้วตำรวจต้องการจับอีกคน แต่อีกคนไหวตัวทันตนจึงถูกจับแทน เพราะอีกรายเป็นรายที่ซื้อบ่อย และตำรวจต้องการตัว อย่างที่บอกว่าไม่ได้ยุ่งเกี่ยวแล้ว พ้นโทษจากครั้งก่อนมาได้ 5ปีถึงถูกจับอีกครั้ง เสียใจนะเพราะทำให้ครอบครัว เมีย และลูกผิดหวัง แต่ถึงย้อนเวลากลับไปก็คงไปซื้อให้น้องอยู่ดี เราชะล่าใจคิดว่าเรารู้ว่าเราจะซื้อยังไง ติดต่อยังไงไม่ให้ถูกจับ แต่เราลืมนึกไป เราชะล่าใจเกินไป” (กรณีศึกษาที่ 8)

“การกระทำผิดครั้งนี้เกิดจากการไม่มีงานทำเป็นหลักแหล่งและความอยากที่จะมีเงินใช้เยอะๆ จึงกลับไปหาสังคมเดิม คือ สังคมยาเสพติด โดยเริ่มจากการเดินยอดส่งยา คือ มันทำให้ได้ทั้งยามาเสพ ได้ทั้งเงินมาใช้โดยไม่ต้องควักเงินตัวเองออกมาและมันก็พัฒนาไปสู่เป็นผู้ขาย ตอนที่ถูกจับกุมคือเรานำยาไปส่งให้กับลูกค้าที่สั่งไว้ ตำรวจมีการเข้าตรวจค้นพอดี จึงถูกตรวจค้นพบยาบ้า 15 เม็ด และไอซ์อีก 1.48 กรัม การกระทำผิดในครั้งนี้ห่างจากครั้งก่อนประมาณ 7 ปี ก่อนที่จะถูกจับก็ได้ทำอาชีพขนานานอาชีพนี้ไปเรื่อยๆ แต่อย่างที่ยกอยากได้เงินเยอะๆ ช่วง 2 ปีหลังจากถูกจับก็กลับมาสังคมเดิม กลับมาทำแบบเดิมมันมีเงินให้แม่ ให้ตัวเราเอง หากถามถึงความชำนาญที่เราามีช่วยให้เรารอดผลจากการถูกจับกุมหรือไม่ เราว่าช่วยแต่คนเราทำบ่อยๆเข้า ความชะล่าใจมันเกิดขึ้น คิดว่าเรา

ทำแบบนี้มาไม่เห็นโดนจับได้เลย ประโยชน์จากการกระทำผิดมันไม่มีหรอก มันมีแต่ผลเสีย ซึ่งมันก็เกิดกับตัวเราและแม่ คือ แม่ต้องมีภาระเพิ่ม ต้องส่งเสียต้องมาเยี่ยมเรา ต้องถูกเพื่อนบ้านมองว่ามีลูกชู้คู่อีกแล้ว และเราก็ได้รับผลเสียจากการกระทำผิดด้วย คือการหมดอนาคต การถูกมองว่ากระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า” (กรณีศึกษาที่ 10)

4.1.2.3 เส้นทางชีวิตและจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงหลังกระทำผิดซ้ำ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์เกี่ยวกับเส้นทางชีวิตภายหลังการกระทำผิด ผลการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ส่วนใหญ่เมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุมเกิดความวิตกกังวลถึงโทษที่จะได้รับ และระยะเวลาในการต้องโทษ เมื่อคดีดำเนินเข้าสู่กระบวนการของศาลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มยอมรับถึงผลของการกระทำ และทราบว่าหากการกระทำผิดซ้ำในคดีเดิมโทษจะเพิ่มขึ้น 1 ใน 3 ของความผิดครั้งหลัง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 “ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดใดๆอีก ในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่ก็ตีภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลัง ถึงจำคุกก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้น หนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง” ระยะเวลาในการต้องโทษจึงยาวนานขึ้น ถึงอย่างไรเมื่อได้รับฟังคำพิพากษาของศาลส่วนใหญ่มีความรู้สึกใจหาย และสำนึกผิดกับสิ่งที่ได้กระทำไป อีกทั้งมีความรู้สึกเป็นห่วงและกังวลเกี่ยวกับครอบครัว บิดา มารดา และบุตร กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกเกรงกลัวต่อโทษที่ได้รับ อีกทั้งยอมรับว่าโทษที่ได้รับนั้นมีความเหมาะสมกับความผิดที่ได้กระทำ ผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์ถึงความ เป็นอยู่ภายในเรือนจำ ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ หรือการปรับตัว ผลการสัมภาษณ์พบว่าสภาพความเป็นอยู่ภายในเรือนจำนั้น มีความแออัดและพื้นที่ที่จำกัดทำให้การใช้ชีวิตประจำวัน หรือการทำกิจกรรมประจำวันมีความเร่งรีบ มีความคับแคบ จนนำมาสู่การเป็นโรค เช่นโรคที่เกิดจากความอับชื้นของเสื้อผ้า หรือโรคผิวหนัง เป็นต้น อย่างที่ทราบกันมาในเบื้องต้นว่าจำนวนนักโทษที่เข้ามาในแต่ละวันมีจำนวนมากกว่านักโทษที่ได้รับการปล่อยตัวพ้นโทษออกไป ทำให้การนอน การอาบน้ำ หรือแม้กระทั่งการรับประทานอาหาร มีความแออัดและเร่งรีบ การปรับตัวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวว่าจะระยะเวลาในการปรับตัวอยู่ที่ประมาณ 4-5 เดือน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสภาพแวดล้อม พื้นที่ผู้คน รวมถึงกฎระเบียบต่างๆ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึงความรู้สึกวันแรกเมื่อก้าวเข้ามาสู่เรือนจำ/ทัณฑสถานกับความรู้สึก ณ วันที่ทำการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า รู้สึกดีขึ้น สามารถที่จะปรับตัว เข้าใจ และปล่อยวางมากกว่าวันแรกที่เข้ามา การปฏิบัติตัวตามกฎนั้นจะทำ

ให้ได้รับคะแนนเพื่อรับการเลื่อนชั้น รวมถึงการได้รับสิทธิต่างๆ เช่น การเยี่ยมญาติ การซื้อของ เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสำนึกผิดและพร้อมที่จะปรับปรุง เพราะครอบครัวรอที่จะให้โอกาส บุตรรอที่จะได้อยู่กับมารดา บิดามารดา หรือยายรอที่จะให้กลับไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ ดังนั้นความคาดหวังส่วนใหญ่จะเป็นการคาดหวังว่าจะนำเอาวิชาชีพที่ได้ฝึกฝนภายในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ออกไปประกอบเป็นอาชีพหลักในการหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ เข้าร่วมโปรแกรม เนื่องจากมองว่าการแก้ไขหรือปรับปรุงตัว อยู่ที่ตนเอง ความพร้อมของจิตใจ และ ความคิดของตนมากกว่าการเข้าร่วมโปรแกรม โปรแกรมดังกล่าวนั้นปรับเปลี่ยนได้เพียงช่วงเวลาสั้นๆ ในการเข้าร่วมเท่านั้น เมื่อกลับสู่สังคมหากตนเองไม่พร้อมที่จะปรับ หรือไม่อยากปรับเปลี่ยนจาก ทางเดินเดิม โปรแกรมที่เข้าร่วมอบรมก็ไม่เกิดผล

จากการสัมภาษณ์พบว่า “เมื่อถูกจับมันเกิดความคิดต่าง ๆ นานา คิดถึงลูก ใครจะดูแล ลูกจะ อยู่อย่างไร คนในครอบครัวต้องผิดหวัง ต้องเสียใจ ต้องอับอายกับสิ่งที่เราทำมาๆ เมื่อฟังคำตัดสิน ของศาลตอนนั้นยอมรับและทำใจมาในระดับหนึ่งแล้วว่าตนเองจะโดนกักขัง และทราบว่ากระทำผิดซ้ำ ในคดีเดิมภายใน 5 ปีจะโดนเพิ่มโทษ เพราะได้รู้จักเมื่ออยู่ในเรือนจำครั้งก่อน มองว่าอัตราโทษที่ ได้รับในครั้งนี้ (ครั้งที่ 3) มันทำให้กลัวและเข็ดหลาบที่จะกลับมาทำผิดอีก เพราะโทษมันสูงมาก เข้ามา ครั้งที่ 3 ก็ใช้เวลาปรับตัวประมาณ 4 เดือน เพราะครั้งนี้ห้องด้วยทำให้การใช้ชีวิตมันติดขัด มันลำบาก ไปหมด ความรู้สึกตอนนี้ค่อนข้างวันออกอย่างเดียว อยากให้แต่ละวันหมดไปเร็วๆ อยากไปหาแม่ หา ยาย หา ลูก กลับไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ คาดหวังว่าจะนำเอาวิชาชีพที่ได้ฝึกได้เรียนรู้จากในนี้ออกไปทำมาหากิน และจะเป็นแม่ที่ดีของลูกได้ ” (กรณีศึกษาที่ 8)

“ตอนถูกจับกุมรู้สึกเครียดและคิดมาก คิดเยอะแยะไปหมด ตอนฟังคำตัดสินของศาลก็ ยอมรับคำตัดสินและเสียใจ คือทำใจมาอยู่แล้วว่าโทษที่ได้รับคงหนักมาก เพราะได้ทำผิดซ้ำในคดีครั้ง ก่อนภายใน 5 ปีโทษเลยมากกว่าเดิม ความเป็นอยู่ในเรือนจำมันแออัดไปหมด พื้นที่ก็คับแคบ คน เพิ่มขึ้นทุกวัน เสื้อผ้าที่ใส่ก็อับชื้น เพราะที่ตากไม่เพียงพอกับ เมื่อเข้ามาในเรือนจำใช้เวลาปรับตัว ประมาณ 5 เดือน เริ่มที่จะคุ้นชิน ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม เพื่อน ระเบียบต่างๆ ได้ เมื่อพ้นโทษ คงไม่กลับไปคบหาเพื่อนหรือยุ่งเกี่ยวกับเพื่อนกลุ่มเดิมๆ และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สำนึกผิดกับสิ่งที่ ได้ทำลงไปรู้สึกผิดต่อแม่ กลับออกไปสังคมคงเปลี่ยนไปมากเพราะโทษที่ได้รับมันยาวนาน ไม่รู้ว่า ออกไปจะยังเหลือใครอยู่บ้าง คาดหวังว่าจะเอาอาชีพที่ได้การจากในนี้ไปประกอบเป็นอาชีพหลัก โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูไม่ได้เข้าเพราะไม่เชื่อว่าเปลี่ยนแปลงเพียงแค่เข้าร่วม” (กรณีศึกษาที่ 11)

“เมื่อถูกจับกุมคือคิดมาก โม่โห โวยวายออกไป คือจิตตกไม่คิดว่าจะโดนจับ และทราบว่าจะโดนเพิ่มโทษก็ยิ่งคิดมาก คิดเยอะ เมื่อฟังคำตัดสินของศาลก็เข้าใจยอมรับ และมองว่าโทษที่ได้รับมีความเหมาะสม ชีวิตภายในเรือนจำก็ต้องปรับตัว แต่ใช้เวลาไม่นานเพราะพยายามคุ้นเคยให้เร็วที่สุด มันจะได้อยู่แบบสุขใจมีความสุข ความรู้สึกวันแรกกับวันนี้(วันที่ได้รับการสัมภาษณ์) ปล่อยวางมากขึ้น สงบสติอารมณ์มากขึ้น และรู้สึกสำนึกผิดถึงสิ่งที่ทำไป แม่จะพูดทุกครั้งที่มาเยี่ยมว่าอยากให้ปรับปรุงตัว กลับตัวเป็นคนดี คิดไว้ว่าพ้นโทษออกไปก็จะกลับไปขายหมูทอดตามเดิม ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม เพราะมองว่าเข้าร่วมมันเปลี่ยนได้แค่ช่วงเวลาสั้นๆ หากจบโปรแกรมออกไปใจไม่ยอมมันก็ไม่เปลี่ยน ถ้าใจเราตัวเราอยากเปลี่ยนมันก็เปลี่ยนได้” (กรณีศึกษาที่ 3)

ตารางสรุปเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภท ยาไอซ์

เส้นทาง ชีวิต กลุ่ม ตัวอย่าง	เส้นทางชีวิตก่อน การกระทำผิดซ้ำ	เส้นทางชีวิต ขณะกระทำ ผิดซ้ำ	เส้นทางชีวิตหลัง การกระทำผิดซ้ำ	จุดเปลี่ยนที่ส่งผล ให้เกิดการกระทำ ผิดซ้ำ
1.	บิดาเสียชีวิต ชาติที่ยึดเหนี่ยว จึงออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อน	ต้องการเงินมาใช้ จ่ายในชีวิต ประจำวัน	อาชีพที่ได้ฝึก ในทัณฑสถาน สามารถนำมา ประกอบอาชีพ เลี้ยงตนเองได้	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้น เกิดจาก การคบหาเพื่อน กลุ่มเดิม ทำให้ยัง อยู่ในสังคมยาเสพติด นำไปสู่การ กลับไปกระทำผิด ซ้ำ
2.	ถูกชักชวนให้ลอง เสพยาเสพติดจากรุ่น พี่ข้างบ้าน	ทำให้ได้เงินมาใช้ ในชีวิต มีเงินส่ง ให้แม่	นำอาชีพที่ได้ฝึกฝน จากข้างในไปหา เลี้ยงตน แม่และลูก	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นเกิดการ ทะเลาะกับแฟน จึงหันกลับมาพึ่งพา ยาเสพติด

เส้นทาง ชีวิต กลุ่ม ตัวอย่าง	เส้นทางชีวิตก่อน การกระทำผิดซ้ำ	เส้นทางชีวิต ขณะกระทำ ผิดซ้ำ	เส้นทางชีวิตหลัง การกระทำผิดซ้ำ	จุดเปลี่ยนที่ส่งผล ให้เกิดการกระทำ ผิดซ้ำ
3.	ติดเพื่อน อยากที่จะ ใช้ชีวิตอิสระ ไม่ถูก ควบคุมจาก ครอบครัว	การเสพติดยา เสพติด	จะไม่กลับไปยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติด อีก หากต้องการจะ มีการเข้ามารับ คำปรึกษาจาก ทางทัณฑสถาน	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้น ความ กดดันในการที่เงิน ไม่พอใช้จ่าย และ ไม่สามารถเลิกเสพ ยาเสพติดได้
4.	มีความคิดว่าการเสพ ยา จะช่วยให้น้ำหนัก ลดลง	อยากหุ่นผอม เพรียวเนื่องจากมี ลูกจึงอยากให้หุ่น กลับมา เหมือนเดิม	ออกไปประกอบ อาชีพช่างเสริมสวย เพราะได้เรียนรู้ พื้นฐานจากช่างใน นี้ไปบ้างแล้ว	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้น เมื่อพ้น โทษออกไป ไม่รู้ว่า จะประกอบอาชีพ สุจริตอย่างไร จึง หันกลับไปสู่อสังค มยาเสพติดอีกครั้ง
5.	ความอยากรู้อยากที่ จะลองเสพยาเสพติด	ความอยากลอง ในการเสพยาเสพ ติด และการ ชักชวนจากเพื่อน	หวังว่าจะมีคนรอ คอยการกลับไป และการนำความรู้ วิชาชีพที่ได้ไป ประกอบอาชีพข้าง นอก	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นมีการถูกทำ ร้ายร่างกายจน หน้าตาผิดรูป ทำ ให้เวลาไปสมัคร งานไม่มีใครรับเข้า ทำงาน
6.	การทำตามคำ ชักชวนของเพื่อนจน นำไปสู่การติดยาเสพ ติด	การลองเสพยา ไอซ์จากคำชวน ของเพื่อนและ แฟนหนุ่ม	พ่อแม่จะยังคงรอ และให้โอกาสใน การกลับไปอยู่ ด้วยกัน	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นเป็นคน กลางในการติดต่อ ผู้ค้ายาเสพติด ให้กับเพื่อน

1817123825

CD :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

เส้นทาง ชีวิต กลุ่ม ตัวอย่าง	เส้นทางชีวิตก่อน การกระทำผิดซ้ำ	เส้นทางชีวิต ขณะกระทำ ผิดซ้ำ	เส้นทางชีวิตหลัง การกระทำผิดซ้ำ	จุดเปลี่ยนที่ส่งผล ให้เกิดการกระทำ ผิดซ้ำ
7.	ได้ลองเสพยาตามคำ ชวนของเพื่อน และ ความต้องการเงิน	ความโลภที่ อยากจะมีเงินใช้ มากกว่าที่มีอยู่	ไม่คาดหวังอะไร	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นความ เกรงใจ คือรุ่นพี่ได้ วานให้ไปรับของ จากเพื่อน
8.	ความเหงา ความ หว่าเหวทำให้เกิด ความกล้าที่จะลอง เสพยาเสพติด	การเสพติดการ เสพยาอย่างหนัก จากอาทิตย์ละ ครั้ง เป็น อาทิตย์ ละ 3 - 4 ครั้ง	คาดหวังว่าจะนำ วิชาชีพที่ได้ฝึกฝน จากช่างในเรือนจำ ไปประกอบอาชีพ หาเลี้ยงตนเอง	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นเป็นคน กลางในการซื้อขาย ยาเสพติด และ ความรักน้อง กลัว ว่าหากน้องไปซื้อ เองจะถูกจับ เลย ติดต่อซื้อกับคน รู้จัก
9.	คล้อยตามคำพูดคน อื่นได้ง่าย	ความต้องการเงิน	กลับไปอยู่เป็น ครอบครัว และ ประกอบอาชีพจาก ที่ฝึกฝนในเรือนจำ	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้น พาเพื่อน ไปซื้อยาเสพติดใน แหล่งที่รู้จักคุ้นเคย
10.	การคบเพื่อนที่ยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติด	ความอยากรู้ อยากลอง	กลับไปประกอบ อาชีพที่ตนชำนาญ	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้น ไม่มีงาน ทำเป็นหลักแหล่ง และต้องการเงินมา ใช้จ่ายใน ชีวิตประจำวัน

1817123825

CD IThesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

เส้นทาง ชีวิต กลุ่ม ตัวอย่าง	เส้นทางชีวิตก่อน การกระทำผิดซ้ำ	เส้นทางชีวิต ขณะกระทำ ผิดซ้ำ	เส้นทางชีวิตหลัง การกระทำผิดซ้ำ	จุดเปลี่ยนที่ส่งผล ให้เกิดการกระทำ ผิดซ้ำ
11.	การติดเพื่อน ทำตาม เพื่อน	อยากได้การ ยอมรับจากเพื่อน	ที่บ้านจะให้ภ้ย และให้กลับไปอยู่ ด้วย	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นได้กลับมา เสพยาเพราะคบหา กับแฟนที่ค้ายาเสพ ติด
12.	การรู้ว่าตนเองไม่ใช่ ลูกแท้ๆของบิดา มารดา	ความต้องการนำ เงินมาใช้จ่าย	นำวิชาชีพที่ได้ไป ประกอบอาชีพ เลี้ยงตนและเลี้ยง ลูก	ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นการกลับไป เสพยาและมีการ คบหากับแฟนหนุ่ม ที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพ ติด

4.1.3 แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติด ประเภทยาไอซ์

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มผู้อำนวยการ, ผู้บัญชาการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการ ทัณฑสถานหญิงกลาง ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี ผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางเพชรบุรี หัวหน้าฝ่ายจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี และนักสังคม สงเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดทัณฑสถานหญิงกลาง พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการ กระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ได้แก่ โปรแกรม ในการแก้ไขฟื้นฟู และตัวผู้กระทำผิด ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่ม ตัวอย่างเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่เหมาะสมกับนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิด ซ้ำในคดียาเสพติด โดยแบ่งเป็น 4 ส่วนดังต่อไปนี้

- 1) สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด
- 2) การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด
- 3) ปัญหาในการปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด
- 4) แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด

1) สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด

พบว่าสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติด ประกอบด้วยหลายสาเหตุหลายปัจจัย กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการกระทำผิดซ้ำนั้นเกิดจากสาเหตุ 6 ประการนี้คือ 1) การกลับไปสู่วังจรเดิม สังคมเดิม เพื่อนกลุ่มเดิม ชีวิตครอบครัวอยู่ในวงจรหรือแหล่งของยาเสพติด ความคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมดังกล่าวส่งผลทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ 2) ความเคยชินกับการค้ายาเสพติดที่ทำให้ได้เงินมาง่าย 3) สังคมไม่ให้การยอมรับผู้ที่เคยต้องโทษเข้าทำงานทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ไม่สามารถหางานทำ และกลุ่มคนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะไม่เคยประกอบอาชีพสุจริต เคยแต่ขายยาเสพติดเมื่อได้รับการปล่อยตัวทำให้เกิดความสับสน ไม่รู้จะเริ่มต้นหนทางใดในการประกอบอาชีพสุจริต 4) ระดับการศึกษาอยู่ในระดับไม่สูง ผู้ที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 5) ตัวบุคคล เป็นในเรื่องของแนวคิดในแต่ละบุคคลที่พึงพอใจที่จะกระทำผิดกฎหมายมากกว่าการกระทำตามกฎหมาย และ 6) สภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ ส่งผลให้การหางานที่ได้รับรายได้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มคนที่พ้นโทษนั้นเป็นไปได้ยาก

จากการสัมภาษณ์พบว่า “การกระทำผิดซ้ำของนักโทษส่วนใหญ่จะมีหลายสาเหตุที่แตกต่างกัน แต่สาเหตุที่คล้ายๆกันจะมีอยู่แค่ไม่กี่ข้อ คือ 1) ไม่เคยประกอบอาชีพอื่นนอกจากการขายยาเสพติด เมื่อกลับออกไปก็รู้อีกว่าจะเริ่มต้นหนทางใด และไม่มีใครรับเข้าทำงาน 2) การกลับไปสู่วังจรเดิม สังคมเดิม ชีวิตครอบครัวอยู่ในวงจรหรือแหล่งของยาเสพติดอยู่แล้ว การออกมาทำได้ยากและด้วยความที่พวกเขาคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมดังกล่าวไปแล้ว 3) ความเคยชินกับการค้ายาเสพติดที่ได้เงินมาง่าย”

“ผู้ที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มีสาเหตุจากสภาพเศรษฐกิจของสังคมที่ทำให้ผู้คนหางานทำได้ยากขึ้น ประกอบกับการศึกษาของผู้ที่กระทำผิดซ้ำส่วนมากจะมีการศึกษาในระดับต่ำ คือเรียนจบในชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาตอนต้น”

“สาเหตุหลักที่ทำให้คนกระทำผิดซ้ำคือ ปัญหาทางครอบครัว พ่อแม่หย่าร้างกันหรือการไม่มีที่พึ่งทางใจ ประกอบกับสิ่งช่วยในสังคมขณะนี้มากมายทำให้การควบคุมตนเองทำได้ยากสำหรับ

บุคคลที่มีจิตใจอ่อนแอ หรือไขว้เขวกับสิ่งชั่วร้ายหรือสิ่งเร้าในสังคมได้ง่าย เกิดความหลงผิดใครชวนไปไหนก็ไปได้ง่าย และคิดว่าการกระทำนั้นมันดี ไม่ได้ผิดอะไร”

2) การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด

จากการสัมภาษณ์พบว่ากรมราชทัณฑ์ได้มีการกำหนดนโยบายเรื่องแนวทางการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดซ้ำเพื่อให้ทัณฑสถานและเรือนจำทุกแห่งถือปฏิบัติทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ทัณฑสถานหญิงกลาง/เรือนจำกลางเพชรบุรีได้มีการนำนโยบายดังกล่าวมาเป็นแนวทางการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยกลุ่มตัวอย่างกล่าวว่

“เมื่อเข้ามาสู่ทัณฑสถาน/เรือนจำ แรกเริ่มมีการสอบถามประวัติเพื่อจำแนกประเภทลักษณะสาเหตุแห่งคดี เพื่อจะได้มีการจัดทำแผนการปฏิบัติตัวเฉพาะรายบุคคล และการวางแผนพัฒนาบุคคล กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า การจำแนกประเภทลักษณะ สาเหตุแห่งคดีทำให้เกิดการพัฒนา บำบัด และฟื้นฟูนักโทษที่กระทำผิดซ้ำได้ตรงประเด็น เช่น หากนักโทษคนใดมีระดับการศึกษาที่ยังไม่ผ่านภาคบังคับ หรือมีความประสงค์ที่จะศึกษาเล่าเรียนต่อ ทางทัณฑสถาน/เรือนจำก็จะส่งเสริมในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ผู้ที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยผ่านโปรแกรมพื้นฐานของทางทัณฑสถาน/เรือนจำอยู่แล้ว ดังนั้นการจำแนกลักษณะจะช่วยเข้าไปส่งเสริมจุดที่ด้อยหรือจุดที่ต้องการได้รับการแก้ไขโดยตรง”

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “การพัฒนาจิตใจถือเป็นจุดสำคัญของการพัฒนาฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดซ้ำ เนื่องจากการพัฒนาจิตใจทำให้กลุ่มคนเหล่านั้น มีสติ มีสมาธิอยู่กับตนเองได้มากยิ่งขึ้น” จากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยพบว่าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดระหว่างทัณฑสถานหญิงกลางและเรือนจำกลางเพชรบุรีมีความแตกต่างกัน ความแตกต่างดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า การรับนโยบายในเรื่องแนวทางการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของกรมราชทัณฑ์มาถือปฏิบัติ นั้น ทางทัณฑสถาน/เรือนจำจะดูความเหมาะสมในการจัดโปรแกรมว่าในแต่ละแห่งควรมีการเน้นเฉพาะด้านใดหรือควรมีการจัดโปรแกรมใดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้กระทำผิดซ้ำ โดยส่วนใหญ่จะดูสภาพแวดล้อม พื้นที่ หรือประเภทของคดีเป็นหลัก เช่น ทัณฑสถานหญิงกลางมีจำนวนผู้ที่กระทำผิดซ้ำในประเภทคดีที่เกี่ยวกับผู้ค้ารายย่อยมากกว่าคดีประเภทอื่นๆ ดังนั้นการจัดโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูจึงมีการมุ่งเน้นสำหรับผู้ค้ารายย่อยเป็นหลัก ในส่วนของเรือนจำกลางเพชรบุรีเนื่องจากเรือนจำดังกล่าวใช้ในการควบคุมนักโทษชายเป็นส่วนใหญ่ พื้นที่ในสำหรับนักโทษหญิงจึงมีความคับแคบ ทำให้การจัดโปรแกรมสำหรับผู้หญิงโดยเฉพาะทำได้ลำบาก และโปรแกรมที่จัดให้กับผู้ชายผู้หญิงก็ไม่สามารถเข้าร่วมได้ เนื่องจากความไม่เหมาะสมที่จะนำผู้ชายมา

ร่วมกับผู้หญิง ทำให้การจัดการโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูของเรือนจำกลางเพชรบุรีเป็นการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมอาชีพเป็นส่วนใหญ่ เนื่องด้วยความหลากหลายของคดี สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย และพื้นที่ที่จำกัด แต่หากผู้กระทำความผิดมีความสนใจในการเข้าร่วมโปรแกรมต่างๆที่เรือนจำแต่ละเรือนจำภายในเขต ทางเรือนจำกลางเพชรบุรีก็จะมีการย้ายนักโทษที่กระทำผิดเข้าไปยังเรือนจำดังกล่าวเพื่อไปเข้าร่วมโปรแกรมห่างตามระยะเวลาของโปรแกรมนั้นๆ

3) ปัญหาในการปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด

จากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหาในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดซ้ำที่เป็นปัญหาหลัก คือ 1) นักโทษที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด 2) บุคลากรเจ้าหน้าที่ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้การปฏิบัติและแก้ไขผู้ที่กระทำผิดซ้ำไม่บรรลุผลเท่าที่ควร กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิดซ้ำมีความคิดเห็นดังนี้

“ปัญหาในการปฏิบัติที่เป็นปัญหาหลักคือ การที่นักโทษที่กระทำผิดซ้ำมักจะปฏิเสธการเข้าร่วมโปรแกรมต่างๆที่ทางทัณฑสถานจัดเตรียมไว้ในการแก้ไขฟื้นฟู เนื่องจากตัวเขาไม่เปิดใจว่าโปรแกรมหรือโครงการที่ทางทัณฑสถานจัดให้จะช่วยในการปรับเปลี่ยนแนวคิด หรือทัศนคติของเขา กลุ่มคนเหล่านี้มองว่าโปรแกรมจะช่วยเขาได้เพียงชั่วคราว ซึ่งโปรแกรมที่ทางเราจัดให้นั้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ว่าการเข้าร่วมโดยใช้เวลาเพียงเท่านี้จะเพียงพอต่อการแก้ไขฟื้นฟูให้กลุ่มผู้ที่กระทำผิดซ้ำมีมุมมองแนวคิดหรือทัศนคติที่แตกต่างไปจากเดิม”

“ปัญหาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด คือ ตัวผู้กระทำความผิดเองนั้นที่ติดยาเสพติดอย่างหนัก หรือการมีโรคประจำตัว เช่น โรคเอดส์(HIV), วัณโรค เป็นต้น ดังนั้นการมีโรคประจำตัว หรือการมีลักษณะทางกายภาพที่ไม่พร้อมในการแก้ไข พัฒนาหรือฟื้นฟู ถือเป็นปัญหาอุปสรรคอย่างหนึ่งในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด”

ในส่วนของปัญหาด้านบุคลากรเจ้าหน้าที่ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า จำนวนบุคลากรในการจัดโปรแกรมหรือการควบคุมที่ไม่เพียงพอส่งผลให้การแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำความผิดนั้นไม่ได้ประสิทธิภาพที่ดีพอ และทัศนคติของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อผู้ที่กระทำผิดซ้ำหลายครั้ง

“ปัญหาในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดซ้ำของทัณฑสถานหญิงกลาง คือ จำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอ ที่จะควบคุมหรือจัดโปรแกรมให้ทุกโปรแกรมหรือทุกความต้องการของคน เนื่องด้วยจำนวนนักโทษภายในทัณฑสถานมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกวัน บุคลากรที่จะทำการควบคุมหรือจัดโปรแกรมก็ไม่เพียงพอ และไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่”

1817123825

CT :Thesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

“ปัญหาที่พบในการปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิดซ้ำของเรือนจำกลางเพชรบุรี คือ เจ้าหน้าที่ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในการจัดโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูมีจำนวนน้อย อีกทั้งเรือนจำกลางเพชรบุรีเป็นเรือนจำที่เน้นการควบคุม ทำให้การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซ้ำทำได้น้อยลง”

4) แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม

พบว่าแนวทางเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมที่ทางทัณฑสถานหญิงกลางและ เรือนจำกลางเพชรบุรีใช้เป็นแนวทางมีด้วยกัน 3 ประการดังนี้

ประการที่หนึ่ง : การจัดโครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย เป็นโครงการสำหรับนักโทษที่จะได้รับการปล่อยตัวในอีก 6 เดือนข้างหน้า ทางทัณฑสถาน/เรือนจำจะมีการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย เพื่อให้ นักโทษมีการเตรียมใจ ปรับตัว ปรับสภาพจิตใจก่อนที่จะกลับเข้าสู่สังคม โดยมีการให้ผู้ที่จะได้รับการปล่อยตัวเข้าฝึกอบรมโครงสร้างเบา เข้ารับการอบรมโครงการกำลังใจหรือโครงการครอบครัวสัมพันธ์ เป็นการนำครอบครัวเข้ามาช่วยปรับความคิด ปรับมุมมอง รวมถึงปรับทัศนคติระหว่างนักโทษและครอบครัว เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างกันดีขึ้น รวมถึงมีการอบรมด้านศีลธรรม เนื่องจากประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ จึงมีการนำหลักคำสอนของพระพุทธเจ้ามาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้แก่ นักโทษ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นดังนี้

“โครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของทางเรือนจำกลางเพชรบุรี มีการนำนักโทษที่ใกล้ จะได้รับการปล่อยตัว ภายในห้วงระยะเวลา 6 เดือนก่อนที่จะถูกปล่อยตัว ไปอยู่ที่เรือนจำชั่วคราวเขากลิ้ง แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกคนที่ใกล้พ้นโทษจะมีสิทธิ์ได้ไป จะต้องดูคุณสมบัติ ความประพฤติว่าอยู่หลักเกณฑ์ที่ทางกรมราชทัณฑ์กำหนดหรือไม่ ซึ่งการย้ายนั้นเป็นการให้ผู้ใกล้พ้นโทษมีการเตรียมใจ เกิดการเรียนรู้ มีการพบปะผู้คนที่เข้ามาเยี่ยมชมภายในเรือนจำชั่วคราวเขากลิ้ง เนื่องจากเรือนจำชั่วคราวเขากลิ้งเป็นศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง อีกทั้งยังเป็นสถานที่สำหรับการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างบ้านดิน”

ประการที่สอง : การจัดทำ Memorandum of Understanding (MOU) ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น โดยทางทัณฑสถาน/เรือนจำจะมีการประสานแจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ เพื่อช่วยสอดส่อง ติดตาม ดูแลผู้พ้นโทษเมื่อกลับไปยังพื้นที่ โดยจะมีการแจ้งให้ทราบเมื่อผู้พ้นโทษได้รับการปล่อยตัว ซึ่งเป็นการขอความร่วมมือจาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือผู้นำท้องถิ่นในการช่วยสอดส่องดูแล ถือเป็นการทำงานเป็นภาคีเครือข่ายร่วมกับกรมคุมประพฤติ ซึ่งระยะเวลาในการสอดส่อง ติดตามดูแลจะอยู่ประมาณ 3 เดือนถึง 1 ปี กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นดังนี้

“มีการจัดทำ MOU ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อเกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เป็นการประสานขอความร่วมมือไปยังกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสอดส่อง ดูแล หากพบเห็นพฤติกรรมที่ส่อไปในทางเดิม ให้แจ้งกลับมาเพื่อที่ทางทัณฑสถานจะส่งนักสังคมสงเคราะห์ เข้าไปพูดคุย เข้าไปสอบถาม เนื่องจากผู้พ้นโทษบางคนยังไม่สามารถที่จะปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ทำให้พร้อมที่จะหันหลังให้สังคม และเดินเส้นทางเดิม”

ประการที่สาม : การจัดตั้งศูนย์ Care เป็นศูนย์ที่มีหน้าที่ส่งเสริมและประสานงานเพื่อจัดหางานให้แก่ผู้พ้นโทษ เป็นในลักษณะของการให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ หรือค้นหางานตามความคำร้องขอของผู้พ้นโทษ ศูนย์ Care คือ การที่ทัณฑสถาน/เรือนจำเป็นตัวกลางในการประสานระหว่างผู้ประกอบการกับผู้พ้นโทษที่ต้องการหางานทำ โดยมีการสอบถามไปยังผู้ประกอบการถึงตำแหน่งงานที่ว่างและเปิดรับ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวแจ้งให้ผู้พ้นโทษทราบ เพื่อที่จะเข้ามาสมัคร ในขณะเดียวกัน ศูนย์ Care ยังมีโครงการเงินทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้สนใจ ซึ่งเป็นทุนที่ให้เปล่าแก่ผู้ที่ขาดทุนทรัพย์ที่จะประกอบอาชีพ ซึ่งการคัดเลือกจะดูจากประวัติ พฤติกรรมขณะอยู่ภายในทัณฑสถาน/เรือนจำ สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย และผู้ที่รับรองว่าผู้ขอรับทุนจะนำทุนที่ได้รับไปประกอบอาชีพจริง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นดังนี้

“การจัดตั้งศูนย์ Care เปรียบเสมือนที่พึ่งพาสำหรับผู้ที่ต้องการที่จะประกอบอาชีพ มีฝีมือในการนวด หรือการเสริมสวย แต่ยังขาดทุนทรัพย์ ทางทัณฑสถานหญิงกลางก็จะพิจารณาและมอบทุนเป็นจำนวนเงิน 30,000 บาท ทุนดังกล่าวเป็นทุนให้เปล่า แต่หากผู้พ้นโทษคนใดไม่รู้จะเริ่มอย่างไร ทางทัณฑสถานหญิงกลางมีร้านค้าสวัสดิการ ผู้พ้นโทษสามารถเข้าทำงานได้ เป็นโครงการคืนคนดีสู่สังคม ถือเป็นหากกลุ่มลูกค้าหรือช่องทางที่ผู้พ้นโทษจะนำไปปรับใช้กับตนเอง ทั้งนี้ผู้ที่มีฝีมือทางด้านการนวด ทางทัณฑสถานได้ทำเรื่องขอใบอนุญาตให้ สำหรับผู้ที่เข้าอบรมจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานอีกด้วย”

แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำดังกล่าวจะเป็นแนวทางที่สัมฤทธิ์ผลได้นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในทำนองเดียวกันว่า หากผู้ที่กระทำผิดซ้ำไม่พร้อมที่จะกลับตัวกลับใจ ไม่พร้อมที่จะเริ่มต้นใหม่ แนวทางที่ทัณฑสถานหรือเรือนจำทำนั้นก็ไม่สัมฤทธิ์ผล เนื่องจากทัณฑสถานหรือเรือนจำเป็นเพียงผู้สนับสนุน คอยสอน คอยบอก คอยให้คำแนะนำ หากผู้ที่กระทำผิดซ้ำไม่พร้อมที่จะรับ ไม่พร้อมที่จะเลือกเดินทางใหม่ หรือไม่พร้อมที่จะก้าวข้ามปัญหาของตนเอง แนวทางก็เป็นเพียงแค่แนวทางเท่านั้น

4.2 การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ได้มีการนำทฤษฎีทางอาชญาวิทยา แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้อธิบายเหตุและผลของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ซึ่งประกอบด้วย ภูมิหลังของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ เส้นทางชีวิตก่อนกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ เส้นทางชีวิตขณะกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ และเส้นทางชีวิตหลังกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ในด้านตัวแปรและช่วงอายุ ดังต่อไปนี้

ภูมิหลังของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ส่วนมากจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น ในช่วงอายุ 20 – 29 ปีได้มีการกระทำผิดเป็นครั้งแรก และในช่วงอายุ 30 – 39 ปีได้มีการกระทำผิดเป็นครั้งที่สองและสามตามลำดับ ส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 10,000 – 19,999 บาท ทั้งนี้ส่วนมากเป็นหัวหน้าครอบครัว ทำหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตร ดูแลบิดามารดา รวมถึงจัดการภาระหนี้สิน สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญรวย เมทนีกรชัย (2542) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิง โดยเน้นศึกษาเป็นนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดีต่างๆ และถูกคุมขังอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง ลาดยาว พบว่า ผู้หญิงที่มีอายุมากจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีอายุน้อย ผู้หญิงที่มีการศึกษาต่ำจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีการศึกษาสูง ผู้หญิงที่มีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ไม่มีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัว ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพไม่เป็นหลักแหล่งหรืองานประจำจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งหรือมีงานประจำ หญิงที่มีรายได้ต่ำจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีรายได้สูง ผู้หญิงที่มีภาระหนี้สินจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ไม่มีภาระหนี้สิน

เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

จากผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวช่วงวัยรุ่นที่ส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่างกระทำผิด เนื่องด้วยความสัมพันธ์ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง บิดา มารดาเกิดความรู้สึกไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน นำไปสู่การทะเลาะตบตีและจบลงด้วยการแยกทางกัน ในช่วงวัยดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเป็นของตนเอง มีการมองในมุมที่แตกต่างออกไปจากช่วงวัยเด็ก ความผูกพันในครอบครัว การพูดคุยปรึกษาหารือกับบิดา มารดาลดน้อยลงจนไม่เกิดขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ พิริยา เขียววิชัย (2558) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการ

1817123825

CT IThesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยเน้นศึกษากลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดมีความผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย ครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมในสิ่งที่ทำอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหน้าที่การงาน กิจกรรมส่วนตัว และกิจกรรมทางสังคมต่างๆ รวมถึงการที่บุคคลในครอบครัวไม่อยู่รับฟังปัญหาต่างๆ หรือไม่เป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเมื่อเดือดร้อน

การคบหาเพื่อนในช่วงวัยรุ่นส่งผลอย่างมากต่อการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากการเริ่มต้นกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการคล้อยตาม การเชื่อในคำชักชวน ชี้นำของเพื่อนโดยไม่ได้มีการสนใจว่าการกระทำดังกล่าวจะถูกกฎหมายหรือไม่อย่างไร สอดคล้องกับทฤษฎีการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างของ ซัทเทอร์แลนด์ (Differential Association Theory) ทฤษฎีนี้มองว่าอาชญากรรมจะเกิดขึ้นเมื่อคนที่กระทำผิดมองว่าการฝ่าฝืนกฎหมายคือสิ่งที่ถูกมากกว่าการมองว่าเป็นสิ่งที่ผิด สิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่ที่จะเรียนรู้จากคนที่บุคคลนั้นที่มีการคบหาสมาคมด้วย (เสกสัณห์ เครือคำ, 2558) อาชญากรรมเกิดจากตัวบุคคล ที่มองว่าการฝ่าฝืนกฎหมายเป็นสิ่งที่ทำได้และถูกต้องสังเกตได้จากชีวิตประจำวัน คนเรามักจะละเลยหรือเลือกที่จะมองข้ามผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย โดยมองและคิดว่าการกระทำดังกล่าวไม่ได้ส่งผลต่อชีวิตตนเอง การกระทำผิดเล็กน้อยหรือการไม่กระทำตามกฎหมายไม่ได้ก่อให้เกิดอาชญากรรมที่ร้ายแรงกับบุคคลอื่น เช่น การเสพยาเสพติด หรือการค้ายาเสพติด เป็นต้น

ความกดดันทางสังคมในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้นส่งผลต่อการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ เนื่องด้วยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากอยู่ในระดับไม่สูง จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถหางานที่เป็นหลักแหล่งหรืองานประจำทำได้ รวมถึงการไม่เคยประกอบอาชีพอื่น ความกดดันดังกล่าวจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากมองว่าการได้เงินจากยาเสพติดนั้นได้มาง่ายและรวดเร็ว โดยมีพฤติกรรมเริ่มจากการเป็นผู้เสพจนไปสู่การเป็นผู้ค้า ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory) ตามหลักของ Robert K. Merton เสนอแนวความคิดไว้ว่า วัฒนธรรมของสังคมกำหนดจุดมุ่งหมาย หรือความต้องการของคนในสังคม โดยโครงสร้างสังคมได้กดดันให้คนมีพฤติกรรมออกนอกกลุ่มนอกทาง โครงสร้างสังคมมี 2 สิ่ง คือ 1) เป้าหมาย ทุกคนต้องการที่จะไปถึงเป้าหมาย ซึ่งเป้าหมายในที่นี้ คือ ความมั่งคั่ง และฐานะทางสังคม และ 2) วิธีการที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยวิธีการมี 2 อย่างคือ วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมาย และ วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งหมายความว่าบุคคลใดไม่ยอมรับวิธีการในการบรรลุเป้าหมายแบบปกติ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยไม่คำนึงถึงวิธีการ บุคคลที่กระทำผิดซ้ำรู้ถึงวิธีการในการบรรลุเป้าหมาย รู้ว่าวิธีการนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ก็เลือกทำตามวิธีการนั้นเนื่องจากเป็นง่าย รวดเร็วและไม่ต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของชีวิตที่ตนเองได้วางไว้

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

บทบาททางเพศในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้นส่งผลให้เกิดการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ เนื่องจากปัจจุบันบทบาทการเป็นหัวหน้าครอบครัวไม่จำเป็นต้องเป็นหน้าที่ของสามีแต่เพียงอย่างเดียว เมื่อสภาพครอบครัวเปลี่ยนแปลง บทบาทดังกล่าวจึงเกิดการปรับเปลี่ยนตามบริบทที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในการเลี้ยงดูบุตร ดูแลบิดา มารดา รวมถึงภาระหนี้สิน การกระทำผิดจึงตอบสนองความต้องการทางการเงินได้ง่ายและรวดเร็ว การคบหาแฟนหนุ่มหรือสามีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความข้องเกี่ยวกับการกระทำผิดหรือการกระทำผิดซ้ำไม่มากนักน้อย สอดคล้องกับ ทฤษฎีคุณลักษณะของสตรีแบบอิสระ (Liberal feminism Theory) ตามหลักของ Freda Adler มองว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้บทบาทของผู้หญิงกับผู้ชายมีความเท่าเทียมกันในด้านต่างๆ เช่น โอกาสทางการศึกษา การทำงาน และบทบาทของการเป็นหัวหน้าครอบครัว ทำให้โอกาสในการกระทำผิดเท่าเทียมกับผู้ชาย ทั้งนี้พฤติกรรมการกระทำผิดมีความใกล้เคียงกับผู้ชายมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการเรียกร้องถึงสิทธิต่างๆของผู้หญิงในสังคมสมัยใหม่ ในปัจจุบันสังคมมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงผู้ชายเท่าเทียมกัน เสมอภาคกัน การเข้าถึงหนทางหรือวิธีการที่ผิดกฎหมายง่ายขึ้นและเปิดกว้างขึ้น จึงพบว่าผู้หญิงเข้าไปมีบทบาทในกระบวนการยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น เช่น การเป็นผู้ขนส่งหรือรับพัkyาเสพติดไว้ในที่อยู่อาศัยของตน เป็นต้น เนื่องด้วยปัจจัยหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นฐานะทางเศรษฐกิจ หรือความต้องการในการที่จะบรรลุเป้าหมายในชีวิตที่วางไว้ คือ การมีเงินมาใช้จ่ายเลี้ยงดูคนในครอบครัว หรือการชำระภาระหนี้สิน จึงมองว่าวิธีการในการบรรลุเป้าหมายของชีวิต โดยยาเสพติดเป็นวิธีการที่ง่าย ไม่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถหรือพลังกำลังกายใดๆ หนทางดังกล่าวจึงถูกเลือกเพื่อบรรลุเป้าหมายชีวิต ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นิศากร อุบลสุวรรณ (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยเน้นศึกษาผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช พบว่า การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงจะไม่สิ้นสุด หากมีความเป็นอยู่ที่แร้นแค้น มีภาระที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูลูกและไม่มีญาติพี่น้องที่คอยช่วยเหลือ ทั้งนี้ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำหลายครั้งมักจะมีการศึกษาในระดับต่ำ ทำให้ถูกหลอกได้ง่ายจากผู้ชายที่เป็นแฟนหรือสามี หรือเพราะความรักในการที่อยากจะมือนาคที่ดี อยากที่จะเงินทำให้เลือกที่จะกระทำผิด และการกลับมาอยู่สถานะสิ่งแวดล้อมเดิม ผู้คนรอบข้างเดิมทำให้เป็นอีกสาเหตุหนึ่งในการหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ

การตีตราจากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ประเภทยาไอซ์มีความเห็นว่าการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ไม่เกี่ยวข้องกับการตีตรา ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ นิศากร อุบลสุวรรณ (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชในคดียาเสพติด ซึ่งพบว่า

สาเหตุการกระทำผิดซ้ำเกิดจากการที่สังคมตีตราและไม่ให้โอกาสในการเริ่มใหม่ สังคมมีการประทับตราว่าคนที่เคยผ่านการติดคุกมาแล้วเป็นคนไม่ดี มีทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มคนเหล่านี้ว่าคนชู้คุกเป็นคนที่น่าหวาดกลัว เมื่อสังคมไม่มีที่ยืนให้กับผู้ที่พ้นผิดออกไปใช้ชีวิตนอกเรือนจำอย่างคนปกติธรรมดา การไปสมัครงานที่ไหนก็ไม่มีที่ทำงานไหนกล้ารับ เท่ากับว่าไม่มีงานทำไม่มีเงินใช้ไม่มีข้าวกินสุดท้ายเมื่อสิ้นหนทางกลุ่มคนเหล่านี้ก็จะหวนกลับมากระทำผิดซ้ำเหมือนเดิม ทำให้ผลการศึกษาไม่มีความสอดคล้องกัน นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการตีตราไม่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ

ข้อค้นพบที่ผู้วิจัยได้จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ความคิดความเชื่อเกี่ยวกับการลดน้ำหนักจากการใช้ยาเสพติดประเภทยาไอซ์เป็นมูลเหตุหรือสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางรายกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นความคิดความเชื่อที่เกิดจากการสังเกตเพื่อนหรือคนรอบข้างที่เสพยาเสพติด ว่าทำไมถึงมีรูปร่างที่ผอมเพรียว ไม่อ้วนอยู่ตลอด ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้มีตั้งครุฑและคลอดบุตร ทำให้สภาพร่างกายเกิดความเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก กลุ่มตัวอย่างจึงต้องการที่จะมีรูปร่างที่เหมือนเดิมก่อนที่จะมีการตั้งครุฑ จึงได้เกิดความคิดความเชื่อที่ว่ายาเสพติดไอซ์จะช่วยในเรื่องของการลดน้ำหนักหรือลดขนาดรูปร่างให้กลับมาเหมือนเดิม แต่ในความเป็นจริงทางการแพทย์ได้มีการออกมายืนยันแล้วว่ายาเสพติดไอซ์ไม่ได้ช่วยในเรื่องของการลดน้ำหนักแต่อย่างใด

เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงขณะกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์มีการกระทำผิดมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป ในการกระทำผิดครั้งแรกมูลเหตุเกิดจากความอยากรู้อยากลองของ พบเห็น หรือถูกชักชวนจากเพื่อน, คนรักจนกลายเป็นการเสพยาเสพติด ลักษณะการกระทำผิดจะเป็นการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าตรวจค้นภายในบ้านพักหรือที่อยู่อาศัย หรือถูกล่อซื้อจากสายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ยาเสพติดที่ใช้ในการเสพและขายคือ ยาไอซ์ ยาบ้าและไอซ์ ความชำนาญเกิดจากการเรียนรู้หรือการจดจำคำบอกเล่าของเพื่อน/บุคคลอื่นจึงมีความระมัดระวังขณะกระทำผิด ระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุมประมาณ 2 ปีขึ้นไป สถานที่ในการกระทำผิดครั้งแรก คือ บริเวณชุมชนที่อยู่อาศัยและบ้านพักอาศัยของลูกค้าหรือกลุ่มตัวอย่าง การกระทำผิดเริ่มต้นจากเสพยาเสพติดจนไปสู่การเดินยาส่งยาและผู้ขาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นันทิจิตสว่าง และ สุมนทิพย์ ใจเหล็ก (2544) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังในคดียาเสพติดซึ่งพบว่า เส้นทางชีวิตของผู้เสพส่วนใหญ่เคยมีประวัติการถูกจับกุมมาก่อน และก่อนถูกจับกุมได้เสพยาเสพติดมาประมาณ 1 – 3 ปี โดยมูลเหตุจูงใจ คือ ความอยากรู้อยากลอง เพื่อนชักชวน และถูก

1817123825

CU Thesisis 5980941224 thesis / revv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ชักจูงจากผู้ใกล้ชิด มีความเข้าใจในเรื่องยาเสพติดที่ผิด มีพฤติกรรมเริ่มจากการเป็นผู้เสพย์ ผู้ค้ารายย่อยจนเป็นผู้ค้ารายใหญ่

การกระทำผิดครั้งที่สองมูลเหตุเกิดจากความหวังดี เกรงใจไม่กล้าปฏิเสธผู้อื่น รวมถึงความต้องการเงิน โดยมีลักษณะการกระทำผิด คือ เป็นคนกลางในการติดต่อซื้อขายยาเสพติดรวมถึงการเป็นผู้ค้ายาเสพติด สารเสพติดที่เกี่ยวข้องคือยาบ้าและไอซ์ ความชำนาญในการกระทำผิดมากกว่าครั้งแรก แต่ความมั่นใจและความประมาททำให้ระยะเวลาในถูกจับกุมสั้นกว่าการกระทำผิดในครั้งแรก ในส่วนของประโยชน์การกระทำผิด คือ การมีเงินมากขึ้นและเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในเรื่องการดูแลหรือภาระหนี้สิน สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกจับกุมเมื่อกระทำผิดคือ ริมทางภายในชุมชน โดยผลเสียหายของอาชญากรรมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ผลเสียเกิดขึ้นเมื่อถูกจับกุม เป็นผลเสียที่เกิดขึ้นกับตนเองเป็นการทำให้ตนเองหมดอนาคต ทำให้พ่อแม่และครอบครัวผิดหวัง ไม่เชื่อใจว่าจะกลับตัวกลับใจได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวรรณ ใจคลองแคล้ว (2546) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี โดยเน้นศึกษากลุ่มผู้ต้องขังชายที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ทุกประเภทคดี จำนวน 95 คน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่กระทำผิดซ้ำเกิดจากความต้องการเงินหรือทรัพย์สิน รองลงมาคือการว่างงานไม่มีรายได้ ขาดสติ (ดื่มสุรา เสพยาเสพติด) ถูกเพื่อนชักจูง บันดาลโทษะ อารมณ์ชั่ววูบได้รับความกดดันทางด้านจิตใจและเลิกยาเสพติดไม่ได้

การกระทำผิดครั้งที่สามมีผู้กระทำผิดซ้ำจำนวน 4 รายโดยมีมูลเหตุจูงใจมี 2 ประการ คือ ความรัก เป็นความรักแบบพี่น้องและเชิงชู้สาว และความต้องการเงิน มีลักษณะการกระทำผิดที่ใกล้เคียงกัน คือ เริ่มจากการเสพจนนำไปสู่การเดินยาส่งยา การเป็นคนกลางในการซื้อขายยาเสพติดหรือการเป็นผู้ขายยาเสพติด ยาไอซ์เป็นสารเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวข้องในการกระทำผิดครั้งที่สาม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเสพ หรือการซื้อขาย ในการกระทำผิดครั้งที่สามทุกคนมีความชำนาญ ซึ่งความชำนาญนั้นทำให้ความประมาทจนนำไปสู่การถูกจับกุม การกระทำผิดในครั้งที่สามส่งผลเสียทั้งกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของ นิศากร อุบลสุวรรณ (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงจะไม่สิ้นสุด หากมีความเป็นอยู่ที่แร้นแค้น มีภาระที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูลูกและไม่มีญาติพี่น้องที่คอยช่วยเหลือ อีกทั้งผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดมากจะมีการศึกษาในระดับต่ำ ทำให้ถูกหลอกได้ง่ายจากผู้ชายที่เป็นแฟนหรือสามี หรือเพราะความรักในการที่อยากจะมีอนาคตที่ดี ต้องการเงินมากจึงเลือกที่จะกระทำผิด และการกลับมาอยู่สภาวะสิ่งแวดล้อมเดิม ผู้คนรอบข้างเดิมทำให้เป็นอีกสาเหตุหนึ่งในการหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงหลังกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์มีความวิตกกังวลทุกครั้งเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นหรือเข้าจับกุมตัว ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งของการกระทำผิดจะเป็นความวิตกกังวลในส่วนของระยะเวลาในการต้องโทษ และการเป็นอยู่ของครอบครัวเมื่อเข้าไปอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ในส่วนของความเหมาะสมของโทษที่ได้รับกลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าในการกระทำผิดครั้งที่หนึ่งมองว่าโทษที่ได้รับไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ได้กระทำผิด แต่เมื่อกระทำผิดในครั้งที่สองสามมีการยอมรับว่าโทษที่ได้รับนั้นมีความเหมาะสม เนื่องด้วยตามมาตรา 92 ของประมวลกฎหมายอาญา หากบุคคลใดกระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 5 ปีนับแต่พ้นโทษ ได้กลับไปกระทำผิดซ้ำอีกจะมีการถูกเพิ่มโทษ 1 ใน 3 ของโทษครั้งล่าสุด ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าโทษที่ได้รับในการกระทำผิดครั้งที่สองสามมีความเหมาะสม เพราะได้มีการกระทำผิดซ้ำในความผิดเดิม โทษที่ได้รับนั้นจะมีการเพิ่มโทษหรือไม่ก็มีความเหมาะสมแล้วกับการกระทำผิดในห้วงเวลาที่ใกล้เคียงกัน สภาพความเป็นอยู่ภายในเรือนจำ/ทัณฑสถาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวในทำนองเดียวกันว่ามีความเปลี่ยนแปลงไป ในลักษณะจำนวนผู้คนที่เพิ่มมากขึ้นแต่พื้นที่ภายในมีขนาดเท่าเดิม ไม่ได้มีการขยายหรือเพิ่มเติมเพื่อรองรับจำนวนนักโทษที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี ในปัจจุบันจำนวนโทษที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้การใช้ชีวิตในแต่ละวันรีบเร่งและแออัด ไม่ว่าจะเป็นการอาบน้ำ การนอน หรือแม้กระทั่งการรับประทานอาหาร ซึ่งส่งผลให้เกิดโรคต่างๆขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นโรคผิวหนัง วัณโรค หรือโรคเกี่ยวกับระบบอวัยวะสืบพันธุ์ เป็นต้น จากการต้องโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 1 ครั้ง การปรับตัวยังคงถือเป็นเรื่องให้เวลา แต่ในกลุ่มตัวอย่างบางรายที่มีการกระทำผิดซ้ำในเวลาอันสั้น การปรับตัวแทบจะไม่เกิดขึ้น แต่บางรายที่มีการกระทำผิดซ้ำอีกครั้งเมื่อเวลาผ่านไปหลายปี การปรับตัวถือเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาหลักของกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากสภาพแวดล้อม ผู้คน และกฎระเบียบต่างๆได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนจึงต้องมีใช้ระยะเวลาในการปรับตัวสักช่วงเวลาหนึ่ง ส่วนของความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างในการกระทำผิดแต่ละครั้งความคาดหวังจะเปลี่ยนไปตามบริบทของครอบครัว อย่างเช่นการกระทำผิดในครั้งแรกความคาดหวังจะเป็นในเรื่องของการออกไปกลับเข้าสู่สังคมได้ แต่ในการกระทำผิดครั้งต่อๆมาความคาดหวังจะเป็นในเรื่องของการนำเอาวิชาความรู้ วิชาชีพที่ได้ฝึกฝนเมื่ออยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานออกไปประกอบอาชีพหลังพ้นโทษได้โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โปรแกรมดังกล่าวไม่สามารถที่จะการแก้ไข ปรับปรุงพฤติกรรม การกระทำผิดซ้ำได้ หากจะแก้ไขฟื้นฟูจริงๆอยู่ที่ตัวบุคคล ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นัทธี จิตสว่าง และสมนทิพย์ ใจเหล็ก (2544) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด พบว่า

1817123825

CT IThesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ความคาดหวังส่วนใหญ่เมื่อพันธกิจจะไม่กลับไปเสียอีก เนื่องจากเขตหลายต่อโทษในเรือนจำ แต่บางส่วนไม่แน่ใจ หากต้องกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ส่วนเส้นทางชีวิตของผู้ค้ารายย่อย ความคาดหวังเมื่อพันธกิจส่วนใหญ่ไม่กลับไปค้าอีก เพราะเขตหลายจากการใช้ชีวิตในเรือนจำ แต่บางส่วนจะกลับไปค้าอีกเนื่องจากทำได้ง่าย ค่าตอบแทนสูง และมีเครือข่ายลูกค้าอยู่แล้ว และในส่วนของเส้นทางชีวิตผู้ค้ารายใหญ่ ความคาดหวังเมื่อพันธกิจคือ จะไม่กลับไปค้ายาเสพติดอีกเพราะเขตหลายจากการใช้ชีวิตในเรือนจำ และเห็นว่าการค้าไม่ได้สร้างความร่ำรวยได้อย่างแท้จริง ซึ่งความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างเมื่อพันธกิจคือประกอบอาชีพที่สุจริตที่ได้มีการฝึกฝนจากภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานเพื่อหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว โดยไม่หันกลับมายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นงนุช แก้วบริสุทธิ์ (2555) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงธนบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำ ส่วนใหญ่ต้องการให้หน่วยงานช่วยเหลือในด้านการหางานและเงินทุนในการประกอบอาชีพหลังพันธกิจ เพื่อสามารถประกอบอาชีพสุจริตหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ เช่นเดียวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มองว่าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดซ้ำ ไม่สามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้อย่างแท้จริง การปรับเปลี่ยนขึ้นอยู่กับตัวบุคคลมากกว่าการเข้าร่วมโปรแกรมแค่เพียงช่วงเวลาหนึ่ง

1817123825

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภท ยาไอซ์ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ การศึกษาเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ การศึกษาจุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงวัยของชีวิตที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของนักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ นำไปสู่เส้นทางชีวิตที่เป็นจุดเปลี่ยนของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ โดยเส้นทางชีวิตดังกล่าวมาจากเส้นทางชีวิตก่อนกระทำผิดซ้ำ ขณะกระทำผิดซ้ำ และหลังกระทำผิดซ้ำ

การศึกษานี้ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผ่านการใช้เครื่องมือ คือ แบบสัมภาษณ์ (Questionnaire) ในกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่ นักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์จำนวน 12 คน ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง, ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำผิดจำนวนทั้งสิ้น 6 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาบรรยาย เพื่อแสดงถึงความคิดและทัศนคติของผู้ให้ข้อมูลในรูปแบบของการพรรณนาข้อมูล (Descriptive) ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การศึกษานี้มีการเก็บข้อมูลภูมิหลังของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ พบว่านักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่กระทำผิดครั้งแรกในช่วงอายุ 20 – 29 ปี และกระทำผิดซ้ำครั้งที่สอง,สามในช่วงอายุ 30 – 39 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น รายได้ต่อเดือนประมาณ 10,000-19,999 บาท มีประวัติติดยาเสพติด และสมาธิสั้นหรือสนใจทำอะไรได้ไม่นาน คดีที่กระทำผิดในครั้งแรก คือ คดีจำหน่ายยาเสพติด และคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด คดีที่กระทำผิดในครั้งที่สองและสาม คือ คดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด เคยได้รับการอภัยโทษ และในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

1817123825

CU_Thesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

จากผลการศึกษาสามารถตอบวัตถุประสงค์ของเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ โดยแบ่งเส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดทั้ง 3 ประการ ได้แก่

- 1) เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์
- 2) เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงขณะกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์
- 3) เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงหลังการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

1) เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

พบว่า 4 ตัวแปรที่เป็นจุดเปลี่ยนที่ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำ คือ

- 1) ความสัมพันธ์ในครอบครัวช่วงวัยรุ่น ความสัมพันธ์ในครอบครัวเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากช่วงวัยเด็ก บิดามารดามีความสัมพันธ์ที่แยกทางกัน ครอบครัวมีความแตกแยก ส่งผลให้การเติบโตไม่ว่าจะเป็นทางด้านความคิด สติปัญญา หรือสภาวะทางอารมณ์มีลักษณะที่ผิดแปลกไปจากคนปกติของสังคม มีความคิดเป็นของตนเอง มีมุมมองที่แตกต่างไปจากช่วงวัยเด็ก การพูดคุย การปรึกษาหารือกับบิดามารดาน้อยลงจนแทบไม่มี บิดามารดาเองก็คิดว่าลูกเติบโตขึ้นหากพูดอะไรไปก็ไม่รับฟัง การอบรมสั่งสอนแทบจะไม่เกิดขึ้นอีกเลยเมื่อพ้นช่วงวัยเด็กมา 2) การคบหาเพื่อนในช่วงวัยรุ่นส่งผลต่อการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำอย่างมาก ลักษณะเพื่อนแตกต่างจากช่วงวัยเด็ก เริ่มมีเพื่อนเฉพาะกลุ่ม เลือกรับคบเพื่อนที่ตนเองรู้สึกว่าจะเข้ากันได้ หรือมีอุปนิสัยพฤติกรรมที่คล้ายกัน เห็นได้ว่าเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมาก จนทำให้พฤติกรรมเริ่มเปลี่ยนแปลงไป เชื่อเพื่อน เพื่อนชักชวนให้ทำอะไรไปไหนก็ตามทุกอย่าง เช่น การโดดเรียน การชักชวนลองยาเสพติด พฤติกรรมการเสพยาเสพติด หรือการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง 3) ความกดดันทางสังคมในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น สภาพครอบครัวที่เปลี่ยนแปลง การทำหน้าที่จึงแปรเปลี่ยนตามไป มารดาต้องทำหน้าที่ ในการทำงานหาเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูคนในครอบครัว ภาระหนี้สินของครอบครัว 4) บทบาททางเพศในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น คือ การเป็นหัวหน้าครอบครัว การดูแลค่าใช้จ่ายต่างๆรวมถึงภาระหนี้สิน เงินเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนั้นหนทางในการมีเงินในจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็วคือการกลับไปกระทำผิดซ้ำ รวมถึงการคบหากับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการคบหาในลักษณะของแฟนหนุ่มหรือสามี ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดไม่มากก็น้อย

1817123825

CU_Thesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

2) เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงขณะกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

ในการกระทำผิดแต่ละครั้งมูลเหตุจูงใจมีความแตกต่างกันออกไป การกระทำผิดครั้งแรก มูลเหตุคือ ความอยากหรืออยากลอง ครั้งที่สอง คือ ความหวังดี การไม่กล้าที่จะปฏิเสธผู้อื่นรวมถึงความต้องการเงิน และในครั้งที่สาม คือ ความต้องการเงินและความรัก สารเสพติดที่เกี่ยวข้องในแต่ละครั้ง จะแตกต่างกันออกไปตามความต้องการ ณ ขณะนั้นของกลุ่มผู้เสพยาเสพติด ในครั้งแรกจะเป็นยาเสพติดประเภทยาไอซ์ และยาบ้า ส่วนการกระทำผิดในครั้งที่สองสามจะเป็นไอซ์ ผู้วิจัยค้นพบว่าจากสมมุติฐานที่ได้มาว่า กลุ่มคนที่เสพยาหรือยุ่งเกี่ยวกับไอซ์จะเป็นคนชนชั้นกลางขึ้นไป เนื่องจากไอซ์มีราคาที่สูงกว่ายาเสพติดประเภทอื่นๆ ทำให้กลุ่มผู้เล่นจะไม่ใช้กลุ่มคนรากหญ้า แต่จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้เล่นไอซ์มีการเปลี่ยนแปลงไป กลุ่มคนรากหญ้าคือกลุ่มคนที่เล่นไอซ์ ไม่ว่าจะเป็นการเสพหรือการขายก็ตาม พฤติกรรมการกระทำผิดมีลักษณะที่เหมือนกันไม่ว่าจะกระทำผิดในครั้งที่หนึ่งสองหรือสาม คือการเริ่มจากการเป็นผู้เสพจนไปสู่การค้ายาเสพติด หรือการเป็นคนกลางในการซื้อขายยาเสพติด ระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุมจะมีลักษณะกลับกัน คือ ในการกระทำผิดครั้งแรก ระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุมมีระยะเวลาที่ยาวนานกว่า การกระทำผิดในครั้งที่สองและสาม เนื่องด้วยความชำนาญที่กลุ่มตัวอย่างทุกรายมีนั้นแอบแฝงไปด้วยความประมาท ผลเสียหายของการกระทำผิดไม่ว่าจะครั้งใดผลเสียหายเกิดกับกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว มากกว่าที่จะเกิดขึ้นกับสังคม

3) เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงหลังการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์

เมื่อกลุ่มตัวอย่างถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมมีความวิตกกังวลถึงโทษและระยะเวลาในการต้องโทษ คดีได้ดำเนินเข้าสู่กระบวนการของศาลส่วนใหญ่เริ่มยอมรับถึงผลของการกระทำ และทราบว่าหากกระทำผิดซ้ำในคดีเดิมโทษจะเพิ่มขึ้น 1 ใน 3 ของความผิดครั้งหลัง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เมื่อฟังคำพิพากษาของศาลส่วนใหญ่มีความรู้สึกใจหายและสำนึกผิดกับสิ่งที่ได้กระทำไป อีกทั้งยังคงเป็นห่วงและกังวลเกี่ยวกับครอบครัว ความเป็นอยู่ภายในเรือนจำไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ หรือการปรับตัว พบว่าสภาพความเป็นอยู่ภายในเรือนจำมีความแออัด และพื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัดทำให้การใช้ชีวิตประจำวันนั้นรับแรง ความคับแคบแออัดนำมาสู่การเป็นโรค ไม่ว่าจะเป็นโรคที่เกิดจากความอับชื้นของเสื้อผ้า โรคผิวหนัง หรือโรคทางระบบอวัยวะสืบพันธุ์เป็นต้น การปรับตัวนั้นเริ่มตั้งแต่สภาพแวดล้อม ผู้คน รวมถึงกฎระเบียบต่างๆ ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาประมาณ 4-5 เดือน จะรู้สึกดีขึ้น เข้าใจ และปล่อยวางได้ ความคาดหวังส่วนใหญ่จะเป็นการคาดหวังในการ

1817123825

CT :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

นำเอาวิชาชีพที่ฝึกฝนจากเรือนจำ/ทัณฑสถาน ออกไปประกอบเป็นอาชีพหลักในการหาเลี้ยงตนเอง และครอบครัว ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่กระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนใหญ่ไม่เข้าร่วมโปรแกรมเพราะเชื่อว่าการแก้ไขหรือปรับปรุงตัวขึ้นอยู่กับตนเอง ความพร้อมของจิตใจ และความคิดของตนเป็นหลักสำคัญ

5.2 ปัญหาและข้อจำกัดจากการวิจัย

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ในพื้นที่ที่ทางทัณฑสถานหญิงกลางและเรือนจำกลางเพชรบุรีจัดเตรียมไว้ให้ เช่น ห้องสมุด ห้องสำหรับการทำกิจกรรม ผู้วิจัยพบปัญหา คือ 1) ความไม่พร้อมของสภาพร่างกายของกลุ่มตัวอย่างที่ทางทัณฑสถานหรือเรือนจำคัดกรองมาให้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างยังคงมีการรักษาอาการเจ็บป่วยอยู่ ทำให้คำตอบจากการสัมภาษณ์มีลักษณะที่วกวนไม่ตรงกับคำถามที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ 2) ระยะเวลาในการเข้าเก็บข้อมูลไม่เพียงพอ เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อเข้าเก็บข้อมูลภายในทัณฑสถานและเรือนจำในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยคิดว่าเหมาะสมกับจำนวนผู้ให้ข้อมูล แต่เนื่องด้วยทางทัณฑสถานและเรือนจำมีการทำกิจกรรมภายในหรือกิจกรรมเฉพาะกิจ ดังนั้นเวลาในการเข้าเก็บข้อมูลจึงลดน้อยลง ทำให้เกิดความเร่งรีบในการเก็บข้อมูล

ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางในการเก็บข้อมูลนักโทษเด็ดขาดหญิงภายในทัณฑสถานและเรือนจำ ดังนี้

1) ควรกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกให้ชัดเจน โดยเพิ่มเติมเกณฑ์ด้านสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบถึงคุณสมบัติของผู้ต้องขังที่ผู้วิจัยต้องการสัมภาษณ์ก่อนจะเข้าเก็บข้อมูลในเรือนจำและทัณฑสถาน เพื่อคัดกรองผู้ต้องขังที่ยินดีจะให้ข้อมูล ประกอบกับเป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจในการเข้ารับการสัมภาษณ์

2) ควรสอบถามถึงระยะเวลาและความสะดวกของเรือนจำหรือทัณฑสถานในการเข้าเก็บข้อมูล ในแต่ละวันให้ชัดเจนก่อนที่จะเดินทางไปเก็บข้อมูล เพื่อผู้วิจัยจะได้ทราบว่าวันเวลาดังกล่าวทางเรือนจำและ ทัณฑสถานมีความพร้อมหรือมีข้อจำกัดในการเข้าเก็บข้อมูลหรือไม่

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภท ยาไอซ์” ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ 3 ส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะจากผล การศึกษา ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1) นักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ในครอบครัวช่วงวัยรุ่นมีความแตกต่างจากช่วง วัยเด็ก ครอบครัวเกิดความแตกแยก บิดา มารดาทะเลาะตบตีกันทุกวัน ต่างคนต่างเกี่ยงหน้าที่หรือ ผลักภาระในการดูแลเอาใจใส่บุตร ทำให้การพูดคุยระหว่างบิดา มารดากับบุตรไม่ค่อยเกิดขึ้นหรือ แทบจะไม่เกิดขึ้นเลย เป็นในลักษณะของต่างคนต่างอยู่ ต่างดำเนินวิถีชีวิตของแต่ละคน ดังนั้นการ ส่งเสริมการสร้างความรักความเข้าใจซึ่งกันและกันภายในครอบครัว เป็นสิ่งสำคัญเพื่อเป็นการ วางรากฐานให้เด็กคนหนึ่งเติบโตมาในเส้นทางที่ถูกและควร รู้จักเลือกหรือคิดถึงอนาคตของตนเอง หรือหากไม่สามารถเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ได้ ควรที่ทำหน้าที่บิดาและมารดาให้สมบูรณ์ การมี แบบอย่างที่ดีมีบิดาหรือมารดาที่คอยเข้าใจรับฟัง คอยสอนหรือให้คำปรึกษาเด็กจะมีการเติบโตมาใน แนวทางที่ดีที่ถูกและควร จะไม่เลือกทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย ครอบครัวถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญของ สังคม

2) เพื่อนคือบุคคลที่มีความสำคัญมากในช่วงวัยรุ่น ช่วงวัยดังกล่าวเป็นช่วงการเรียนรู้ การคบ คำสมาคมกับบุคคลอื่น ดังนั้นการเลือกคบเพื่อนที่ดี คือการมีพฤติกรรมดี ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน รู้ว่า สิ่งใดผิดหรือขัดต่อกฎหมายก็ไม่กระทำ จะเป็นการคัดกรองและป้องกันการกระทำผิดซ้ำได้อย่างหนึ่ง การคบเพื่อนที่ดีจะนำไปเดินไปในทางที่ดี แต่ขณะเดียวกันการคบเพื่อนไม่ดีไม่หมายความว่าเรา จะต้องเป็นคนไม่ดี การรับรู้ว่าเป็นได้กระทำผิดและมีการชักชวนให้ร่วมกระทำผิด ควรที่จะหยุด ไม่ คล้อยตามคำชักชวนหรือทำหาย ควรคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้น หากได้มีการกระทำผิดตามเพื่อน ทั้งนี้หา ครอบครัวมีความเข้มแข็ง มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในครอบครัว การคบหาบุคคลใดเป็นเพื่อน ครอบครัวก็จะมีส่วนช่วยในการคัดกรองหรือชี้แนะเพื่อให้ได้รู้จัก เพื่อนที่ดีได้

3) ความกดดันทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นความกดดันที่ทางสังคมมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ จาก ผลการศึกษาพบว่าความกดดันทางสังคมในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น นักโทษเด็ดขาดหญิงในคดียาเสพติด ส่วนมากมีความเห็นว่าคนในสังคมมองคุณค่าหรือความสำคัญของคนจากเงินตรา ใครที่มีเงินจะเป็น บุคคลที่สามารถทำอะไรก็ได้ ผู้คนให้ความนอบน้อม ให้ความยำเกรง หากบุคคลใดมีเงินมากผู้คนใน สังคมจะมองว่าบุคคลนั้นทำดี ทำถูกต้องแล้ว ดังนั้น จึงควรที่จะให้ความรู้ ความเข้าใจในการสร้าง

บรรทัดฐานการมองบุคคลอื่นแก่คนในสังคม ไม่ควรที่จะตีค่าบุคคลจากเงินตรา ความมองถึงพฤติกรรม หรือนิสัยใจคอเป็นหลัก

4) บทบาททางเพศมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ โดยพบว่าในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น ผู้หญิงมีบทบาททางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปจากช่วงวัยเด็ก และวัยรุ่น ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นผู้หญิงบางคนมีบทบาทของการเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเสาหลักของครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเลี้ยงดูบุตร บิดามารดาหรือการชำระหนี้สิน เงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่เลือกที่จะข้องเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม เนื่องจากงานสุจริตทำให้ได้เงินมาไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ดังนั้น จึงควรที่จะสร้างอาชีพ หรือฝึกวิชาชีพเพื่อนำไปใช้เมื่อกลับสู่สังคม การสร้างอาชีพหรือฝึกวิชาชีพควรที่จะเลือกวิชาชีพที่ไม่ต้องมีเงินทุนจำนวนมากในการเริ่มลงทุน วิชาชีพที่ทางทัณฑสถานหรือเรือนจำจัดให้นั้นถือว่าตรงตามความต้องการของนักโทษ และสามารถสร้างเป็นอาชีพ

5) ให้ข้อเท็จจริงในเรื่องของการเสพยาเสพติดว่าไม่ส่งผลกระทบต่อลดน้ำหนักแต่จะทำลายสุขภาพของผู้เสพ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางรายมีความคิดความเชื่อที่ผิดว่ายาเสพติดสามารถเป็นตัวช่วยในการลดน้ำหนักได้ ในความเป็นจริงแล้วสารเสพติดที่เข้าสู่ร่างกายเข้าไปออกฤทธิ์ยังสมองส่วนหน้า ทำให้เกิดการไม่ยอมรับประทานอาหารเพียงชั่วคราว หากมีการหยุดเสพยาอาการที่ไม่ยอมรับประทานอาหารก็จะหายไป และจะทำให้มีการรับประทานอาหารเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งขณะเสพยาเสพติดจะมีอาการเคลิบเคลิ้มตลอดเวลา นอนไม่หลับ เมื่อไม่ยอมรับประทานอาหาร และอาการนอนไม่หลับทำให้ร่างกายซูบผอมลงชั่วคราว

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ข้อจำกัดทางด้านสภาพแวดล้อม พื้นที่ บุคลากรของแต่ละทัณฑสถาน/เรือนจำ ทำให้โปรแกรมที่จะช่วยในการพัฒนา แก้ไข พื้นฟูผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร จึงควรพัฒนาโปรแกรมเพื่อสอดรับกับบริบทในแต่ละพื้นที่ หรือบุคลากรเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ในแต่ละเรือนจำ เพื่อให้ผู้ที่กระทำผิดซ้ำได้รับการพัฒนาแก้ไขอย่างแท้จริง ทั้งนี้ควรส่งเสริมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานหรือบุคลากร ให้มีการเข้ารับการอบรมในหลักสูตรแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจในโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซ้ำ เพื่อประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมควบคู่ไปกับการควบคุมผู้ต้องขัง

1817123825

CU_Thesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

2) ควรมีการเพิ่มอัตราโทษสูงขึ้น อีกทั้งไม่ควรลดโทษสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำจนติดเป็นนิสัย เพื่อเกิดผลในทางข่มขู่ยับยั้งให้ผู้กระทำผิดเกรงกลัวต่อบทลงโทษที่กฎหมายกำหนด และเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

3) ควรเพิ่มมาตรการป้องกันปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรตรวจสอบและนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจับกุม จากผลการศึกษาพบว่าในปัจจุบัน กลุ่มผู้ซื้อและผู้ขายมีการติดต่อซื้อขายยาเสพติดผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์แทนการพูดคุยทางโทรศัพท์ ไม่ว่าจะเป็นการสอบถาม สั่งซื้อ หรือนัดแนะสถานที่ในการรับยาเสพติด

5.3.3 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1) ควรเพิ่มขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภท ยาไอซ์ให้มีความหลากหลายมากขึ้น โดยการศึกษาจากสถิติข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ ถึงจำนวนผู้ที่กระทำผิดในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ อาทิ จำนวนนักโทษเด็ดขาดเพศทางเลือกที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ เพื่อทราบถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำว่ามีลักษณะเดียวกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

2) ควรศึกษาวิจัยประเมินผลโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด โดยเก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูและป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด

1817123825

บรรณานุกรม

- Camille Stengel and Jennifer Fleetwood. (2014). Developing drug policy: gender matters. [Online]. Available from: <http://www.swansea.ac.uk/gdpo/files/GDPO%20Situation%20Analysis%20Gender%20digital> [2018, May 3].
- iLaw. (2559). ผ่านแล้ว! กฎหมายยาเสพติดใหม่ เปิดช่องคนขายไม่ถูกประหาร เพิ่มโอกาสให้ผู้ต้องหา พิสูจน์ความบริสุทธิ์. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://ilaw.or.th/node/4352> [28 มีนาคม 2561].
- Nicholas D. Thomson. (2017). An Exploratory Study of Female Psychopathy and Drug-Related Violent Crime. Doctoral dissertation, University of Durham.
- Schulz N, Murphy B, and Verona E. (2016). Gender differences in psychopathy links to drug use. Master' Thesis, Department of Psychology University of Illinois.
- Thitiya Petmune. (2011). A study of the life experiences of female homicide in-mates : a case study of female correctional institution in the Bangkok metropolitan area. Doctoral dissertation, Criminology Justice Administration and Society Faculty of Graduate Studies Mahidol University.
- Wayne Hall, James Bell, and Jacqueline Carless. (1992). Crime and drug use among applicants for methadone maintenance. National Drug and Alcohol Research Centre, University of New South Wales.
- กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑปฏิบัติสำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์. (2552). สารานุกรมการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงนานาชาติ. (พิมพ์ครั้งที่1). นนทบุรี: กรมราชทัณฑ์.
- กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2555). บทลงโทษเกี่ยวกับยาเสพติด. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://narcotic.fda.moph.go.th/welcome/?p=1147> [24 เมษายน 2561].
- กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. (2554). ยาไอซ์ (ICE). [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.thaidrugpolice.com/%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B8%8B%E0%B9%8C-ice/> [6 เมษายน 2561].
- กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์. (2559). รายงานสถิติราชทัณฑ์. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.correct.go.th/stathomepage/> [21 มกราคม 2561].

- กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์. (2560). รายงานสถิติราชทัณฑ์. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.correct.go.th/stathomepage/> [21 มกราคม 2561].
- คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2555). บทความเผยแพร่ความรู้สู่ประชาชน ยาไอซ์ (Ice). [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.pharmacy.mahidol.ac.th/th/knowledge/article/88/%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B8%8B%E0%B9%8C-Ice/> [6 เมษายน 2561].
- คมชัดลึก. (2554). [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.komchadluek.net/news/crime/95548> [6 เมษายน 2561].
- ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์. (2553). โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะ. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://www.correct.go.th/tdcthan/Project001.asp> [22 พฤษภาคม 2561].
- ทิวาพงษ์ พลูโต. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทัณฑสถานหญิงกลาง. ปรินฤณamahabhatit, สาขาวิชามานุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยรัฐฉบับพิมพ์. (2561). พิมพ์. ตร.รลไฟียคยาไอซ์ ‘300กิโล’ 3หนุ่มรับขนจากอีสานลงใต้. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://www.thairath.co.th/content/1197450> [20 กุมภาพันธ์ 2561].
- นงนุช แก้วบริสุทธ์ิ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปรินฤณamahabhatit, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นที จิตสว่าง และสุนทิพย์ ใจเหล็ก. (2544). เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.
- นที จิตสว่าง. (2540). หลักทัณฑวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: กรมราชทัณฑ์.
- นิตากร อุบลสุวรรณ. (2557). การกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปรินฤณamahabhatit, สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุญรวย เมทินีกรชัย. (2542). การกระทำผิดซ้ำของผู้หญิง. วิทยานิพนธ์ปรินฤณamahabhatit, สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชญาภรณ์ บุญชู. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปรินฤณamahabhatit, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ผจงจิตต์ อธิคมนันทะ. (2525). สังคมวิทยาว่าด้วยอาชญากรรมและการลงโทษ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

1817123825

CT :Thesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

- พรชัย ชันดี และคณะ. (2558). ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ส.เจริญการพิมพ์.
- พริยา เขียววิชัย. (2556). การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำผิด เกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มนตรี บุณนาค. (2541). วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดีเสพยาบ้า : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีระชัย เหล่าลงอินทร์. (2551). การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศิริณา สมนึก. (2547). การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2560). พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%c207/%c207-20-9999-update.pdf> [21 มกราคม 2561].
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2560). แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดปี 2560. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://www.google.co.th/urlsa=t&source=web&rct=j&url=http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER2/DRAWER051/GENERAL/DATA0000/00000611.PDF&ved=ahUKEwjtkNnekqncAhVJWX0KHRvpAK8QFjAAegQICBAB&usq=AOvVaw2h2DzYC9WHsDcygF4qj-m6> [21 มกราคม 2561].
- สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ และ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชญาวิทยาและกระบวนการยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2549). การเฝ้าระวังผู้ต้องขังคดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม.
- สุวรรณ ใจคล้องแคล้ว. (2546). สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสกสัน เครือคำ. (2558). อาชญากรรม อาชญาวิทยา และงานยุติธรรมทางอาญา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นครปฐม: สำนักพิมพ์เพชรเกษมการพิมพ์.

1817123825

CT :Thesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

อัจฉรียา ชูตินันท์. (2555). อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์วิญญู
ชน จำกัด.

อัณณพ ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2555). อาชญากรรมและอาชญาวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 1).
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

1817123825

CU ThesIs 5980941924 thesis / recv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ภาคผนวก

1817123825

CU Theses 5980941924 thesis / rcv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

แบบสัมภาษณ์

ชื่อ.....

แบบสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการพัฒนาสถานหญิงกลาง, ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเพชรบุรี
และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด
งานวิจัยเรื่อง “ เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ”

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ ชาย หญิง
2. ปฏิบัติงานในตำแหน่ง
3. อายุการทำงาน ปี
4. มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับยาเสพติดและการแก้ไขผู้ที่กระทำผิดซ้ำในทัณฑสถาน
หญิงกลาง/เรือนจำกลางเพชรบุรี..... ปี

ส่วนที่ 2 : สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ

.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 : การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดซ้ำในทัณฑสถานหญิงกลาง/เรือนจำกลางเพชรบุรีเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

ส่วนที่ 4 : ปัญหาในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดซ้ำในทัณฑสถานหญิงกลาง/เรือนจำกลางเพชรบุรีเป็น
อย่างไร

.....
.....
.....

ส่วนที่ 5 : แนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำเป็นอย่างไร ทั้งในเชิงนโยบายและในเชิงการปฏิบัติ

.....
.....
.....

.....ขอบคุณมากค่ะ

ชื่อ.....

แบบสัมภาษณ์นักโทษเด็ดขาดหญิง

งานวิจัยเรื่อง “ เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดประเภทยาไอซ์ ”

ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ : 30 – 45 นาทีต่อครั้ง

ส่วนที่ 1 : ภูมิหลังของนักโทษเด็ดขาดหญิง

1. อายุปัจจุบันปี
2. อายุขณะกระทำผิดในครั้งแรกปี
อายุขณะกระทำผิดในครั้งที่สองปี
อายุขณะกระทำผิดในครั้งที่สามปี
3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ต่ำกว่าประถมศึกษา	☐ 5. อาชีวะศึกษา
☐ 2. ประถมศึกษา	☐ 6. ปริญญาตรี
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 7. ปริญญาโท
☐ 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 8. อื่น ๆ(โปรดระบุ)
4. อาชีพก่อนต้องโทษ

☐ 1. รับราชการ	☐ 6. ค้าขาย
☐ 2. รัฐวิสาหกิจ	☐ 7. เกษตรกร
☐ 3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	☐ 8. นักเรียน/นักศึกษา
☐ 4. รับจ้างทั่วไป	☐ 9.ว่างงาน
☐ 5. คนงานก่อสร้าง	☐ 10. อื่น ๆ(โปรดระบุ)
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนต้องโทษในครั้งปัจจุบัน.....บาท
6. ภูมิลำเนา จังหวัด.....
7. สถานภาพครอบครัวก่อนต้องโทษในครั้งปัจจุบัน

☐ 1. โสด	☐ 2. สมรส	☐ 3. หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่
---------------------------------	----------------------------------	---

 ลักษณะครอบครัวก่อนต้องโทษในครั้งปัจจุบัน (ด้านที่อยู่อาศัย ฐานะทางเศรษฐกิจ)

8. สถานภาพครอบครัวในวัยเด็ก (จำความได้ – 12 ปี)

☐ 1. พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	☐ 2. พ่อแม่หย่าร้างกัน	☐ 3. อยู่กับญาติ
☐ 4. อาศัยอยู่กับสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า	☐ 5. เป็นเด็กเร่ร่อน	
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ).....		

1817123825

 CT :Thesis 598094124
 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

ลักษณะของครอบครัวในวัยเด็ก (จำความได้ – 12 ปี) (ที่อยู่อาศัย, ฐานะทางเศรษฐกิจ, จำนวนสมาชิก
ในครัวเรือน)

.....
.....

9. ท่านมีบิดาหรือมารดา หรือญาติพี่น้องมีประวัติต้องโทษจำคุก

1. ไม่มี 2. มี (โปรดระบุ).....

บิดาหรือมารดาหรือญาติพี่น้องต้องโทษจำคุกในคดี

.....
.....

10. ในชีวิตท่านเคยมีประวัติดังต่อไปนี้หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ติดสุรา 4. ป่วยด้วยโรคประจำตัว

2. ติดยาเสพติด

3. มีสมาธิสั้นหรือสนใจทำอะไรได้ไม่นาน

4. ป่วยด้วยโรคประจำตัว

.....

11. จำนวนครั้งที่เคยกระทำผิดและต้องโทษจำคุก.....ครั้ง

12. คดีที่เคยกระทำผิดก่อนหน้า.....

.....

13. ในการกระทำผิดครั้งปัจจุบันจำคุกมาแล้ว.....ปี

14. เคยได้รับภัยโทษ.....ครั้ง

ส่วนที่ 2 : เส้นทางชีวิตก่อนกระทำผิด

วัยเด็ก (ช่วงอายุ : จำความได้ – 12 ปี)

.....
.....

- ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว (ครอบครัวเป็นอย่างไร, การขัดเกลา/อบรมสั่งสอนในครอบครัว
เป็นอย่างไร, พฤติกรรมเป็นอย่างไร)

.....
.....

- การคบหาเพื่อน (ลักษณะการคบหา, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างไร)

.....
.....

.....
.....

- การควบคุมตนเอง (ลักษณะควบคุมตนเองเมื่อเจอเหตุการณ์หรืออารมณ์ที่กระทบจิตใจหรือตัวเรา เป็นอย่างไร, โดนเพื่อนแกล้งควบคุมตนเองได้หรือไม่อย่างไร, เวลาพ่อแม่ดูว่ากล่าวตักเตือนมี ปฏิกริยาอย่างไร)

.....

.....

.....

- ความกดดันทางสังคม (พ่อแม่กดดันเราในเรื่องใดบ้างและอย่างไร)

.....

.....

.....

- บทบาททางเพศ (ถูกผู้หญิงมีบทบาทอย่างไร เช่น ต้องมีกริยาที่อ่อนหวาน เรียบร้อย เคารพเชื่อฟัง ผู้ใหญ่ เป็นต้น, การเป็นลูกสาวถูกคาดหวังเป็นอย่างไร, ถูกชักจูงและคล้อยตามได้ง่ายหรือไม่)

.....

.....

.....

- การตีตรา (เคยถูกตีตรา เช่น การถูกลงโทษ, ถูกดูต่ำ ถูกสั่งสอนหรือถูกว่ากล่าว จากพฤติกรรมวัยเด็ก หรือไม่อย่างไร และคิดว่านำไปสู่พฤติกรรมเปียงเบนหรือไม่อย่างไร, เคยได้รับโอกาสในการกลับแก้ไข ปรับปรุงตัวใหม่หรือไม่อย่างไร, เคยถูกนำมาพูดซ้ำหรือไม่อย่างไร)

.....

.....

.....

- อื่นๆ

.....

.....

.....

- จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงชีวิต (เหตุการณ์ใดที่ทำให้เกิดจุดเปลี่ยนในชีวิต และอาจมีผลต่อการกระทำผิด)

.....

.....

.....

1817123825

CU Thesisis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

วัยรุ่น (ช่วงอายุ : 13 – 20 ปี)

.....

 - ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว (ครอบครัวเป็นอย่างไร, การขัดเกลา/อบรมสั่งสอนในครอบครัว เป็นอย่างไร, พฤติกรรมเป็นอย่างไร)

.....

 - การคบหาเพื่อน (ลักษณะการคบหา, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างไร)

.....

 - การควบคุมตนเอง (ลักษณะควบคุมตนเองเมื่อเจอเหตุการณ์หรืออารมณ์ที่กระทบจิตใจหรือตัวเรา เป็นอย่างไร, โดนเพื่อนแกล้งควบคุมตนเองได้หรือไม่อย่างไร, เวลาพ่อแม่ดูว่ากล่าวตักเตือนมี ปฏิกริยาอย่างไร, มีเรื่องใดบ้างที่รู้สึกทนไม่ได้ และมีปฏิกริยาหรือพฤติกรรมแสดงออกอย่างไร)

.....

 - ความกดดันทางสังคม (พ่อแม่กดดันเราในเรื่องใดบ้างและอย่างไร)

.....

 - บทบาททางเพศ (ลูกผู้หญิงมีบทบาทอย่างไร เช่น ต้องมีกิริยาที่อ่อนหวาน เรียบร้อย เคารพเชื่อฟัง ผู้ใหญ่ เป็นต้น, การเป็นลูกสาวถูกคาดหวังเป็นอย่างไร, ถูกชักจูงหรือคล้อยตามได้ง่ายหรือไม่)

.....

 - การตีตรา (เคยถูกตีตรา เช่น การถูกลงโทษ, ถูกดูต่ำ ถูกสั่งสอนหรือถูกว่ากล่าว จากพฤติกรรมวัยรุ่น หรือไม่อย่างไร และคิดว่านำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนถาวรหรือไม่ อย่างไร, เคยได้รับโอกาสในการแก้ไข/ปรับปรุงหรือไม่อย่างไร, ถูกสังคมตีตราอย่างไร)

1817123825

CD IThesis 5980941224 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

- อื่นๆ

- จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงชีวิต (เหตุการณ์ใดที่ทำให้เกิดจุดเปลี่ยนในชีวิต และอาจมีผลต่อการกระทำผิด)

วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (ช่วงอายุ : 21 – 40 ปี)

- ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว (ครอบครัวเป็นอย่างไร, พฤติกรรมเป็นอย่างไร)

- การคบหาเพื่อน (ลักษณะการคบหา, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างไร)

- การควบคุมตนเอง (ลักษณะควบคุมตนเองเมื่อเจอเหตุการณ์หรืออารมณ์ที่กระทบจิตใจหรือตัวเราเป็นอย่างไร, เมื่อโดนกลั่นแกล้งควบคุมตนเองได้หรือไม่อย่างไร, เวลาถูกผู้อื่นหรือพ่อแม่ดูดำ ว่ากล่าว ตักเตือนมีปฏิกิริยาอย่างไร)

- ความกดดันทางสังคม (ในครอบครัวมีความกดดันในเรื่องใดหรือไม่ อย่างไร, ความกดดันในสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานเป็นอย่างไร)

- บทบาททางเพศ (การเป็นหัวหน้าครอบครัว, ผู้หญิงแสดงบทบาทการเป็นหัวหน้าครอบครัว และมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร, เคยทำงานอย่างอื่นมาก่อนหรือไม่อย่างไร, การเป็นแม่ ภรรยา ลูกสาวมีความคาดหวังเป็นอย่างไร, ถูกชักจูงหรือคล้อยตามได้ง่ายหรือไม่, มีการกระทำตามแฟนหรือคนรักหรือไม่อย่างไร, แฟน คนรัก และสามีร่วมกันกระทำผิดด้วยหรือไม่อย่างไร, แบ่งงาน แบ่งหน้าที่ แบ่งค่าตอบแทนอย่างไร)

- การตีตรา (เคยถูกตีตรา เช่น การถูกลงโทษ, ถูกดูต่ำ ถูกสั่งสอนหรือถูกว่ากล่าว จากพฤติกรรมวัยผู้ใหญ่ตอนต้นหรือไม่อย่างไร และคิดว่านำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนถาวรหรือไม่ อย่างไร, เคยได้รับโอกาสในการแก้ไข/ปรับปรุงและกลับสู่สังคมหรือไม่อย่างไร, ถูกสังคมตีตราอย่างไร)

- อื่นๆ

- จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงชีวิต (เหตุการณ์ใดที่ทำให้เกิดจุดเปลี่ยนในชีวิต และอาจมีผลต่อการกระทำผิด)

วัยผู้ใหญ่ตอนปลาย (ช่วงอายุ : 41 – 60 ปี)

- ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว (ครอบครัวเป็นอย่างไร, พฤติกรรมเป็นอย่างไร)

- การคบหาเพื่อน (ลักษณะการคบหา, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างไร)

1817123825

CD :Thesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

- การควบคุมตนเอง (ลักษณะควบคุมตนเองเมื่อเจอเหตุการณ์หรืออารมณ์ที่กระทบจิตใจหรือตัวเราเป็นอย่างไร, เวลาถูกดูต่ำว่ากล่าวตักเตือนมีปฏิกิริยาอย่างไร)

- ความกดดันทางสังคม (ภายในครอบครัวมีความกดดันในเรื่องใดหรือไม่ อย่างไร, ความกดดันในการทำงานเป็นอย่างไร, เมื่อได้รับความกดดันมีการปรับตัวหรือแสดงออกอย่างไร)

- บทบาททางเพศ (การเป็นหัวหน้าครอบครัว, ผู้หญิงแสดงบทบาทการเป็นหัวหน้าครอบครัว และมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร, เคยทำงานอย่างอื่นมาก่อนหรือไม่อย่างไร, ถูกคาดหวังในการเป็นแม่หรือภรรยาหรือไม่อย่างไร, ถูกชักจูงและคล้อยตามได้ง่ายหรือไม่, มีการกระทำตามแฟนหรือคนรักหรือไม่อย่างไร, แฟน คนรัก และสามีร่วมกันกระทำผิดด้วยหรือไม่อย่างไร, แบ่งงาน แบ่งหน้าที่ แบ่งค่าตอบแทนอย่างไร)

- การตีตรา (เคยถูกตีตรา เช่น การถูกลงโทษ, ถูกดูต่ำ ถูกสั่งสอนหรือถูกว่ากล่าว จากพฤติกรรมวัยผู้ใหญ่ตอนปลายหรือไม่อย่างไร และคิดว่านำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนถาวรหรือไม่ อย่างไร, เคยได้รับโอกาสในการแก้ไข/ปรับปรุงและกลับสู่สังคมหรือไม่อย่างไร, ถูกสังคมตีตราอย่างไร)

- อื่นๆ

- จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงชีวิต (เหตุการณ์ใดที่ทำให้เกิดจุดเปลี่ยนในชีวิต และอาจมีผลต่อการกระทำผิด)

1817123825

CU Thesisis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

วัยสูงอายุ (ช่วงอายุ : 61 ปีขึ้นไป)

.....

 - ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว (ครอบครัวเป็นอย่างไร, พฤติกรรมเป็นอย่างไร)

.....

 - การคบหาเพื่อน (ลักษณะการคบหา, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างไร)

.....

 - การควบคุมตนเอง (ลักษณะควบคุมตนเองเมื่อเจอเหตุการณ์หรืออารมณ์ที่กระทบจิตใจหรือตัวเราเป็นอย่างไร, เวลาถูกดูต่ำหรือตำหนิมีปฏิกิริยาอย่างไร, มีเหตุการณ์ใดบ้างที่ทำให้ควบคุมตนเองไม่ได้)

.....

 - ความกดดันทางสังคม (ในครอบครัวมีความกดดันในเรื่องใดหรือไม่ อย่างไร)

.....

 - บทบาททางเพศ (การเป็นหัวหน้าครอบครัว, ผู้หญิงแสดงบทบาทการเป็นหัวหน้าครอบครัว และมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร, เคยทำงานอย่างอื่นมาก่อนหรือไม่อย่างไร, การเป็นแม่ ภรรยา ลูกสาวมีความคาดหวังเป็นอย่างไร, ถูกชักจูงและคล้อยตามได้ง่ายหรือไม่อย่างไร, มีการกระทำตามคนรักหรือไม่อย่างไร, คนรัก และสามีร่วมกันกระทำผิดด้วยหรือไม่อย่างไร, แบ่งงาน แบ่งหน้าที่ แบ่งค่าตอบแทนอย่างไร)

.....

 - การตีตรา (เคยถูกตีตรา เช่น การถูกลงโทษ, ถูกดูต่ำ ถูกสั่งสอนหรือถูกว่ากล่าว จากพฤติกรรมวัยสูงอายุหรือไม่อย่างไร และคิดว่านำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนถาวรหรือไม่ อย่างไร, เคยได้รับโอกาสในการแก้ไข/ปรับปรุงและกลับสู่สังคมหรือไม่อย่างไร, ถูกสังคมตีตราอย่างไร)

1817123825

CD IThesis 598094124 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

- อื่นๆ

.....
.....
.....

- จุดเปลี่ยนในแต่ละช่วงชีวิต (เหตุการณ์ใดที่ทำให้เกิดจุดเปลี่ยนในชีวิต และอาจมีผลต่อการกระทำผิด)

.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 : เส้นทางชีวิตขณะกระทำผิด

การกระทำผิดครั้งแรก

- มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- ลักษณะการกระทำผิด

.....
.....
.....

- ประเภทสารเสพติดที่เกี่ยวข้อง

.....
.....
.....

- เจตนาในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- การเตรียมการในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- จำนวนผู้ร่วมกระทำผิด

.....
.....
.....

- การสังกัดกลุ่มองค์กรอาชญากรรม

.....
.....
.....

- ลักษณะการร่วมกระทำผิด

.....
.....
.....

- การใช้ทักษะความชำนาญในการประกอบอาชญากรรม

.....
.....
.....

- ประโยชน์ที่จะได้รับการกระทำผิด

.....
.....
.....

- การปกปิดทำลายหลักฐาน

.....
.....
.....

- การหลบหนีการจับกุม

.....
.....
.....

- ระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุม

.....
.....
.....

- สถานที่ในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- พฤติกรรมการกระทำผิด

.....
.....
.....

- ผลเสียหายของอาชญากรรม (ส่งผลกระทบต่อครอบครัว, สังคม อย่างไร)

.....
.....
.....

- ความรู้สึกขณะกระทำผิด

.....
.....
.....

การกระทำผิดครั้งต่อมา

- เหตุเหตุจูงใจในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- ลักษณะการกระทำผิด

.....
.....
.....

- ประเภทสารเสพติดที่เกี่ยวข้อง

.....
.....
.....

- คดี จำนวนครั้ง และระยะเวลาของประวัติการกระทำผิด

.....
.....
.....

- เจตนาในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- การเตรียมการในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- จำนวนผู้ร่วมกระทำผิด

.....
.....
.....

- การสังกัดกลุ่มองค์กรอาชญากรรม

.....
.....
.....

- ลักษณะการร่วมกระทำผิด

.....
.....
.....

- การใช้ทักษะความชำนาญในการประกอบอาชญากรรม

.....
.....
.....

- ความถี่ในการประกอบอาชญากรรม (หลังจากที่พ้นโทษก่อนหน้านี้)

.....
.....
.....

- ความต่อเนื่องในการประกอบอาชญากรรม

.....
.....
.....

- ประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำผิด

- การปกปิดทำลายหลักฐาน

- การหลบหนีการจับกุม

- ระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุม

- สถานที่ในการกระทำผิด

- พฤติกรรมการกระทำผิด

- ผลเสียหายของอาชญากรรม (ส่งผลกระทบต่อครอบครัว, สังคมอย่างไร)

- ความรู้สึกขณะกระทำผิด

การกระทำผิดครั้งปัจจุบัน

- มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- ลักษณะการกระทำผิด (เริ่มจากการเสพ, เริ่มจากการถูกชักชวนให้จำหน่าย เป็นต้น)

.....
.....
.....

- ประเภทสารเสพติดที่เกี่ยวข้อง

.....
.....
.....

- คดี จำนวนครั้ง และระยะเวลาของประวัติการกระทำผิด

.....
.....
.....

- เจตนาในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- การเตรียมการในการกระทำผิด

.....
.....
.....

- จำนวนผู้ร่วมกระทำผิด

.....
.....
.....

- การสังกัดกลุ่มองค์กรอาชญากรรม

.....
.....
.....

- ลักษณะการร่วมกระทำผิด

- การใช้ทักษะความชำนาญในการประกอบอาชญากรรม

- ความถี่ในการประกอบอาชญากรรม (หลังจากที่พ้นโทษก่อนหน้านี้ครั้งนี้)

- ความต่อเนื่องในการประกอบอาชญากรรม

- ประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำผิด

- การปกปิดทำลายหลักฐาน

- การหลบหนีการจับกุม

- ระยะเวลาในการกระทำผิดจนกระทั่งถูกจับกุม

- สถานที่ในการกระทำผิด

.....

.....

- พฤติกรรมการกระทำผิด

.....

.....

- ผลเสียหายของอาชญากรรม (ส่งผลกระทบต่อครอบครัว, สังคมอย่างไร)

.....

.....

- ความรู้สึกขณะกระทำผิด

.....

.....

ส่วนที่ 4 : เส้นทางชีวิตภายหลังกระทำผิด

1. ความรู้สึกขณะถูกดำเนินคดีและถูกศาลตัดสินลงโทษ

.....

.....

2. การกระทำผิดมีโทษอย่างไร และมีความเกรงกลัวต่อโทษที่ได้รับหรือไม่อย่างไร

.....

.....

3. โทษที่ได้รับเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และรู้หรือไม่ว่าการกระทำผิดซ้ำในคดีเดิมมีการเพิ่มโทษ

.....

.....

4. มีความคิดเห็นต่อโทษที่ได้รับอย่างไร

.....

.....

1817123825

CU Thesais 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11

5. ชีวิตภายในเรือนจำ (ความเป็นอยู่, การปรับตัว)

.....
.....
.....

6. ความรู้สึกขณะถูกจำคุกในวันแรกเปรียบเทียบกับความรู้สึกในปัจจุบัน

.....
.....
.....

7. ปัญหาอุปสรรคอื่น ๆ ของการใช้ชีวิตในเรือนจำ

.....
.....
.....

8. มีความสำนึกผิดต่อการกระทำผิดหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

9. โอกาสที่จะกระทำผิดหลังจากพ้นโทษหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

10. ความคาดหวังต่อชีวิตในอนาคต

.....
.....
.....

.....ขอบคุณมากค่ะ

ใบรับรองโครงการวิจัย

1817123825

CU ThesIs 5980941924 thesis / rcv: 30072562 12:41:19 / seq: 11

AF 01-12

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
254 อาคารจามจุรี ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์/โทรสาร: 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 236/2561

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 184.2/61 : เส้นทางชีวิตของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดีอาเสพติด
ประเภทยาไอซ์

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวณิศา กอมนกุลธนชัย

หน่วยงาน : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice
(ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์วิริดา ทັນประคินฐ)

ประธาน

ลงนาม.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทริ ชัยชนะวงศาโรจน์)

กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 5 ตุลาคม 2561

วันหมดอายุ : 4 ตุลาคม 2562

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1) โครงการวิจัย
- 2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย 184.2/61
- 3) ผู้วิจัย

เงื่อนไข

1. ข่าพจ้รับทราบวันเป็นการผิดจวธรรม หากค้ขณการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อน ใ้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยถึงจุดนี้ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ในดินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมรับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-12) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 10 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวดนิตา กอบกุลธนชัย
วัน เดือน ปี เกิด	8 มกราคม 2536
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีรัฐศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา อาชญาวิทยาและงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะ รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	134 ถนนพานิชเจริญ ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000

1817123825

CD IThesis 5980941924 thesis / rev: 30072562 12:41:19 / seq: 11